

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII

1. Każdy uczeń jest oceniany zgodnie z zasadami sprawiedliwości.
2. Uczeń przynosi na katechezę potrzebne przybory (zeszyt, podręcznik oraz materiały ćwiczeniowe wklejone do zeszytu).
3. Uczeń ma obowiązek uzupełnienia notatek w zeszycie za czas swojej nieobecności w ciągu jednego tygodnia po powrocie do szkoły.
4. Uczeń, który nie zgłosi braku zeszytu i podręcznika może otrzymać uwagę, jeśli nie zgłosi tego faktu nauczycielowi. Natomiast za brak zadania domowego otrzymuje kropkę – trzy kropki oznaczają ocenę niedostateczną.
5. Uczeń ma prawo poprawić oceny niedostateczne w terminie dwóch tygodni od ich otrzymania, w terminie ustalonym z nauczycielem.
6. Uczeń może poprawić ocenę niedostateczną ze sprawdzianu, w ciągu dwóch tygodni od jej otrzymania.
7. W razie nieobecności uczeń pisze sprawdzian lub zapowiedzianą kartkówkę w ciągu dwóch tygodni po powrocie do szkoły, w terminie wyznaczonym przez nauczyciela. W tym samym terminie zalicza „Mały katechizm” lub zad. domowe.

OCENIE PODLEGAJĄ:

- kartkówki ze wskazanego uczniom zakresu materiału, nie przekraczającego trzech ostatnich lekcji,
- zadane modlitwy i zagadnienia z „Małego katechizmu”
- zadania domowe,
- prace dodatkowe (prace dla chętnych na ocenę celującą,
- praca na lekcji (aktywność).

Oceny z religii wystawiane są w skali podanej przez MEN:

- celujący (6);
- bardzo dobry (5);
- dobry (4);
- dostateczny (3);
- niedostateczny (1).

KRYTERIA OCEN

Niedostateczna:

Uczeń:

- nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą;
- odmawia wszelkiej współpracy;
- ma lekceważący stosunek do przedmiotu;
- często nie przynosi przyborów potrzebnych do lekcji

Dopuszczająca

Uczeń:

- zna najbardziej istotne z podstawowych modlitw i prawd wiary;

- dysponuje minimalną wiedzą w zakresie materiału przewidzianego programem, w jego wiadomościach są luki – umożliwiają mu one jednak dalszą naukę oraz utożsamianie się z chrześcijaństwem;
- proste zadania o niewielkim stopniu trudności rozwiązuje przy pomocy katechety;
- często nie przynosi przyborów potrzebnych do lekcji

Dostateczna

Uczeń:

- zna podstawowe modlitwy i prawdy wiary, rozumie je oraz umie wyjaśnić, czym jest chrześcijaństwo w życiu codziennym;
- dysponuje przeciętną wiedzą w zakresie materiału przewidzianego programem umożliwiającą mu dalsze postępy w nauce;
- wykonuje zadania, potrafi odtworzyć wniosek z lekcji;
- prowadzi niestarannie zeszyt, sporadycznie nie odrabia prac domowych;

Dobra

Uczeń:

- zna podstawowe prawdy wiary, rozumie je oraz potrafi zastosować w sytuacjach życia codziennego;
- opanował wiadomości i umiejętności, które powodują stałe postępy w życiu religijnym;
- potrafi odpowiedzieć samodzielnie na pytania związane z tematem katechezy;
- przejawia aktywność na katechezie i jest do niej przygotowany;
- zachowuje szacunek dla „świętych” przedmiotów, miejsc i znaków religijnych;
- zeszyt prowadzi starannie, ale nie zawsze systematycznie.

Bardzo dobra

Uczeń:

- opanował pełny zakres wiedzy i umiejętności określonych programem katechezy, potrafi je samodzielnie objaśnić i zastosować w życiu;
- posiada znajomość podstawowych prawd wiary;
- wykazuje się dużą aktywnością na lekcji
- chętnie, regularnie i czynnie bierze udział w katechezie;
- uczestniczy w konkursach wiedzy religijnej;
- zachowuje szacunek dla „świętych” przedmiotów, miejsc i znaków religijnych;
- zeszyt prowadzi starannie,
- przejawia postawę apostołską.

Celująca

Uczeń:

- opanował pełny zakres wiedzy i umiejętności określonych programem katechezy, potrafi je samodzielnie objaśnić;
- wykazuje się dużą aktywnością na lekcjach;

- wykonuje zadania dodatkowe;
- rozwija własne uzdolnienia oraz dba o własną formację religijną;
- posługuje się zdobytymi wiadomościami i potrafi je zastosować we własnym życiu, służy radą innym, jest świadkiem wiary;
- wypowiada się logicznie i wyczerpująco na dany temat;
- biegle posługuje się Pismem Świętym;
- zachowuje szacunek dla „świętych” przedmiotów, miejsc i znaków religijnych;
- zeszyt prowadzi estetycznie;
- przejawia postawę apostołską;
- angażuje się w prace poza lekcyjne (gazetki, pomoce katechetyczne, montaż sceniczny);
- angażuje się w życie parafii – spełnia różne funkcje, bierze udział w nabożeństwach
- bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach religijnych.

W ocenianiu uczniów z dysfunkcjami uwzględnione zostają zalecenia poradni, czyli:

- wydłużenie czasu wykonywania ćwiczeń oraz czasu sprawdzianów i kartkówek
- możliwość rozbicia ćwiczeń złożonych na prostsze i ocenienie ich wykonania etapami;
- branie pod uwagę poprawności merytorycznej wykonanego ćwiczenia, a nie jego walorów estetycznych;
- dodatkowe wyjaśnianie trudnych zagadnień
- podczas odpowiedzi ustnych zadawanie większej ilości prostych pytań zamiast jednego złożonego,
- podparcie metod opisowych metodami aktywizującymi – dla lepszego zapamiętania treści
- pozytywne wzmocnianie przez docenianie wkładu pracy
- tworzenie możliwości prac dodatkowych w domu
- motywowanie ucznia poprzez dostrzeganie i docenianie nawet drobnych postępów w pracy
- dostosowanie sprawdzianów i kartkówek do możliwości dziecka (proste polecenia, zadania w formie testu wyboru, uzupełnienie luk),
- obniżenie wymagań dotyczących estetyki zeszytu ćwiczeń i zeszytu.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO

Opracowany na podstawie:

- podstawy programowej
- programu nauczania „**CZAS NA POLSKI**” (w kl. III) oraz „**Słowa na czasie**” (w kl. I i II)
- szczegółowych warunków i sposobu oceniania wewnątrzszkolnego zawartego w Statucie Szkoły

Celem oceniania jest:

- obserwowanie i wspieranie rozwoju ucznia,
- uzyskanie informacji o wynikach kształcenia,
- diagnozowanie osiągnięć dydaktycznych ucznia,
- sprawdzanie wiadomości i umiejętności,
- rozbudzanie motywacji uczenia się,
- rozpoznawanie uzdolnień, zainteresowań i predyspozycji,
- wdrażanie do samooceny,
- przygotowanie do „zdrowej rywalizacji”,
- uczenie systematyczności i organizacji uczenia się,
- niwelowanie stresu i lęku.

ZAŁOŻENIA PSO

1. PSO wspiera rozwój intelektualny i osobowościowy ucznia.
2. Każdy uczeń na miarę swoich możliwości robi jak najwięcej, by osiągnąć sukces szkolny.
3. Na początku każdego roku szkolnego uczniowie i rodzice są informowani zasadach i kryteriach oceniania z języka polskiego.
4. Ocena ma dostarczyć uczniom i rodzicom informacji na temat postępów, uzdolnień i trudności w nauce.
5. Nauczyciel ocenia to, czego się uczeń nauczył.
6. Każda ocena musi być opatrzona ustnym lub pisemnym komentarzem nauczyciela, który jest wskazówką dla ucznia na temat jego poziomu wiadomości i umiejętności.

ZASADY PSO

1. Wymagania edukacyjne oparte są na podstawie programowej z języka polskiego oraz obowiązującym programie.
2. Stosuje się sześciostopniową skalę ocen.
3. Dopuszcza się możliwość wystawiania ocen ze znakami „+ / -”, ale tylko podczas śródrocznego sprawdzania wiadomości i umiejętności. Na półrocze i koniec roku szkolnego oceny muszą być pełne.
4. PSO obejmuje dwa poziomy wymagań: podstawowy (P) i ponadpodstawowy (PP).
5. Aby zaliczyć poziom ponadpodstawowy, należy najpierw zaliczyć poziom podstawowy.
6. Prace klasowe są obowiązkowe. Jeśli z przyczyn losowych uczeń nie może pisać w wyznaczonym dla całej klasy terminie, to powinien to uczynić w terminie i formie ustalonej po uzgodnieniu z nauczycielem.
6. Uczeń może na własną prośbę poprawić prace klasową, ale tylko raz.

8. Prace klasowe i testy z większej partii materiału są zapowiadane z tygodniowym wyprzedzeniem, sprawdziany ortograficzne – przynajmniej dwudniowym, natomiast krótkie kartkówki obejmujące nie więcej niż trzy ostatnie lekcje, mogą być przeprowadzane bez zapowiedzi.
9. Wszystkie prace klasowe uczeń musi poprawić, czyli dokonać analizy i korekty popełnionych błędów.
10. Pisemne prace klasowe typu wypracowanie nie mogą być zadawane z lekcji na lekcję.
11. Pisemne prace domowe uczeń jest zobowiązany oddać w ustalonym terminie. Nauczyciel może, ale nie musi, wyznaczyć dodatkowy termin. Nieoddanie pracy skutkuje oceną niedostateczną.
12. Pracą domową jest również przeczytanie tekstu literackiego. Niewykonanie takiej pracy skutkuje oceną niedostateczną.
13. Wszystkie prace klasowe powinny być opatrzone podpisem ucznia i tematem pracy oraz gromadzone przez nauczyciela, tak aby uczeń i jego rodzice mieli do nich wgląd.
14. Prace pisemne muszą być napisane czytelnie, a zeszyty przedmiotowe prowadzone estetycznie.
15. Uczeń jest zobowiązany do noszenia podręczników i zeszytu na każdą lekcję.
16. Trzy razy w półroczu uczeń może zgłosić brak podręczników lub zeszytu bez żadnych konsekwencji.
17. Lekcja j. polskiego powinna kończyć się informacją zwrotną każdego ucznia do nauczyciela, np.: *Na lekcji nauczyłem się ...* . Taka informacja pozwala nauczycielowi określić, czy cel lekcji został osiągnięty.

OBSZARY AKTYWNOŚCI UCZNIĄ PODLEGAJĄCE OCENIANIU:

- słuchanie,
- mówienie,
- czytanie tekstów słownych i odczytywanie innych tekstów kultury,
- pisanie,
- nauka o języku,
- ortografia.

PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA

Absolwent gimnazjum powinien:

- radzić sobie w różnych sytuacjach komunikacyjnych,
- dostosowywać swoją wypowiedź ustną i pisemną do odbiorcy i intencji,
- swobodnie, spójnie, logicznie i płynnie wypowiadać się na temat lektury i innych tekstów kultury, własnych przeżyć, zainteresowań zdarzeń z życia codziennego,
- opanować podstawową wiedzę o języku, budować wypowiedź zgodnie z regułami językowymi,
- aktywnie uczestniczyć w dyskusji tematycznej i problemowej, wyciągać wnioski,
- wygłaszać twórczo różne teksty z pamięci,
- słuchać uważnie, aktywnie i selektywnie,
- stosować różne techniki notowania,
- czytać głośno biegle, wyraźnie, z odpowiednią artykulacją i intonacją,
- czytać ze zrozumieniem różnorodne teksty,
- odczytywać znaki pozajęzykowe,
- dostrzegać związki utworów z biografiami twórców i czasem historycznym,

- odkrywać w literaturze i sztuce wartości uniwersalne,
- świadomie uczestniczyć w kulturze współczesnej,
- pisać poprawnie językowo i stylistycznie dłuższe formy wypowiedzi, pisma użytkowe, różnorodne gatunki wypowiedzi,
- prezentować własne poglądy, stanowisko, opinie i efekty pracy,
- doskonalić techniki samokształcenia,
- twórczo uczestniczyć w lekcjach i życiu szkoły.

METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ

1.Prace klasowe z literatury – co najmniej jedna w półroczu.

2.Testy kompetencji zawierające:

▪zadania otwarte:

- krótkiej odpowiedzi,
- rozszerzonej odpowiedzi,
- z luką;

▪zadania zamknięte:

- wielokrotnego wyboru,
- na dobieranie,
- prawda – fałsz.

1.Testy (sprawdziany) sprawdzające umiejętności językowe - przynajmniej jeden w każdym półroczu.

2.Sprawdziany ortograficzne – obejmujące poznane wyrazy z trudnościami ortograficznymi i opanowane zasady ortograficzne.

Ocenianie dyktand:

Błędy pierwszorzędne – oznaczone symbolem „ort” - liczone jako 1 błąd; błędy drugorzędne – oznaczone „o” - liczone jako ½ błędu; trzy błędy interpunkcyjne (oznaczone „int”) - liczone jako 1 błąd.

0 błędów lub 1 błąd drugorzędny – celujący, 1,2 błędy – bardzo dobry, 3, 4 błędy - dobry, 5, 6, 7 błędów – dostateczny, 8, 9 błędów – dopuszczający, 10 błędów i więcej– niedostateczny

3.Oceniane będą również pisemne lub ustne prace domowe.

4.Ocenię podlegać będą również wypowiedzi ustne oraz zadania praktyczne ucznia.

5.Uczniowie muszą wiedzieć, jakie partie materiału będą sprawdzane przez nauczyciela.

6.Bieżące kartkówki sprawdzające wiadomości z nie więcej niż trzech ostatnich lekcji.

7.Po przeprowadzeniu pomiaru dydaktycznego, należy dokonać jego analizy, pamiętając o tym, że wyniki ucznia można rozpatrywać na tle wyników innych uczniów (pomiar różnicujący) lub na tle wymagań programowych (pomiar sprawdzający).

KRYTERIA OCENY WYPOWIEDZI PISEMNYCH

Są one zgodne z kryteriami egzaminacyjnymi oceniania holistycznego, choć stosowane jest również ocenianie intuicyjne.

ROZPRAWKA

Treść - Poziomy wykonania

4 p.	3 p.	2 p.	1 p.	0 p.
* praca odnosi się do pro-	* praca odnosi się do	* praca w przeważa-	* praca jest luźno	* praca nie od-

blemu sformułowanego w temacie	problemu sformułowanego w temacie	jącej części odnosi się do problemu sformułowanego w temacie	związana z problemem sformulowanym w temacie	nosi się do problemu sformulowanego w temacie
* przedstawia stanowisko autora	* przedstawia stanowisko autora	* przedstawia stanowisko autora	* przedstawia stanowisko autora	lub
* zawiera trafną i wnikliwą argumentację	* zawiera trafną argumentację	* przedstawia stanowisko autora	* zawiera próbę argumentacji	praca nie zawiera argumentacji
* zachowuje logikę wywodu podkreśloną segmentacją tekstu	* w przeważającej części zachowuje logikę wywodu	* zawiera częściowo trafną argumentację		

Uwagi

1. Zgodność z tematem – odniesienie do problemu sformułowanego w temacie.
2. Stanowisko autora wobec problemu (sąd wyrażony pośrednio, sąd wyrażony bezpośrednio – postawiona teza lub hipoteza).
3. Trafność i wnikliwość argumentacji.
4. Logika wywodu (błąd rzeczowy zakłócający logikę wywodu powoduje obniżenie oceny o jeden poziom).

Komentarz

Oceny **4, 3, 2** przypisywane są odpowiednio tekstowi argumentacyjnemu: bardzo dobremu, średniemu, słabemu. Ocena **1** przypisywana jest pracy, która nie spełnia kryteriów tekstu argumentacyjnego, ale świadczy o podjęciu przez ucznia próby argumentacji.

Segmentacja tekstu

- 1 p.** – zachowany logiczny tok rozważań, segmentacja konsekwentna i celowa
0 p. – brak uporządkowania logicznego, segmentacja przypadkowa lub brak segmentacji

Styl

- 1 p.** – styl konsekwentny, dostosowany do wywodu argumentacyjnego
0 p. – styl niekonsekwentny lub niedostosowany do wywodu argumentacyjnego

Język

- 2 p.** – dopuszczalne 3 błędy składniowe lub leksykalne, lub frazeologiczne, lub fleksyjne
1 p. – dopuszczalne 4 błędy składniowe lub leksykalne, lub frazeologiczne, lub fleksyjne
0 p. – powyżej 4 błędów składniowych lub leksykalnych, lub frazeologicznych, lub fleksyjnych

Ortografia

- 1 p.** – dopuszczalne 2 błędy
0 p. – powyżej 2 błędów
W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się
1 p. – dopuszczalne 3 błędy
0 p. – powyżej 3 błędów

Interpunkcja

- 1 p.** – dopuszczalne 3 błędy
0 p. – powyżej 3 błędów
W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się
1 p. – dopuszczalne 4 błędy
0 p. – powyżej 4 błędów

OGŁOSZENIE / ZAPROSZENIE

<p>3 p. * nadawca i dane kontaktowe wskazane jednoznacznie i czytelnie wyodrębnione w tekście, przedmiot ogłoszenia/zaproszenia opisany jasno i precyzyjnie z uwagi na elementy ważne dla adresata, intencja ogłoszeniodawcy wyrażona czytelnie i precyzyjnie; * zdania krótkie, proste, umożliwiające szybkie wychwycenie</p>	<p>2 p. * nadawca i dane kontaktowe wskazane w tekście, przedmiot ogłoszenia/zaproszenia opisany precyzyjnie, czytelnie wyrażona intencja ogłoszeniodawcy; * zdania długie i/lub skomplikowane składniowo, i/lub nie więcej niż 2 błędy składniowe, i/lub tekst stylistycznie niejednorodny; zaburzenia spójności tekstu utrudniają-</p>	<p>1 p. * nadawca wskazany nieprecyzyjnie lub brak danych kontaktowych, lub przedmiot ogłoszenia/zaproszenia opisany ogólnie i nieprecyzyjnie, lub intencja ogłoszeniodawcy wyrażona niejasno; * powyżej 2 błędów</p>	<p>0 p. * praca nie spełnia kryteriów gatunkowych ogłoszenia/zaproszenia (brak 2-3 niezbędnych elementów treści).</p>
---	---	--	---

istotnych treści komunikatu, tekst stylistycznie jednorodny, spójny, precyzyjne słownictwo.

ce zrozumienie treści komunikatu i/lub nie więcej niż 2 błędy słownikowo – frazeologiczne.

składniowych i/lub powyżej 2 błędów słownikowo – frazeologicznych.

Elementy podlegające ocenie.

1. Treść, w której równorzędne znaczenie mają informacje dotyczące:

- przedmiotu ogłoszenia/zaproszenia,
- intencji ogłoszeniodawcy,
- nadawcy ogłoszenia/zaproszenia i jego danych kontaktowych.

2. Struktura składniowa (długość i budowa zdań) oraz słownictwo.

OPOWIADANIE

Treść

4 p.

* praca na temat, przedstawia zdarzenia, które łączą się na zasadzie przyczynowo-skutkowej i/lub następstwa czasowego, i/lub teleologicznie i są skupione wokół konkretnych postaci (bohaterów);

* narracja w pełni konsekwentna lub zmieniana w sposób funkcjonalny, świadome kształtowanie bogatego pejzażu akcji i/lub wprowadzenie rozbudowanego pejzażu świadomości.

3 p.

* praca na temat, przedstawia zdarzenia, które łączą się na zasadzie przyczynowo-skutkowej i/lub następstwa czasowego, i/lub teleologicznie i są skupione wokół konkretnych postaci (bohaterów);

* narracja w pełni konsekwentna, obecny pejzaż akcji i/lub są wprowadzone elementy pejzażu świadomości.

2 p.

* praca na temat, przedstawia zdarzenia, które w większości łączą się na zasadzie przyczynowo-skutkowej i/lub następstwa czasowego, i/lub teleologicznie i są skupione wokół konkretnych postaci (bohaterów);

* możliwe odstępstwa od konsekwencji w narracji, nie mają jednak uzasadnienia funkcjonalnego, zarysowany pejzaż akcji.

1 p.

* praca częściowo tylko związana z tematem;
* przedstawia zdarzenia, które są połączone relacjami przyczynowo-skutkowymi, następstwem w czasie lub teleologicznie (celowościowo) i są skupione wokół konkretnych postaci (bohaterów).

0 p.

* opowiadanie nie na temat.

Segmentacja tekstu

1 p. – zachowany logiczny tok narracji, segmentacja konsekwentna i celowa

0 p. – brak uporządkowania logicznego, segmentacja przypadkowa lub brak segmentacji

Styl

1 p. – styl konsekwentny, dostosowany do toku narracji

0 p. – styl niekonsekwentny lub niedostosowany do toku narracji

Język

2 p. – dopuszczalne 3 błędy składniowe lub leksykalne, lub frazeologiczne, lub fleksyjne

1 p. – dopuszczalne 4 błędy składniowe lub leksykalne, lub frazeologiczne, lub fleksyjne

0 p. – powyżej 4 błędów składniowych lub leksykalnych, lub frazeologicznych, lub fleksyjnych

Ortografia

1 p. – dopuszczalne 2 błędy

0 p. – powyżej 2 błędów

W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

1 p. – dopuszczalne 3 błędy

0 p. – powyżej 3 błędów

Interpunkcja

1 p. – dopuszczalne 3 błędy

0 p. – powyżej 3 błędów

W przypadku uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

1 p. – dopuszczalne 4 błędy

0 p. – powyżej 4 błędów

CHARAKTERYSTYKA

Treść

4 p.

3 p.

2 p.

1 p.

0 p.

Realizacja tematu	UCZEŃ pisze charakterystykę postaci wskazanej w temacie, zachowując spójność całej wypowiedzi	UCZEŃ pisze charakterystykę postaci wskazanej w temacie, zachowując spójność w przeważającej większości wypowiedzi	UCZEŃ pisze w przeważającej części charakterystykę postaci wskazanej w temacie	UCZEŃ podejmuje próbę napisania charakterystyki postaci wskazanej w temacie	UCZEŃ charakteryzuje inną postać lub pisze pracę w innej formie
Przedstawienie postaci*	prezentuje postać	prezentuje postać	prezentuje postać	podaje przynajmniej jedną informację o postaci	
Prezentacja cech zewnętrznych	opisuje cechy zewnętrzne	opisuje cechy zewnętrzne	opisuje cechy zewnętrzne	wymienia przynajmniej jedną cechę zewnętrzną	
Prezentacja cech wewnętrznych	prezentuje cechy wewnętrzne i wskazuje zależności między cechami charakteru a postępowaniem postaci	prezentuje większość cech wewnętrznych i wskazuje zależności między niektórymi cechami charakteru a postępowaniem postaci	prezentuje niektóre cechy wewnętrzne i podejmuje próbę ukazania zależności między przynajmniej jedną cechą charakteru a postępowaniem postaci	wymienia cechy wewnętrzne postaci	
Ocena postaci		dokonuje oceny postaci, uzasadnia swoją opinię		dokonuje oceny postaci	

Segmentacja tekstu

1 p. - segmentacja konsekwentna

0 p. - segmentacja przypadkowa, brak segmentacji

Styl

1 p. - styl konsekwentny i dostosowany do przyjętej formy wypowiedzi

0 p. - styl niekonsekwentny lub niedostosowany do przyjętej formy wypowiedzi

Język, ortografia i interpunkcja – jak w przypadku rozprawki czy opowiadania

SKALA PROCENTOWA ZMIANY PUNKTÓW NA OCENY

100 % - 98 % punktów - celujący

97 % - 91 % punktów - bardzo dobry

90 % - 76 % punktów - dobry

75 % - 51 % punktów - dostateczny

50 % - 40 % punktów - dopuszczający

poniżej 40 % punktów - niedostateczny

WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY

KRYTERIA OCENIANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW W KLASIE I

NIEDOSTATECZNY

Otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą (nie opanował podstawy programowej, co uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy) ponadto nie podejmuje starań w celu uzyskania oceny pozytywnej (nie czyta lektur, nie pisze wypracowań, nie odrabia zadań domowych).

DOPUSZCZAJĄCY

Kształcenie literackie:

wykazuje się ogólną znajomością fragmentów lektur;

czyta ze zrozumieniem tekst literacki, odpowiadając w logiczny sposób na podstawowe pytania dotyczące treści;

rozpoznaje utwór epicki, liryczny i dramatyczny;

potrafi wskazać głównego bohatera i najważniejsze wydarzenia w lekturze;

podejmuje próby redagowania takich form wypowiedzi, jak: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu; opowiadanie; charakterystyka; sprawozdanie

(recenzja) z lektury filmu, spektaklu, zdarzenia; list prywatny i oficjalny; redaguje: zaproszenie, ogłoszenie, dedykację, streszczenie, plan wydarzeń

Kształcenie językowe:

rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone;

zna i określa części zdania pojedynczego;

potrafi wymienić części mowy;

odmienia rzeczowniki, czasowniki i przymiotniki;

zna podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ch- h, ó- u, wielka i mała litera);

ponadto uczeń podejmuje starania w celu uzyskania oceny pozytywnej.

DOSTATECZNY

Kształcenie literackie:

wykazuje się ogólną znajomością lektur;

czyta ze zrozumieniem tekst literacki, odpowiadając logicznie na większość pytań o jego treść;

rozpoznaje podstawowe cechy rodzajowe (szczególnie osobę mówiącą w utworze) i wskazuje elementy świata przedstawionego w dziele literackim

oraz odróżnia świat realistyczny od fantastycznego;

umie połączyć tytuł omówionego utworu epickiego, lirycznego i dramatycznego z autorem;

zna podstawowe środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenie, wyliczenie;

redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu; próbuje redagować: opis dzieła sztuki; opowiadanie; charakterystykę, (także

charakterystykę porównawczą); sprawozdanie (recenzję) z lektury filmu, spektaklu, zdarzenia; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie;

dedykację; streszczenie; plan wydarzeń

Kształcenie językowe:

rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone;

potrafi wymienić odmienne i nieodmienne części mowy;

rozpoznaje w tekście części mowy: rzeczownik, czasownik (strony czasownika), przymiotnik, przysłówki, liczebnik, przyimek, zaimek, spójnik;

zna zasady odmiany i potrafi odmienić rzeczownik, czasownik, przymiotnik;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera).

DOBRY

Kształcenie literackie:

czyta wszystkie lektury;

określa temat utworu, wyodrębnia fazy akcji w dziele literackim, analizuje świat przedstawiony, odróżnia fikcję literacką od prawdy historycznej, świat fantastyczny od realistycznego;

potrafi wskazać wartości uniwersalne omawianych dzieł, dokonywać uogólnień, wnioskować na podstawie przeczytanego tekstu;

umie wskazać cechy gatunkowe: fraszki, bajki, ballady, przypowieści, noweli, powieści historycznej, komedii;

zna i analizuje środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię (animizację, personifikację), dźwiękonaśladowictwo, powtórzenie, wyliczenie, apostrofę, alegorię,

zna pojęcia: akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, didaskalia, kontrast;

poprawnie redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki; opowiadanie z dialogiem; charakterystykę (w tym porównawczą); sprawozdanie (recenzję) z lektury filmu, spektaklu, zdarzenia; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń.

Kształcenie językowe:

potrafi wymienić odmienne i nieodmienne części mowy;

rozpoznaje w tekście części mowy: rzeczownik, czasownik (używa konstrukcji czynnej, biernej i zwrotnej), przymiotnik, przysłówkę, liczebnik, przyimek, spójnik, zaimek, wykrzyknik, partykuła;

zna zasady odmiany i potrafi odmienić rzeczownik, czasownik, przymiotnik, liczebnik, zaimek; rozróżnia temat i końcówkę;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera, nie z różnymi częściami mowy, -by z czasownikami);

potrafi korzystać ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego.

BARDZO DOBRY

Kształcenie literackie:

zna bardzo dobrze wszystkie teksty z kanonu lektur;

samodzielnie potrafi analizować świat przedstawiony dzieła literackiego ze wskazywaniem faz akcji, odróżnianiem fikcji literackiej od prawdy historycznej, świata fantastycznego od realistycznego, uwzględnieniem cech rodzajowych i gatunkowych dzieła literackiego;

rozpoznaje odmiany gatunkowe literatury popularnej: powieść lub opowiadanie obyczajowe, przygodowe,

rozpoznaje czytany utwór jako: przypowieść, komedię, balladę, nowelę, hymn, powieść historyczną;

wskazuje wartości uniwersalne omawianych dzieł, motywy wspólne dla kilku utworów, dokonuje uogólnień, porównań, wyciąga wnioski na podstawie przeczytanego tekstu, próbuje samodzielnie określać dosłowne i przenośne znaczenie utworów literackich;

analizuje język artystyczny tekstu, posługując się terminami: epitet, porównanie, przenośnia, personifikacja, onomatopeja, powtórzenie, wyliczenie, apostrofa, alegoria, akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, didaskalia, symbol, ironia, archaizm, frazeologizm;

bezbłędnie redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki; opowiadanie z dialogiem; charakterystykę (w tym porównawczą); sprawozdanie (recenzję) z lektury filmu, spektaklu, zdarzenia; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń,

w tworzeniu samodzielnych tekstów wykorzystuje wiedzę o języku, stosuje związki frazeologiczne oraz środki artystycznego wyrazu.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje w tekście wszystkie części mowy i zna zasady ich odmiany (także osobliwości w odmianie); rozróżnia temat i końcówkę, wskazuje oboczności;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera, nie z różnymi częściami mowy) i interpunkcyjne;

korzysta ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego, frazeologicznego, poprawnej polszczyzny.

CELUJĄCY

Otrzymuje uczeń, który wykazuje szczególne zainteresowania przedmiotem, spełniając kryteria oceny bardzo dobrej, w 100 % - 98 % zna obowiązkowy materiał oraz bierze udział w konkursach i olimpiadach, odnosząc sukcesy.

KRYTERIA OCENIANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW W KLASIE II

NIEDOSTATECZNY

Otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą (nie opanował podstawy programowej, co uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy) ponadto nie podejmuje starań w celu uzyskania oceny pozytywnej (nie czyta lektur, nie pisze wypracowań, nie odrabia zadań domowych).

DOPUSZCZAJĄCY

Kształcenie literackie:

wykazuje się ogólną znajomością fragmentów lektur;

- # czyta ze zrozumieniem tekst literacki;
- # rozpoznaje utwór epicki, liryczny i dramatyczny;
- # próbuje połączyć tytuł omówionego utworu epickiego i dramatycznego z autorem;
- # potrafi wskazać elementy świata przedstawionego w utworze literackim;
- # podejmuje próby redagowania takich form wypowiedzi, jak: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki, opis sytuacji i przeżyć wewnętrznych; opowiadanie z dialogiem; charakterystyka (różne rodzaje); sprawozdanie; rozprawka; redaguje: list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/dziennika.

Kształcenie językowe:

- # rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone, zdanie złożone współrzędne i podrzędne;
 - # zna i określa części zdania pojedynczego;
 - # potrafi rozpoznać imiesłowy w wypowiedzeniu;
 - # odmienia rzeczowniki, czasowniki i przymiotniki;
 - # zna budowę słowotwórczą prostych wyrazów;
 - # zna podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ch- h, ó- u, wielka i mała litera);
- ponadto uczeń podejmuje starania w celu uzyskania oceny pozytywnej.

DOSTATECZNY

Kształcenie literackie:

- # wykazuje się ogólną znajomością lektur;
- # czyta ze zrozumieniem tekst literacki, odpowiadając logicznie na większość pytań o jego treść;
- # rozpoznaje podstawowe cechy rodzajowe (szczególnie osobę mówiącą w utworze) i wskazuje elementy świata przedstawionego w dziele literackim oraz odróżnia świat realistyczny od fantastycznego i fikcję literacką od prawdy historycznej;
- # umie połączyć tytuł omówionego utworu epickiego i dramatycznego z autorem;
- # zna podstawowe środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię, onomatopieję, powtórzenie, wyliczenie, pytanie retoryczne, wykrzyknienie;
- # zna pojęcia: akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim ;
- # umie wskazać cechy gatunkowe: przypowieści, noweli, powieści, komedii, trenu;
- # redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki, opis sytuacji i przeżyć wewnętrznych; opowiadanie z dialogiem i elementami innych form wypowiedzi; charakterystykę (różne rodzaje); sprawozdanie; rozprawkę; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/dziennika.

Kształcenie językowe:

- # rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone oraz zdanie złożone współrzędnie i podrzędnie;
- # zna rodzaje zdań współrzędnie i podrzędnie złożonych i ich wykresy;
- # dokonuje rozbioru logicznego i gramatycznego zdania pojedynczego;
- # zna imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe i potrafi je wskazać w tekście;
- # zna i rozumie podstawowe pojęcia słowotwórcze: wyraz podstawowy, pokrewny, formant, podstawa słowotwórcza, próbuje dokonywać analizy słowotwórczej wyrazu pochodnego;
- # zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera, nie z różnymi częściami mowy) i interpunkcyjne.

DOBRY

Kształcenie literackie:

- # czyta wszystkie lektury;
- # określa temat utworu, wyodrębnia fazy akcji w dziele literackim, analizuje świat przedstawiony, odróżnia fikcję literacką od prawdy historycznej, świat fantastyczny od realistycznego;

potrafi wskazać wartości uniwersalne omawianych dzieł, dokonywać uogólnień, wnioskować na podstawie przeczytanego tekstu;

umie wskazać cechy gatunkowe: przypowieści, noweli, powieści, komedii, trenu, hymnu, pieśni, pamiętnika;

zna i analizuje środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię (animizację, personifikację), onomatopcję, powtórzenie, wyliczenie, apostrofę, alegorię, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, zdrobnienie, zgrubienie;

zna i posługuje się pojęciami: akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, związek frazeologiczny, teza, hipoteza, argument, fakt, opinia, archaizm;

omawia budowę wiersza, rozpoznaje układ rymów,

poprawnie redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki, opis sytuacji i przeżyć wewnętrznych; opowiadanie z dialogiem i elementami innych form wypowiedzi; charakterystykę (różne rodzaje); sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/dziennika.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone oraz zdanie złożone współrzędnie i podrzędnie;

nazywa rodzaje zdań współrzędnie i podrzędnie złożonych, wykonuje ich wykresy, stosuje zasady interpunkcyjne w zdaniu złożonym;

dokonuje rozbioru logicznego zdania pojedynczego;

rozpoznaje imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe w tekście, potrafi je tworzyć, zna zasady odmiany, wskazuje imiesłowy równoważnik zdania;

zna i rozumie podstawowe pojęcia słowotwórcze: wyraz podstawowy, pokrewny, formant, podstawa słowotwórcza, oboczności w podstawie słowotwórczej, dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu pochodnego;

zna i stosuje zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera, nie z różnymi częściami mowy) i interpunkcyjne;

potrafi korzystać ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego.

BARDZO DOBRY

Kształcenie literackie:

zna bardzo dobrze wszystkie teksty z kanonu lektur;

samodzielnie potrafi analizować świat przedstawiony dzieła literackiego ze wskazywaniem faz akcji, odróżnianiem fikcji literackiej od prawdy historycznej, świata fantastycznego od realistycznego, uwzględnieniem cech rodzajowych dzieła literackiego;

wskazuje wartości uniwersalne omawianych dzieł, motywy wspólne dla kilku utworów, dokonuje uogólnień, porównań, wyciąga wnioski na podstawie przeczytanego tekstu, samodzielnie określa dosłowne i przenośne znaczenie utworów literackich;

umie wskazać cechy gatunkowe: przypowieści, noweli, powieści, komedii, trenu, tragedii, hymnu, pieśni, pamiętnika, dziennika;

analizuje treść i język artystyczny tekstu, posługując się terminami: epitet, porównanie, przenośnia, personifikacja, onomatopėja, powtórzenie, wyliczenie, apostrofa, alegoria, akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, antyteza, didaskalia, symbol, ironia, archaizm, frazeologizm, groteska, komentarz, opinia, fakt, autobiografia, stylizacja, parodia, karykatura, satyra;

omawia budowę wiersza, rozpoznaje układ i rodzaje rymów, zna i stosuje pojęcia: wiersz wolny, sylabiczny;

bezbłędnie redaguje formy wypowiedzi: opis postaci, przedmiotu, krajobrazu, dzieła sztuki, opis sytuacji i przeżyć wewnętrznych; opowiadanie (urozmaicone kompozycyjnie i fabularnie); charakterystykę (różne rodzaje); sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list prywatny i oficjalny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/ dziennika,

w tworzeniu samodzielnych tekstów wykorzystuje wiedzę o języku, stosuje związki frazeologiczne oraz środki artystycznego wyrazu.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje i nazywa rodzaje wypowiedzi: zdania i równoważniki zdań; zdania pojedyncze i złożone oraz wykonuje ich wykresy i stosuje zasady interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym i pojedynczym;

dokonuje rozbioru logicznego i gramatycznego zdania pojedynczego;

rozpoznaje imiesłowy przymiotnikowe i przysłówkowe w tekście, potrafi je tworzyć, odmienia imiesłowy przymiotnikowe, wskazuje i tworzy imiesłowowe równoważniki zdań, dokonuje przekształceń konstrukcji składniowych;

dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu pochodnego;

zna rodzaje i odmianę skrótowców;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne (pisownia rz- ż, ó-u, ch- h, mała i wielka litera, nie z różnymi częściami mowy) i interpunkcyjne;

korzysta ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego, frazeologicznego, poprawnej polszczyzny.

CELUJĄCY

Otrzymuje uczeń, który wykazuje szczególne zainteresowania przedmiotem, spełniając kryteria oceny bardzo dobrej, w 100 % - 98 % zna obowiązkowy materiał oraz bierze udział w konkursach i olimpiadach, odnosząc sukcesy, wykazuje się znajomością dodatkowych własnych lektur.

KRYTERIA OCENIANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW W KLASIE III

NIEDOSTATECZNY

Otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą nie opanował podstawy programowej, co uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy) ponadto nie podejmuje starań w celu uzyskania oceny pozytywnej (nie czyta lektur, nie pisze wypracowań, nie odrabia zadań domowych, wykazując lekceważący stosunek do przedmiotu).

DOPUSZCZAJĄCY

Kształcenie literackie:

wykazuje się ogólną znajomością fragmentów lektur;

czyta ze zrozumieniem tekst literacki, odpowiadając w logiczny sposób na pytania o jego treść;

rozpoznaje podstawowe cechy rodzajowe (szczególnie osobę mówiącą w utworze) i wskazuje elementy świata przedstawionego w dziele literackim oraz odróżnia świat realistyczny od fantastycznego i fikcję literacką od prawdy historycznej;

umie połączyć tytuł omówionego utworu epickiego i dramatycznego z autorem;

zna podstawowe środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię, onomatopieję, powtórzenie, wyliczenie, pytanie retoryczne, wykrzyknienie;

zna pojęcia: akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim;

podejmuje próby redagowania takich form wypowiedzi, jak: opis (wszystkie rodzaje); opowiadanie z dialogiem i elementami innych form wypowiedzi; charakterystykę (z elementami rozprawki); redaguje: sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list otwarty, motywacyjny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/ dziennika; przemówienie; podanie; życiorys, CV; wywiad

Kształcenie językowe:

rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone, zdanie złożone współrzędne, podrzędne i wielokrotnie złożone;

próbuje dokonać analizy gramatycznej i logicznej wypowiedzi;

dokonuje podziału wyrazu na głoski, litery, sylaby;

zna podstawowe zasady ortograficzne i interpunkcyjne; ponadto uczeń podejmuje starania w celu uzyskania oceny pozytywnej.

DOSTATECZNY

Kształcenie literackie:

wykazuje się znajomością lektur;

czyta ze zrozumieniem tekst literacki, odpowiadając logicznie na większość pytań o jego treść;

rozpoznaje podstawowe cechy rodzajowe i gatunkowe, wskazuje elementy świata przedstawionego w dziele literackim oraz odróżnia świat realistyczny od fantastycznego i fikcję literacką od prawdy historycznej;

umie połączyć tytuł omówionego utworu epickiego i dramatycznego z autorem;

próbuje wskazać cechy większości gatunków literackich;

zna podstawowe środki artystyczne: epitet, porównanie, przenośnię, onomatopieję, powtórzenie, wyliczenie, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, apostrofę;

zna i posługuje się pojęciami: akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, związek frazeologiczny, teza, hipoteza, argument, fakt, opinia, archaizm, neologizm;

redaguje formy wypowiedzi: opis (wszystkie rodzaje); opowiadanie z dialogiem i elementami innych form wypowiedzi; charakterystykę z elementami rozprawki); sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list otwarty, motywacyjny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/dziennika; przemówienie; podanie; życiorys, CV; wywiad; próbuje redagować reportaż.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje zdanie pojedyncze i złożone oraz zdanie złożone współrzędnie, podrzędnie i wielokrotnie złożone;

nazywa rodzaje zdań współrzędnie i podrzędnie złożonych, wykonuje ich wykresy, stosuje zasady interpunkcyjne w zdaniu złożonym;

próbuje analizować wypowiedzenie wielokrotnie złożone;

dokonuje podziału wyrazu na głoski, litery oraz dzieli głoski na ustne – nosowe, dźwięczne – bezdźwięczne, twarde-miękkie;

zna podstawowe zasady akcentowania w języku polskim;

zna i stosuje zasady ortograficzne i interpunkcyjne;

potrafi korzystać ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego.

DOBRY

Kształcenie literackie:

czyta wszystkie lektury;

samodzielnie potrafi analizować świat przedstawiony dzieła literackiego ze wskazywaniem faz akcji, odróżnianiem fikcji literackiej od prawdy historycznej, świata fantastycznego od realistycznego, uwzględnieniem cech rodzajowych i gatunkowych dzieła literackiego;

wskazuje wartości uniwersalne omawianych dzieł, motywy wspólne dla kilku utworów, dokonuje uogólnień, porównań, wyciąga wnioski na podstawie przeczytanego tekstu, samodzielnie próbuje określać dosłowne i przenośne znaczenie utworów literackich;

analizuje treść i język artystyczny tekstu, posługując się terminami: epitet, porównanie, przenośnia, personifikacja, onomatopeja, powtórzenie, wyliczenie, apostrofa, alegoria, akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, antyteza, didaskalia, symbol, ironia, neologizm, archaizm, frazeologizm, antonim, gwara, slogan, groteska, komentarz, opinia, fakt, autobiografia, stylizacja, parodia, karykatura, satyra;

wskazuje cechy gatunków literackich;

omawia budowę wiersza (stychiczną, stroficzną), rozpoznaje układ i rodzaje rymów, zna i stosuje pojęcia: wiersz wolny, sylabiczny;

poprawnie redaguje formy wypowiedzi: opis (wszystkie rodzaje); opowiadanie (urozmaicone kompozycyjnie i fabularnie); charakterystykę z elementami rozprawki); sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list otwarty, motywacyjny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/dziennika; przemówienie; podanie; życiorys CV; wywiad; reportaż,

w tworzeniu samodzielnych tekstów wykorzystuje wiedzę o języku, stosuje związki frazeologiczne oraz środki artystycznego wyrazu.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje, tworzy i przekształca różne typy wypowiedzi (zdanie pojedyncze, równoważnik zdania, imiesłowowy równoważnik zdania, zdanie złożone współrzędnie i podrzędnie, zdanie wielokrotnie złożone);

stosuje i przekształca mowę zależną i niezależną;

dokonuje podziału wyrazu na głoski, litery oraz dzieli głoski na ustne – nosowe, dźwięczne – bezdźwięczne, twarde-miękkie, dostrzega procesy fonetyczne zachodzące w języku;

zna podstawowe zasady akcentowania w języku polskim;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne i interpunkcyjne;

korzysta ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego, frazeologicznego, poprawnej polszczyzny.

BARDZO DOBRY

Kształcenie literackie:

zna bardzo dobrze wszystkie teksty z kanonu lektur;

samodzielnie potrafi analizować świat przedstawiony dzieła literackiego ze wskazywaniem faz akcji, odróżnianiem fikcji literackiej od prawdy historycznej, świata fantastycznego od realistycznego, uwzględnieniem cech rodzajowych dzieła literackiego;

wskazuje wartości uniwersalne omawianych dzieł, motywy wspólne dla kilku utworów, dokonuje uogólnień, porównań, wyciąga wnioski na podstawie przeczytanego tekstu, samodzielnie określa dosłowne i przenośne znaczenie utworów literackich;

rozpoznaje czytany utwór jako: przypowieść, pamiętnik, dziennik, komedię, dramat (gatunek), tragedię, balladę, nowelę, hymn, powieść historyczną;

rozpoznaje odmiany gatunkowe literatury popularnej: powieść lub opowiadanie obyczajowe, przygodowe, detektywistyczne, fantastycznonaukowe, fantasy;

analizuje treść i język artystyczny tekstu, posługując się terminami: epitet, porównanie, przenośnia, personifikacja, onomatopeja, powtórzenie, wyliczenie, apostrofa, alegoria, akcja, fabuła, wątek, dialog, monolog, kontrast, wyraz pokrewny, synonim, pytanie retoryczne, wykrzyknienie, antyteza, didaskalia, symbol, ironia, neologizm, archaizm, frazeologizm, groteska, komentarz, opinia, fakt, autobiografia, stylizacja, parodia, karykatura, satyra, parafraza, dygresja, homonim, antonim, gwara, slogan, dialektyzm, peryfraza;

omawia budowę wiersza (stychiczną, stroficzną), rozpoznaje układ i rodzaje rymów, zna i stosuje pojęcia : wiersz wolny, sylabiczny, średniówka;

bezbłędnie redaguje formy wypowiedzi: opis (wszystkie rodzaje); opowiadanie (urozmaicone kompozycyjnie i fabularnie); charakterystykę (z elementami rozprawki); sprawozdanie (różne rodzaje); rozprawkę; list otwarty, motywacyjny; zaproszenie; ogłoszenie; dedykację; streszczenie; plan wydarzeń; kartkę z pamiętnika/ dziennika; przemówienie; podanie; życiorys CV; wywiad; reportaż.

w tworzeniu samodzielnych tekstów wykorzystuje wiedzę o języku, stosuje związki frazeologiczne oraz środki artystycznego wyrazu, dokonuje stylizacji i parafrazy tekstu.

Kształcenie językowe:

rozpoznaje, tworzy i przekształca różne typy wypowiedzi (zdanie pojedyncze, równoważnik zdania, imiesłowy równoważnik zdania, zdanie złożone współrzędnie i podrzędnie, zdanie wielokrotnie złożone);

stosuje i przekształca mowę zależną i niezależną;

tworzy i odmienia nazwy miejscowe;

dokonuje podziału wyrazu na głoski, litery oraz dzieli głoski na ustne – nosowe, dźwięczne – bezdźwięczne, twarde-miękkie, nazywa i analizuje procesy fonetyczne zachodzące w języku;

zna różnice między wymową a pisownią i potrafi je wykorzystać w praktyce;

zna i stosuje zasady akcentowania w języku polskim ;

zna i stosuje podstawowe zasady ortograficzne i interpunkcyjne;

korzysta ze słowników: języka polskiego, wyrazów obcych, wyrazów bliskoznacznych, ortograficznego, frazeologicznego, poprawnej polszczyzny.

CELUJĄCY

Otrzymuje uczeń, który wykazuje szczególne zainteresowania przedmiotem, spełniając kryteria oceny bardzo dobrej, w 100 % - 98 % zna obowiązkowy materiał oraz bierze udział w konkursach i olimpiadach, odnosząc sukcesy, wykazuje się znajomością dodatkowych własnych lektur.

Przy ocenianiu nauczyciel uwzględnia możliwości intelektualne ucznia, wkład pracy i zaangażowanie.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA JĘZYK ANGIELSKI

KLASA 1 gimnazjum

Podczas zajęć z języka angielskiego ocenianiu podlegać będą:

1. Wypowiedzi ustne, np.: prezentacje, scenki sytuacyjne, itp..
2. Wypowiedzi pisemne, np.: krótkie wypracowania, listy, opisy, itp..
3. Sprawdziany, testy, kartkówki:
 - krótkie kartkówki (ok. 10 minut), niezapowiedziane z aktualnie przerabianego materiału (dotyczy 3 ostatnich lekcji),
 - testy i sprawdziany zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem trwają całą lekcję lub większą jej część i obejmują materiał z danego rozdziału,
4. Zadania domowe.
5. Prowadzenie zeszytu.
6. Obserwacja samodzielnej pracy uczniów w toku lekcji.
7. Aktywny udział ucznia w lekcji.
8. Uczeń ma możliwość poprawy **ocen niedostatecznych** w terminie 2 tygodni od ich otrzymania w terminie uzgodnionym z nauczycielem. Warunkiem uczestnictwa okazanie pisemnej zgody rodzica na udział w zajęciach w danym dniu. Zgoda powinna znajdować się w dzienniczku ucznia.

UWAGA!

Uczeń może być nieprzygotowany do zajęć dwa razy w ciągu semestru bez podawania przyczyny; trzecie nieprzygotowanie skutkuje oceną niedostateczną. O fakcie nieprzygotowania uczeń winien poinformować nauczyciela niezwłocznie po rozpoczęciu zajęć. Jeżeli podczas zajęć okaże się, że uczeń nie jest do nich przygotowany i nie zgłosił tego nauczycielowi, otrzyma ocenę niedostateczną.

Nieprzygotowania nie będą uwzględniane w przypadku testów, prezentacji czy innych zadań zapowiadanych z wyprzedzeniem.

KRYTERIA OCENIANIA

OCENA CELUJĄCA:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podane na ocenę bardzo dobrą oraz:

- osiąga sukcesy w konkursach,
- bardzo aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości sprawdzianów, testów oraz kartkówek otrzymuje powyżej 98% punktów,
- samodzielnie czyta lekturki w języku angielskim (na odpowiednio dobranym poziomie), potrafi je streścić, opowiedzieć, rozumie sens przeczytanej lektury,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach, odpowiedź ucznia nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych.

OCENA BARDZO DOBRA

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował dużą większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,

- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach,
- Odpowiedz ucznia raczej nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 90% punktów.

OCENA DOBRA

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- opanował większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 75% punktów,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób zdobytej wiedzy na lekcjach ale czasami wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOSTATECZNA

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym w stopniu zadowalającym,
- w miarę starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował ponad połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- z prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 50% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi ustne oraz pisemne nie zawsze zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- nie wykazuje na lekcjach aktywności,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale niezbyt starannie i są w nim pewne braki,
- opanował nieco mniej niż połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy, ma duże braki w wiadomościach, ale nie uniemożliwiają one opanowania wiedzy i umiejętności w trakcie dalszej nauki,
- w zeszycie ćwiczeń wykonał powyżej 40% obowiązkowych zadań,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 40% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych i zawierają minimum wiadomości,
- odpowiedzi pisemne są krótkie, zawierają minimum wiadomości.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie bierze udziału w lekcji,
- nie opanował wiadomości i umiejętności przewidzianych w programie dla danej klasy na ocenę dopuszczającą, a luki w wiadomościach uniemożliwiają dalszą naukę,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale jest w nim wiele braków,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał poniżej 39% punktów,
- nie potrafi udzielić odpowiedzi ustnej mimo pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,

- odpowiedzi pisemne nie zawierają nawet minimum wiadomości,
- nie wyraża chęci uzupełnienia wiadomości pomimo możliwości stwarzanych przez nauczyciela,

KLASA 2 Gimnazjum

Podczas zajęć z języka angielskiego oceniani podlegać będą:

1. Wypowiedzi ustne, np.: prezentacje, scenki sytuacyjne, itp..
2. Wypowiedzi pisemne, np.: krótkie wypracowania, listy, opisy, itp..
3. Sprawdziany, testy, kartkówki:
 - krótkie kartkówki (ok. 10 minut), niezapowiedziane z aktualnie przerabianego materiału (dotyczy 3 ostatnich lekcji),
 - testy i sprawdziany zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem trwają całą lekcję lub większą jej część i obejmują materiał z danego rozdziału,
4. Zadania domowe.
5. Prowadzenie zeszytu.
6. Obserwacja samodzielnej pracy uczniów w toku lekcji.
7. Aktywny udział ucznia w lekcji.
8. Uczeń ma możliwość poprawy **ocen niedostatecznych** w terminie 2 tygodni od ich otrzymania w terminie uzgodnionym z nauczycielem. Warunkiem uczestnictwa okazanie pisemnej zgody rodzica na udział w zajęciach w danym dniu. Zgoda powinna znajdować się w dzienniczku ucznia.

UWAGA!

Uczeń może być nieprzygotowany do zajęć dwa razy w ciągu semestru bez podawania przyczyny; trzecie nieprzygotowanie skutkuje oceną niedostateczną. O fakcie nieprzygotowania uczeń winien poinformować nauczyciela niezwłocznie po rozpoczęciu zajęć. Jeżeli podczas zajęć okaże się, że uczeń nie jest do nich przygotowany i nie zgłosił tego nauczycielowi, otrzyma ocenę niedostateczną.

Nieprzygotowania nie będą uwzględniane w przypadku testów, prezentacji czy innych zadań zapowiadanych z wyprzedzeniem.

KRYTERIA OCENIANIA

OCENA CELUJĄCA:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podane na ocenę bardzo dobrą oraz:

- osiąga sukcesy w konkursach,
- bardzo aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości sprawdzianów, testów oraz kartkówek otrzymuje powyżej 98% punktów,
- samodzielnie czyta lekturki w języku angielskim (na odpowiednio dobranym poziomie), potrafi je streścić, opowiedzieć, rozumie sens przeczytanej lektury,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach, odpowiedź ucznia nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych.

OCENA BARDZO DOBRA

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował dużą większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach,
- Odpowiedź ucznia raczej nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,

- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 90% punktów.

OCENA DOBRA

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- opanował większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 75% punktów,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób zdobytej wiedzy na lekcjach ale czasami wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOSTATECZNA

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym w stopniu zadowalającym,
- w miarę starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował ponad połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- z prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 50% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi ustne oraz pisemne nie zawsze zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- nie wykazuje na lekcjach aktywności,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale niezbyt starannie i są w nim pewne braki,
- opanował nieco mniej niż połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy, ma duże braki w wiadomościach, ale nie uniemożliwiają one opanowania wiedzy i umiejętności w trakcie dalszej nauki,
- w zeszycie ćwiczeń wykonał powyżej 40% obowiązkowych zadań,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 40% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych i zawierają minimum wiadomości,
- odpowiedzi pisemne są krótkie, zawierają minimum wiadomości.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie bierze udziału w lekcji,
- nie opanował wiadomości i umiejętności przewidzianych w programie dla danej klasy na ocenę dopuszczającą, a luki w wiadomościach uniemożliwiają dalszą naukę,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale jest w nim wiele braków,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał poniżej 39% punktów,
- nie potrafi udzielić odpowiedzi ustnej mimo pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne nie zawierają nawet minimum wiadomości,
- nie wyraża chęci uzupełnienia wiadomości pomimo możliwości stwarzanych przez nauczyciela,

KLASA 3 Gimnazjum

Podczas zajęć z języka angielskiego oceniani podlegać będą:

1. Wypowiedzi ustne, np.: prezentacje, scenki sytuacyjne, itp..
2. Wypowiedzi pisemne, np.: krótkie wypracowania, listy, opisy, itp..
3. Sprawdziany, testy, kartkówki:
 - krótkie kartkówki (ok. 10 minut), niezapowiedziane z aktualnie przerabianego materiału (dotyczy 3 ostatnich lekcji),
 - testy i sprawdziany zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem trwają całą lekcję lub większą jej część i obejmują materiał z danego rozdziału, próbne egzaminy gimnazjalne oraz wszelkie działania podczas zajęć przygotowujących do egzaminu.
4. Zadania domowe.
5. Prowadzenie zeszytu.
6. Obserwacja samodzielnej pracy uczniów w toku lekcji.
7. Aktywny udział ucznia w lekcji.
8. Uczeń ma możliwość poprawy **ocen niedostatecznych** w terminie 2 tygodni od ich otrzymania w terminie uzgodnionym z nauczycielem. Warunkiem uczestnictwa okazanie pisemnej zgody rodzica na udział w zajęciach w danym dniu. Zgoda powinna znajdować się w dzienniczku ucznia.

UWAGA!

Uczeń może być nieprzygotowany do zajęć dwa razy w ciągu semestru bez podawania przyczyny; trzecie nieprzygotowanie skutkuje oceną niedostateczną. O fakcie nieprzygotowania uczeń winien poinformować nauczyciela niezwłocznie po rozpoczęciu zajęć. Jeżeli podczas zajęć okaże się, że uczeń nie jest do nich przygotowany i nie zgłosił tego nauczycielowi, otrzyma ocenę niedostateczną.

Nieprzygotowania nie będą uwzględniane w przypadku testów, prezentacji czy innych zadań zapowiadanych z wyprzedzeniem.

KRYTERIA OCENIANIA

OCENA CELUJĄCA:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podane na ocenę bardzo dobrą oraz:

- osiąga sukcesy w konkursach,
- bardzo aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości sprawdzianów, testów oraz kartkówek otrzymuje powyżej 98% punktów,
- samodzielnie czyta lekturki w języku angielskim (na odpowiednio dobranym poziomie), potrafi je streścić, opowiedzieć, rozumie sens przeczytanej lektury,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach, odpowiedź ucznia nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych.

OCENA BARDZO DOBRA

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował dużą większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach,
- Odpowiedź ucznia raczej nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 90% punktów.

OCENA DOBRA

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- opanował większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 75% punktów,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób zdobytej wiedzy na lekcjach ale czasami wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOSTATECZNA

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym w stopniu zadowalającym,
- w miarę starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował ponad połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- z prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 50% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi ustne oraz pisemne nie zawsze zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- nie wykazuje na lekcjach aktywności,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale niezbyt starannie i są w nim pewne braki,
- opanował nieco mniej niż połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy, ma duże braki w wiadomościach, ale nie uniemożliwiają one opanowania wiedzy i umiejętności w trakcie dalszej nauki,
- w zeszycie ćwiczeń wykonał powyżej 40% obowiązkowych zadań,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 40% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych i zawierają minimum wiadomości,
- odpowiedzi pisemne są krótkie, zawierają minimum wiadomości.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie bierze udziału w lekcji,
- nie opanował wiadomości i umiejętności przewidzianych w programie dla danej klasy na ocenę dopuszczającą, a luki w wiadomościach uniemożliwiają dalszą naukę,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale jest w nim wiele braków,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał poniżej 39% punktów,
- nie potrafi udzielić odpowiedzi ustnej mimo pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne nie zawierają nawet minimum wiadomości,
- nie wyraża chęci uzupełnienia wiadomości pomimo możliwości stwarzanych przez nauczyciela,

KRYTERIA OCENIANIA

OCENA CELUJĄCA:

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podane na ocenę bardzo dobrą oraz:

- osiąga sukcesy w konkursach,
- bardzo aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości sprawdzianów, testów oraz kartkówek otrzymuje powyżej 98% punktów,
- samodzielnie czyta lekturki w języku angielskim (na odpowiednio dobranym poziomie), potrafi je streścić, opowiedzieć, rozumie sens przeczytanej lektury,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach, odpowiedź ucznia nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych.

OCENA BARDZO DOBRA

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- aktywnie uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował dużą większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób wiedzy zdobytej na lekcjach,
- Odpowiedź ucznia raczej nie wymaga pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 90% punktów.

OCENA DOBRA

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym,
- opanował większość materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 75% punktów,
- odpowiedzi ustne zawierają pełen zasób zdobytej wiedzy na lekcjach ale czasami wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOSTATECZNA

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- uczestniczy w procesie lekcyjnym w stopniu zadowalającym,
- w miarę starannie i systematycznie prowadzi zeszyt przedmiotowy,
- opanował ponad połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy,
- z prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 50% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi ustne oraz pisemne nie zawsze zawierają podstawowe wiadomości.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- nie wykazuje na lekcjach aktywności,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale niezbyt starannie i są w nim pewne braki,
- opanował nieco mniej niż połowę materiału przewidzianego w programie dla danej klasy, ma duże braki w wiadomościach, ale nie uniemożliwiają one opanowania wiedzy i umiejętności w trakcie dalszej nauki,
- w zeszycie ćwiczeń wykonał powyżej 40% obowiązkowych zadań,

- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał powyżej 40% punktów,
- odpowiedzi ustne ucznia wymagają pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych i zawierają minimum wiadomości,
- odpowiedzi pisemne są krótkie, zawierają minimum wiadomości.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie bierze udziału w lekcji,
- nie opanował wiadomości i umiejętności przewidzianych w programie dla danej klasy na ocenę dopuszczającą, a luki w wiadomościach uniemożliwiają dalszą naukę,
- prowadzi zeszyt przedmiotowy ale jest w nim wiele braków,
- z większości prac pisemnych takich jak testy, sprawdziany oraz kartkówki uzyskał poniżej 39% punktów,
- nie potrafi udzielić odpowiedzi ustnej mimo pomocy nauczyciela w formie pytań pomocniczych,
- odpowiedzi pisemne nie zawierają nawet minimum wiadomości,
- nie wyraża chęci uzupełnienia wiadomości pomimo możliwości stwarzanych przez nauczyciela,

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z MATEMATYKI

Przedmiotowy Systemu Oceniania jest zgodny z:

1. Rozporządzeniem MEN w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych,
2. Statutem Szkoły,
3. Podstawą programową dla II i III etapu edukacyjnego.

Nauczanie matematyki w naszej szkole odbywa się według programu Gdańskiego Wydawnictwa Oświatowego „Matematyka z plusem”.

I. Narzędzia, czas pomiaru i obserwacji osiągnięć uczniów.

Oceny cząstkowe (bieżące) uczeń może otrzymać z:

- a) wypowiedzi ustnych,
- b) przygotowania do lekcji (opanowanie materiału z ostatniej lekcji, odrabianie prac domowych – różnicowanie prac domowych, przynoszenie potrzebnych przyborów, prowadzenie zeszytu),
- c) aktywności na lekcji,
- d) prac klasowych przeprowadzanych po zakończeniu każdego działu. Prace klasowe: obejmują materiał uprzednio powtórzony i utrwalony z opracowanego działu lub jego części, zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem.
- e) sprawdzianów przeprowadzanych po zrealizowaniu części dłuższego działu (w tym testy wielokrotnego wyboru i testy osiągnięć szkolnych), w których oceniana jest wiedza z danego zakresu, zrozumienie zagadnień, umiejętność logicznego myślenia, umiejętność rozwiązywania zadań o różnym poziomie wymagań, poprawność języka matematycznego, porządek i estetyka zapisów, obejmują materiał z aktualnie przerabianego materiału, zapowiedziane przynajmniej na 3 dni wcześniej.
- f) kartkówek, w których oceniana jest zawartość merytoryczna sprawdzanego zagadnienia. Obejmują zakresem zagadnienia z ostatnich 3 lekcji lub sprawdzenie ostatniej pracy domowej, trwają do 20 minut, nie muszą być zapowiedziane przez nauczyciela.
- g) sprawdzianów semestralnych i całorocznych, w których oceniana jest zawartość merytoryczna konieczna do opanowania partii materiału w danym semestrze (roku), obejmują podstawowe partie materiału opracowane w ciągu całego semestru lub roku. Czas trwania: do dwóch godzin lekcyjnych. Są zapowiedziane na dwa tygodnie wcześniej.
- h) prac domowych, - ocena uzależniona jest od poprawności merytorycznej, zgodności z tematem pracy, struktury i zakresu prezentowanej treści, samodzielności jej wykonania przez ucznia.
- i) osiągnięć w konkursach,
- j) umiejętności wykorzystania w matematyce kalkulatora i komputera,
- k) pracy dodatkowej – ocena uzależniona jest od: stopnia trudności, przygotowania merytorycznego i umiejętności prezentowania zadania, oryginalności i estetyki wykonanej pracy, wykorzystania różnych źródeł informacji itp.

Uczeń może zdecydować czy ocena proponowana przez nauczyciela będzie odnotowana w dzienniku lekcyjnym.

Za najbardziej obiektywny sposób oceniania uważa się punktowane prace klasowe, sprawdziany.

W każdym sprawdzianie (pracy klasowej), obok zadań standardowych, będą zadania, których rozwiązanie wymaga minimum wiedzy i umiejętności ze sprawdzanej partii materiału, jak również zadanie nietypowe, wymagające szczególnych uzdolnień.

Liczba i częstotliwość pomiarów jest zależna od realizowanego programu nauczania oraz liczby godzin w danej klasie i jest modyfikowana co semestr.

II. Obszary aktywności uczniów podlegające ocenie:

- rozumienie pojęć matematycznych i znajomość ich definicji,
- znajomość i stosowanie poznanych twierdzeń,
- prowadzenie rozumowań,
- rozwiązywanie zadań z wykorzystaniem poznanych metod,
- posługiwanie się symboliką i językiem matematyki adekwatnym do danego etapu kształcenia,
- analizowanie tekstów w stylu matematycznym,
- stosowanie wiedzy przedmiotowej w rozwiązywaniu problemów pozamatematycznych,
- prezentowanie wyników swojej pracy w różnych formach,
- aktywność na lekcjach, praca w grupach i własny wkład pracy ucznia.

III. Ogólne kryteria ocen z matematyki

Przy ocenianiu nauczyciel uwzględnia możliwości intelektualne ucznia. Uczeń spełniający wymagania na daną ocenę powinien również posiadać wiadomości i umiejętności wymagane na oceny niższe.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- w całości opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania matematyki w danej klasie,
- uczeń ten aby potwierdzić doskonałą znajomość całości programu nauczania danej klasy z matematyki samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia, biegłe posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwijaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje dodatkowe zadania, wykazuje się samodzielną i systematyczną pracą, poszerza swoją wiedzę wykorzystując encyklopedie, słowniki, ciekawe książki matematyczne, Internet i inne źródła informacji, bierze udział w konkursach matematycznych.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:

- w wysokim stopniu opanował wiedzę i umiejętności, określone programem nauczania matematyki w danej klasie,
- wyróżnia się bardzo dużą aktywnością na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych,
- sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami,
- posługuje się poprawnym językiem matematycznym,
- potrafi zastosować posiadaną wiedzę do rozwiązywania zadań i problemów w nowych sytuacjach,
- rozwiązuje krzyżówki, interesuje się ciekawostkami matematycznymi.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:

- poprawnie stosuje wiadomości, rozwiązuje samodzielnie mniej typowe zadania teoretyczne lub praktyczne,

- z niewielką pomocą nauczyciela rozwiązuje zadania problemowe przydatne w danym i wyższym etapie kształcenia,

- na lekcjach jest aktywny, wypowiada wnioski wynikające z omawianych zagadnień.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:

- opanował wiadomości i umiejętności określone podstawą programową na poziomie podstawowym,

- rozwiązuje (wykonuje) typowe zadania (działania) teoretyczne lub praktyczne o niewielkim stopniu trudności,

- na lekcjach jest aktywny,

- samodzielnie wykonuje zadania z poziomu podstawowego.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:

- ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej, ale braki te nie uniemożliwiają uzyskanie przez ucznia podstawowej wiedzy matematycznej potrzebnej w dalszej jego nauce,

- rozwiązuje z dużą pomocą nauczyciela zadania praktyczne typowe, zadania z życia codziennego o niewielkim stopniu trudności obejmujące wiedzę i umiejętności najbardziej niezbędne,

- potrafi odtworzyć treść podstawowych twierdzeń i definicji,

- rozumie reguły wykonywania działań i algorytmy działań pisemnych.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie opanował najprostszych wiadomości i umiejętności, zagadnień z koniecznego poziomu wymagań określonych w podstawie programowej, a braki w wiadomościach i umiejętnościach uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy matematycznej niezbędnej w klasach programowo wyższych,

- nawet z bardzo dużą pomocą nauczyciela nie potrafi rozwiązać (wykonać) zadań z życia codziennego (obliczeń) o niewielkim (elementarnym) stopniu trudności.

Wymagania na poszczególne oceny dla uczniów ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi ustala się indywidualnie w zależności od dysfunkcji ucznia oraz wskazówek i zaleceń przekazanych przez poradnię. Kryteria oceniania nauczyciel dostosowuje do potrzeb i możliwości uczniów z trudnościami w uczeniu się.

IV. Zasady oceniania uczniów

1.Uczeń ma obowiązek systematycznie przygotowywać się do zajęć lekcyjnych i zgłaszać na bieżąco trudności w nauce.

2.Jeżeli uczeń otrzyma ocenę niedostateczną z odpowiedzi ustnej, powinien w celu jej poprawienia umówić się w terminie do 1 tygodnia na ponowną odpowiedź lub, jeżeli tak postanowi nauczyciel, krótki sprawdzian pisemny z tej partii materiału.

3.Przed każdą pracą klasową jest lekcja powtórzeniowa.

4.Prace klasowe i sprawdziany są zapowiadane, odpowiednio z co najmniej tygodniowym i 3-dniowym wyprzedzeniem i podawany jest zakres sprawdzanych umiejętności i wiedzy.

5.Prace klasowe i sprawdziany są obowiązkowe. Jeżeli uczeń opuścił pracę klasową lub sprawdzian z przyczyn losowych, to powinien ją napisać na następnej lekcji, a w przypadku nieobecności dłuższej niż 3 dni w ciągu 2 tygodni od dnia powrotu do szkoły.

6.Kartkówki nie muszą być zapowiadane.

7.Podczas prac pisemnych uczeń nie może stosować kalkulatora.

8.Uczeń, który otrzymał z pracy klasowej lub sprawdzianu ocenę niedostateczną, może ją poprawić w terminie do 2 tygodni. Termin poprawy wyznacza nauczyciel na prośbę ucznia.

9. Nie przewiduje się poprawy ocen z kartkówek, chyba że w uzasadnionych przypadkach nauczyciel zdecyduje inaczej.
10. Nauczyciel ma prawo przerwać sprawdzian uczniowi lub całej klasie, jeżeli stwierdzi na podstawie zachowania uczniów niesamodzielność ich pracy. Stwierdzenie faktu odpisywania podczas pracy klasowej może być podstawą ustalenia bieżącej oceny niedostatecznej.
11. Po dłuższej usprawiedliwionej nieobecności (powyżej 1 tygodnia) uczeń ma prawo nie być oceniany do 3 dni po powrocie do szkoły i poprosić nauczyciela o pomoc w celu nadrobienia zaległości.
12. Uczeń ma prawo do pięciokrotnego w ciągu półrocza zgłoszenia nieprzygotowania się do lekcji – prawo to, tzw. „szansa” nie dotyczy zapowiedzianych prac pisemnych.
13. Nieprzygotowanie do lekcji ucznia, usprawiedliwione pisemnie przez rodziców lub innych nauczycieli nie jest odnotowywane przez nauczyciela.
14. Dopuszczalnych nieprzygotowań nie bierzemy pod uwagę przy wystawianiu ocen końcowych.
15. Za niewykorzystane szanse uczeń jest nagradzany przed końcem semestru (roku szkolnego) w sposób następujący:
5 szans niewykorzystanych – ocena celująca z odpowiedzi,
4 szanse niewykorzystane – ocena bardzo dobra z odpowiedzi.
16. Prace domowe są obowiązkowe, w miarę możliwości zróżnicowane poziomem trudności. Jeśli z przyczyn losowych uczeń nie odrobił pracy domowej lub jest nieprzygotowany do lekcji – jest usprawiedliwiony.
17. Przy kontroli zeszytów przedmiotowych nauczyciel bierze pod uwagę kompletność wpisów tematów lekcyjnych, notatek i prac domowych, estetykę prowadzenia zeszytu, fakt podkreślania zadań odrabianych w domu, błędy ortograficzne i stylistyczne (z wyjątkiem uczniów z dysfunkcjami).
18. Aktywność na lekcji nagradzana jest „plusami”, natomiast za nieznaczne braki w wiadomościach uczeń otrzymuje „minus”. Przez aktywność na lekcji rozumiemy: częste zgłaszanie się na lekcji i udzielanie poprawnych odpowiedzi, rozwiązywanie zadań dodatkowych w czasie lekcji, aktywną pracę w grupach. Punkty dodatnie i ujemne przelicza się na stopnie wg skali:
+ + + + + bdb
- - - - - ndst
19. Uczeń może otrzymać częściową ocenę celującą lub bardzo dobrą, bądź może być nagrodzony plusami za uzyskane wyniki w konkursie matematycznym lub matematyczno-przyrodniczym. Ocena ta jest równoważna ocenie z pracy klasowej. Za sam udział w konkursie oceny nie są przyznawane.
20. Jeżeli w danym półroczu odbędzie się badanie wyników nauczania lub próbny egzamin gimnazjalny, to otrzymana ocena jest równoważna ocenie z pracy klasowej.
21. Wszystkie sprawy sporne, nie ujęte w PSO, rozstrzygane będą zgodnie ze Statutem oraz Rozporządzeniami MEN.

V. SPOSOBY ZBIERANIA INFORMACJI ZWROTNEJ O POSTĘPACH UCZNIÓW

Głównymi źródłami informacji są:

- obserwacja ucznia,
- wypowiedzi ustne,
- prace pisemne (obowiązkowe i nieobowiązkowe),
- diagnoza wstępna i końcowa,
- egzaminy.

Nauczyciel zachowuje prace klasowe, sprawdziany oraz inną dokumentację dotyczącą oceniania do końca danego roku szkolnego.

Sprawdzone i ocenione pisemne prace kontrolne uczniów i jego rodzice (prawni opiekunowie) otrzymują do wglądu według poniższych zasad:

- uczniowie zapoznają się z poprawionymi pracami pisemnymi w szkole po rozdaniu ich przez nauczyciela;
- rodzice uczniów mają wgląd do poprawionych prac pisemnych swoich dzieci na terenie szkoły po ustaleniu terminu z nauczycielem,

Podczas spotkań z rodzicami nauczyciel udziela pełnej informacji o postępach ucznia:

- czego się nauczył,
- czego się powinien nauczyć i co powinien w tym kierunku zrobić,
- uzgodnić formy współpracy uczeń - nauczyciel - rodzic.

Uwaga

Wszelkie niewyjaśnione w powyższym dokumencie sprawy rozstrzygane są zgodnie ze Statutem Szkoły oraz Rozporządzeniem MEN w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z HISTORII

Zgodny jest z następującymi dokumentami:

- Rozporządzeniem MEN w sprawie zasad oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów.
- Podstawą programową kształcenia ogólnego dla III etapu edukacyjnego.
- Programem nauczania ogólnego historii w klasach I - III gimnazjum Śladami przeszłości - T. Kowalewskiej i T. Maćkowskiego.

I. CELE OCENIANIA:

1. Zbieranie rzetelnej i obiektywnej informacji o osiągnięciach ucznia oraz o postępach w zdobywaniu tych osiągnięć, poprzez zastosowanie przejrzystych kryteriów wymagań na poszczególne stopnie szkolne.
2. Dostarczenie uczniowi i jego rodzicom informacji o postępach i trudnościach w nauce, posiadanych wiadomościach i umiejętnościach oraz wskazywanie braków. Określenie kierunków, w jakich uczeń powinien pracować dalej.
3. Wdrażanie ucznia do samooceny i rozwijanie poczucia odpowiedzialności za osobiste postępy.
4. Motywowanie ucznia do systematycznej pracy i osiągania coraz lepszych wyników.
5. Dostarczanie rodzicom ucznia bieżącej informacji o osiągnięciach ich dziecka.
6. Podkreślanie mocnych stron ucznia, wskazywanie problemów, jakie napotkał uczeń w procesie zdobywania wiedzy.
7. Skuteczna informacja zwrotna, o tym, co uczeń umie, co wie, nad czym powinien popracować, na ile skuteczne są stosowane przez nauczyciela formy i metody pracy dydaktyczno - wychowawczej.

II. WYMAGANIA PROGRAMOWE:

O wymaganiach programowych uczeń jest poinformowany na pierwszej lekcji historii. W trakcie realizacji programu nauczyciel odwołuje się i przypomina, jakie wymagania stosuje. Wymagania dostępne są w bibliotece szkolnej, u nauczyciela przedmiotu w sali historycznej i na stronie internetowej szkoły. O wymaganiach programowych informuje się rodziców na wywiadówkach.

III. KONTROLA I OCENA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW:

- Uczeń może otrzymać uwagę, jeśli nie zgłosi nauczycielowi braku zeszytu lub podręcznika.

Kontroli i ocenie podlegają następujące formy aktywności ucznia:

1. Prace pisemne:

- Rozwiązywanie zadań, wykonywanie ćwiczeń,
- Praca pisemna z trzech ostatnich lekcji tzw. „kartkówka” – niezapowiadana lub zapowiadana, trwająca ok. 10 min,
- Sprawdzian - sprawdzenie osiągnięć z całego działu programu, trwając 45 min w formie testu. Uczeń, który z powodu nieobecności w szkole nie pisał pracy jest zobowiązany do jej napisania w ciągu dwóch tygodni od dnia powrotu do szkoły (podczas zajęć dodatkowych prowadzonych przez n-la). Termin ustala nauczyciel wspólnie z uczniem. Nienapisanie pracy w tym terminie skutkuje otrzymaniem oceny niedostatecznej.
- Referaty na tematy wskazane przez nauczyciela. Istnieje możliwość napisania dodatkowych prac przez ucznia, które będą podlegać dodatkowej ocenie, po wcześniejszym uzgodnieniu tematu zadania z nauczycielem.

Prace kontrolne oceniane są wg następującego kryterium:

0 - 39% punktów - ocena niedostateczna

40 - 50% punktów - ocena dopuszczająca

- 51 - 75% punktów - ocena dostateczna
- 76 - 90% punktów - ocena dobra
- 91 - 97 % punktów - ocena bardzo dobra
- 98 - 100 % punktów - ocena celująca.

2. Odpowiedzi ustne:

- Wypowiedź, sprawdzająca osiągnięcia z trzech ostatnich lekcji.
- Udział w dyskusji.
- Prezentacja pracy własnej i zespołu.

3. Działania praktyczne:

- Praca nad pisemnym, graficznym, plastycznym rozwiązywaniem nowych zadań w domu - zadanie domowe. (Brak zadania domowego odnotowuje się w dokumentacji n-la przedmiotu w postaci tzw. „kropki”. Trzy braki zadania domowego skutkują oceną niedostateczną).
- Zadania domowe.
- Prowadzenie zeszytu przedmiotowego.
- Współpraca w zespole.
- Posługiwanie się mapą, słownikiem, tekstem źródłowym, tablicami historycznymi.
- Bieżące przygotowanie do lekcji.

4. Przedmiotem oceny są:

- wiadomości,
- umiejętności,
- postawa - aktywność.

IV. TRYB POPRAWY OCEN:

1. Uczeń ma prawo do poprawy oceny niedostatecznej ze sprawdzianu w ciągu dwóch tygodni od jej otrzymania.
2. Nie ma możliwości poprawy ocen niedostatecznych z odpowiedzi ustnych oraz kartkówek.
3. Ocena z poprawy sprawdzianu jest również odnotowana w dzienniku elektronicznym.
4. Brak zadania domowego można poprawiać wyłącznie na następnej lekcji.

V. INFORMOWANIE O OCENACH:

1. Kryteria przyznawania ocen za osiągnięcia edukacyjne, wymagania edukacyjne wynikające z programu nauczania oraz metody sprawdzania tych osiągnięć są podawane do wiadomości uczniów i ich rodziców na początku roku szkolnego.
2. Dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów) ocena jest jawna i umotywowana.
3. Zawiera również słowny lub pisemny komentarz nauczyciela z wyszczególnieniem dobrych elementów pracy ucznia, wskazaniem, co wymaga poprawienia lub dodatkowej pracy ze strony ucznia oraz wskazówki, w jakim kierunku uczeń powinien poprawić pracę i jak pracować dalej.
4. Informacja o ocenach jest przekazywana rodzicom (prawnym opiekunom) w następujący sposób:
 - Notatka w zeszycie przedmiotowym.
 - Wpis do dziennika elektronicznego.
 - Wywiadówka, „Drzwi otwarte”.
 - Informacja o bieżących ocenach dokonywana przez wychowawcę klasy - zgodnie ze Statutem Szkoły.
 - Udostępnianie prac pisemnych do wglądu w szkole, w obecności nauczyciela.

VI. WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE SZKOLNE W KLASYFIKACJI PÓLROCZNEJ I ROCZNEJ:

Ocena celująca:

Uczeń:

- Wykazuje się wiedzą i umiejętnościami na stopień bardzo dobry, ale ponadto dysponuje wiedzą wykraczającą poza treści obowiązkowe. Osiąga sukcesy w konkursach szkolnych i pozaszkolnych.
- Bierze czynny udział w życiu szkoły, wykazuje się aktywną i prospołeczną postawą, np. pomagając słabszym koleżankom i kolegom w nauce.

Ocena bardzo dobra

Uczeń:

- Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze terminy i zagadnienia, a także prezentuje wątki poboczne omówionych tematów - opanował więc pełen zakres wiedzy i umiejętności przewidzianych w danej klasie.
- Logicznie kojarzy fakty.
- Formułuje własne opinie i wnioski oraz potrafi przekonująco uzasadnić swoje zdanie.
- Posługuje się bogatym i poprawnym językiem, słowa artykułuje w sposób wyraźny. Dbą o styl wystąpienia.
- Aktywnie współpracuje z grupą, zachęca inne osoby do aktywności oraz troszczy się o dobrą jakość efektów pracy całego zespołu.
- Wykazuje inicjatywę, nie będąc zachęcany przez nauczyciela.
- Bierze aktywny udział w życiu klasy.

Ocena dobra

Uczeń:

- Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze terminy i zagadnienia oraz wykonuje zadania złożone.
- Potrafi kojarzyć fakty, formułować własne opinie i wnioski.
- Dbą o styl wystąpienia.
- Z zaangażowaniem pracuje w grupie i zachęca inne osoby do aktywności.
- Często sam zgłasza się do odpowiedzi.

Ocena dostateczna

Uczeń:

- potrafi z pomocą nauczyciela wyjaśnić najważniejsze terminy i zagadnienia oraz wykonać
- typowe zadania o średnim stopniu trudności. Potrafi kojarzyć niektóre fakty. Nie popełnia zbyt często
- błędów składniowych ani językowych. Aktywnie współpracuje z grupą, czasami sam zgłasza się do odpowiedzi.

Ocena dopuszczająca

Uczeń:

- Potrafi z pomocą nauczyciela wyjaśnić niektóre z terminów i zagadnień omówionych na
- lekcjach oraz wykonać najprostsze zadania.
- Nie potrafi kojarzyć faktów.
- Posługuje się ubogim słownictwem.

- Popelnia liczne błędy językowe i składniowe.
- Nie unika współpracy z grupą, ale nie wykazuje się własną inicjatywą.
- Uaktywnia się tylko na wyraźne polecenie nauczyciela.

Ocena niedostateczna

Uczeń:

- Nie potrafi wyjaśnić najważniejszych terminów ani zagadnień omówionych na lekcjach,
- Nie jest w stanie wykonać najprostszych zadań, nawet z pomocą nauczyciela.
- Nie interesuje się tematyką zajęć oraz nie współpracuje z grupą oraz nauczycielem przedmiotu.

VII. KRYTERIA OCENIANIA ODPOWIEDZI USTNEJ Z HISTORII:

OCENA CELUJĄCA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje problemy,
- umiejętnie posługuje się wiedzą i pojęciami wykraczającymi poza program danej klasy i zdobytymi samodzielnie,
- poprawnie rozumie kategoriami historycznymi (przyczyny - skutki),
- wykorzystuje różne źródła informacji, do których dociera samodzielnie,
- potrafi powiązać problematykę historyczną z zagadnieniami poznanymi na innych przedmiotach
- umie powiązać dzieje własnego regionu (wiedza na ten temat wykracza poza program); z dziejami Polski lub powszechnymi,
- podejmuje się samodzielnej, krytycznej oceny zjawisk,
- potrafi uzasadnić swoje zdanie, używając odpowiedniej argumentacji,
- samodzielnie umieszcza fakty w czasie i przestrzeni,
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA BARDZO DOBRA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje problemy podstawowe oraz dodatkowe zadania o średnim stopniu trudności,
- umiejętnie posługuje się wiedzą i pojęciami przewidzianymi programem danej klasy,
- samodzielnie dostrzega przyczyny i skutki wydarzeń historycznych, wykorzystując wiedzę przewidzianą programem danej klasy z historii oraz przedmiotów pokrewnych,
- wykorzystuje źródła informacji wskazane przez nauczyciela,
- posługuje się wiedzą z dziejów regionu w stopniu zadowalającym,
- podejmuje się (czasami niesamodzielnej oceny zjawisk),
- potrafi umieścić fakty w czasie i przestrzeni,
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA DOBRA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje typowe zadania, a trudniejsze pod kierunkiem nauczyciela,
- rozwiązuje dodatkowe zadania przy pomocy nauczyciela,
- posługuje wiedzą i pojęciami w stopniu zadowalającym (wiadomości podstawowe uzupełnione o nieco trudniejszą wiedzę rozszerzającą),
- poprawnie rozumie w kategoriach przyczynowo - skutkowych (samodzielnie odróżnia przyczyny od skutków),
- posługuje się tylko źródłami informacji poznanymi na lekcjach,
- posługuje się wiedzą o najważniejszych wydarzeniach i postaciach regionu,
- przy pomocy nauczyciela potrafi umiejscowić fakty w czasie i przestrzeni.
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA DOSTATECZNA

UCZEŃ:

- potrafi rozwiązać podstawowe problemy przy pomocy nauczyciela,
- korzysta z podstawowych źródeł informacji pod kierunkiem nauczyciela,
- zna podstawowe fakty i pojęcia, które pozwalają mu na rozumienie najważniejszych zagadnień przewidzianych programem danej klasy,
- wykazuje się znajomością niektórych wydarzeń i postaci i dziejów regionu,
- potrafi umieścić fakty w czasie,
- popełnia błędy językowe i stylistyczne podczas odpowiedzi.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

UCZEŃ:

- przy pomocy nauczyciela potrafi wykonać proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych wiadomości i umiejętności,
- zna podstawowe fakty, których znajomość jest niezbędna z punktu widzenia realizacji celów przedmiotu w danej klasie i nieodzowna do dalszego kształcenia,
- popełnia błędy językowe i stylistyczne.

OCENA NIEDOSTATECZNA

UCZEŃ:

- nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- nawet przy pomocy nauczyciela nie potrafi wykonać prostych poleceń.

VIII. ZADAWANIE I OCENA PRAC DOMOWYCH.

Celem zadawania i kontroli prac domowych z historii i społeczeństwa jest zainteresowanie ucznia przedmiotem, pobudzenie jego aktywności twórczej, kreatywności, podtrzymanie chęci i gotowość do nauki, kształtowanie nawyku świadomego organizowania i planowania własnego uczenia się.

1. Obowiązkiem ucznia jest systematyczne odrabianie prac domowych.
2. Zadając pracę domową, nauczyciel określa wymagania formalne związane z jej wykonaniem - termin, sposób.
3. Uczeń ma obowiązek przestrzegać terminu i sposobu wykonania pracy domowej.
4. Prace domowe mogą mieć charakter krótkich zdań związanych z przygotowaniem do kolejnej lekcji lub ćwiczenia niezbędnego do utrwalenia nabytych na lekcji umiejętności i wiedzy.
5. Nauczyciel ma obowiązek wyznaczania odpowiedniego do trudności zadania czasu na jego realizację.
6. Nauczyciel sprawdza wykonanie wymienionych wyżej prac w określonym terminie.
7. Znak graficzny, tzw. „parafka” oznacza, że nauczyciel sprawdzał wykonanie pracy, ale nie sprawdzał jej zawartości merytorycznej.
8. Uczeń ma możliwość poprawienia oceny, po wykonaniu pracy, na następnej lekcji.
9. Ocenianie prac może nastąpić natychmiast po upływie terminu ich realizacji lub podczas kontroli zeszytów - zgodnie z umową dotyczącą konkretnej pracy.

IX. STOSOWANIE I OCENIANIE SPRAWDZIANÓW (TESTÓW) NAUCZYCIELSKICH.

1. Po każdym bloku tematycznym lub po kilku blokach nauczyciel przeprowadza pracę kontrolną.
2. Nauczyciel podaje uczniom zakres materiału na sprawdzian.
3. Nauczyciel sprawdza i ocenia prace pisemne uczniów w terminie nieprzekraczającym 14 dni od daty napisania prac przez uczniów.
4. Prace kontrolne oceniane są według zasad zapisanych w WSO (Statut szkoły).

X. WYMAGANIA EDUKACYJNE W STOSUNKU DO UCZNIĄ, U KTÓREGO STWIERDZONO SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W UCZENIU SIĘ LUB DEFICYTY ROZWOJOWE:

1. Wobec uczniów z orzeczeniem o kształceniu specjalnym dysleksją, dysgrafią, dysortografią stosuje się zalecenia poradni zawarte w orzeczeniu.

2. Uczniowie z dysleksją, dysgrafią w czasie prac pisemnych otrzymują więcej czasu na jej wykonanie lub wykonują mniejszą ilość zadań w określonym czasie.
3. Prace pisemne uczniów z wymienionymi dysfunkcjami oceniane są tylko pod kątem merytorycznym.
4. Przy zaburzeniu lateralizacji uczeń nie odpowiada przy mapie.
5. Uczeń z dysfunkcjami może otrzymać dodatkową pomoc od nauczyciela w czasie prac pisemnych (zadania, polecenia są czytane głośno przez nauczyciela, który może udzielić dodatkowych objaśnień), jak i przy odpowiedziach ustnych.
6. Uczeń ma możliwość wykonania dodatkowych prac domowych w celu poprawienia oceny, po wcześniejszym uzgodnieniu z nauczycielem.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z WOS

Zgodny jest z następującymi dokumentami:

- Rozporządzeniem MEN w sprawie zasad oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów.
- Podstawą programową kształcenia ogólnego dla III etapu edukacyjnego.
- Programem nauczania ogólnego wiedzy o społeczeństwie „Dziś i jutro” autorstwa T. Kowalewskiej.

OGÓLNE ZADANIA III ETAPU EDUKACYJNEGO:

- Kształtowanie postawy sprzyjającej dalszemu rozwojowi indywidualnemu oraz społecznemu.
- Przygotowanie do kierowania własnym życiem oraz uczestniczenia w lokalnym i krajowym życiu polityczno – gospodarczym.
- Wykształcenie jednostki świadomej swego potencjału, aktywnej, autonomicznej kreatywnej, funkcjonującej w szeroko rozumianej wspólnoty.

I. CELE OCENIANIA:

1. Zbieranie rzetelnej i obiektywnej informacji o osiągnięciach ucznia oraz o postępach w zdobywaniu tych osiągnięć, poprzez zastosowanie przejrzystych kryteriów wymagań na poszczególne stopnie szkolne.
2. Dostarczenie uczniowi i jego rodzicom informacji o postępach i trudnościach w nauce, posiadanych wiadomościach i umiejętnościach oraz wskazywanie braków. Określenie kierunków, w jakich uczeń powinien pracować dalej.
3. Wdrażanie ucznia do samooceny i rozwijanie poczucia odpowiedzialności za osobiste postępy.
4. Motywowanie ucznia do systematycznej pracy i osiągania coraz lepszych wyników.
5. Dostarczanie rodzicom ucznia bieżącej informacji o osiągnięciach ich dziecka.
6. Podkreślanie mocnych stron ucznia, wskazywanie problemów, jakie napotkał uczeń w procesie zdobywania wiedzy.
7. Skuteczna informacja zwrotna, o tym, co uczeń umie, co wie, nad czym powinien popracować, na ile skuteczne są stosowane przez nauczyciela formy i metody pracy dydaktyczno - wychowawczej.

II. WYMAGANIA PROGRAMOWE:

- wymaganiach programowych uczeń jest poinformowany na pierwszej lekcji WOS-u.
- W trakcie realizacji programu nauczyciel odwołuje się i przypomina, jakie wymagania stosuje.
- Wymagania dostępne są w bibliotece szkolnej, u nauczyciela przedmiotu w sali nr 11 oraz na stronie internetowej szkoły.
- O wymaganiach programowych informuje się rodziców na wywiadówkach.

III. KONTROLA I OCENA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW:

- Uczeń może otrzymać uwagę, jeśli nie zgłosi nauczycielowi braku zeszytu lub podręcznika.

Kontroli i ocenie podlegają następujące formy aktywności ucznia:

1. Prace pisemne:

- Rozwiązywanie zadań, wykonywanie ćwiczeń,
- Praca pisemna z trzech ostatnich lekcji tzw. „kartkówka” – niezapowiadana lub zapowiadana, trwająca ok. 10 min,
- Sprawdzian - sprawdzenie osiągnięć z całego działu programu, trwając 45 min w formie testu. Uczeń, który z powodu nieobecności w szkole nie pisał pracy jest zobowiązany do jej napisania w ciągu dwóch tygodni od dnia powrotu do szkoły. (podczas zajęć dodatkowych prowadzonych przez n-la). Termin ustala nauczyciel wspólnie z uczniem. Nienapisanie pracy w tym terminie skutkuje otrzymaniem oceny niedostatecznej.

Prace kontrolne oceniane są wg następującego kryterium:

0 - 39% punktów - ocena niedostateczna

- 40 - 50% punktów - ocena dopuszczająca
- 51 - 75% punktów - ocena dostateczna
- 76 - 90% punktów - ocena dobra
- 91 - 97 % punktów - ocena bardzo dobra
- 98 - 100 % punktów - ocena celująca.

2. Odpowiedzi ustne:

- Wypowiedź, sprawdzająca osiągnięcia z trzech ostatnich lekcji.
- Udział w dyskusji.
- Publiczne wystąpienia w zespole klasowym.
 - Prezentacja pracy własnej i zespołu.

3. Działania praktyczne:

- Praca nad pisemnym, graficznym, plastycznym rozwiązywaniem nowych zadań w domu - zadanie domowe. (Brak zadania domowego odnotowuje się w dokumentacji n-la przedmiotu w postaci tzw. „kropki”. Trzy braki zadania domowego skutkują oceną niedostateczną, która wpisana jest do dziennika elektronicznego).
- Zadania domowe na ocenę.
- Prowadzenie zeszytu przedmiotowego.
- Współpraca w zespole.
- Posługiwanie się mapą, słownikiem, tekstem źródłowym, tablicami, wykresami.
- Bieżące przygotowanie do lekcji.

4. Przedmiotem oceny są:

- wiadomości,
- umiejętności,
- postawa - aktywność.

IV. TRYB POPRAWY OCEN:

1. Uczeń ma prawo do poprawy oceny niedostatecznej ze sprawdzianu w ciągu dwóch tygodni od jej otrzymania.
2. Nie ma możliwości poprawy ocen niedostatecznych z odpowiedzi ustnych oraz kartkówek.
3. Ocena z poprawy sprawdzianu jest również odnotowana w dzienniku elektronicznym.
4. Brak zadania domowego można poprawiać wyłącznie na następnej lekcji.

V. INFORMOWANIE O OCENACH:

1. Kryteria przyznawania ocen za osiągnięcia edukacyjne, wymagania edukacyjne wynikające z programu nauczania oraz metody sprawdzania tych osiągnięć są podawane do wiadomości uczniów i ich rodziców na początku roku szkolnego.
2. Dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów) ocena jest jawna i umotywowana.
3. Zawiera również słowny lub pisemny komentarz nauczyciela z wyszczególnieniem dobrych elementów pracy ucznia, wskazaniem, co wymaga poprawienia lub dodatkowej pracy ze strony ucznia oraz wskazówki, w jakim kierunku uczeń powinien poprawić pracę i jak pracować dalej.
4. Informacja o ocenach jest przekazywana rodzicom (prawnym opiekunom) w następujący sposób:
 - Notatka w zeszycie przedmiotowym,
 - Wpis do dziennika elektronicznego.
 - Wywiadówka, „Drzwi otwarte”.
 - Informacja o bieżących ocenach dokonywana przez wychowawcę klasy - zgodnie ze Statutem Szkoły.
 - Udostępnianie prac pisemnych do wglądu w szkole, w obecności nauczyciela.

VI. WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE SZKOLNE W KLASYFIKACJI PÓLROCZNEJ I ROCZNEJ:

Ocena celująca:

Uczeń:

- Wykazuje się wiedzą i umiejętnościami na stopień bardzo dobry, ale ponadto dysponuje wiedzą wykraczającą poza materiał obowiązkowy.
- Osiąga sukcesy w konkursach szkolnych i pozaszkolnych.
- Bierze czynny udział w życiu szkoły, wykazuje się aktywną i prospołeczną postawą, np. pomaga słabszym uczniom w nauce.

Ocena bardzo dobra

Uczeń:

- Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze pojęcia i zagadnienia, a także wątki poboczne omówionych tematów lekcyjnych – opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności przewidzianych na III etapie edukacyjnym.
- Logicznie kojarzy fakty.
- Formułuje własne opinie i wnioski oraz potrafi przekonująco uzasadnić swoje zdanie. Posługuje się bogatym i poprawnym językiem, słowa artykułuje w sposób płynny
- i wyraźny.
- Troszczy się o styl wystąpienia.
- Aktywnie współpracuje z grupą, zachęca innych do aktywności i dba o dobrą jakość efektów pracy grupy.
- Wykazuje inicjatywę, nie będąc zachęcany przez nauczyciela.
- Bierze aktywny udział w życiu klasy.

Ocena dobra

Uczeń:

- Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze terminy i zagadnienia, wykonując zadania złożone. Potrafi kojarzyć fakty, formułować własne opinie i wnioski.
- Dbą o styl wystąpienia.
- Aktywnie współpracuje z grupą
- i zachęca innych do aktywności.
- Często sam zgłasza się do odpowiedzi.

Ocena dostateczna

Uczeń:

- Potrafi z pomocą nauczyciela wyjaśnić najważniejsze terminy i zagadnienia oraz wykonać typowe zadania o średnim stopniu trudności.
- Umie kojarzyć niektóre zagadnienia.
- Nie popełnia zbyt często błędów składniowych i językowych.
- Aktywnie współpracuje z grupą, czasami sam zgłasza się do odpowiedzi.

Ocena dopuszczająca

Uczeń:

- Potrafi przy pomocy nauczyciela wyjaśnić niektóre z terminów i zagadnień omówionych na lekcjach oraz wykonać najprostsze zadania.
- Nie potrafi kojarzyć zagadnień.
- Posługuje się ubogim słownictwem.
- Popelnia liczne błędy językowe i składniowe.
- Nie unika współpracy z grupą, ale i nie wykazuje w tym własnej inicjatywy.
- Uaktywnia się tylko na wyraźne polecenie nauczyciela.

Ocena niedostateczna

Uczeń:

- Uczeń nie potrafi wyjaśnić najważniejszych terminów i zagadnień omówionych na lekcjach.
- Nie jest w stanie wykonać najprostszych zadań nawet z pomocą nauczyciela.
- Nie interesuje się tematyką zajęć oraz nie współpracuje z grupą.

VII. KRYTERIA OCENIANIA ODPOWIEDZI USTNEJ Z WOS-u:

OCENA CELUJĄCA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje problemy,
- umiejętnie posługuje się wiedzą i pojęciami wykraczającymi poza program danej klasy i zdobytymi samodzielnie,
- wykorzystuje różne źródła informacji, do których dociera samodzielnie,
- potrafi powiązać problematykę omawianych zagadnień z wiedzą zdobytą z mediów,
- podejmuje się samodzielnej, krytycznej oceny zjawisk,
- potrafi uzasadnić swoje zdanie, używając odpowiedniej argumentacji,
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA BARDZO DOBRA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje problemy podstawowe oraz dodatkowe zadania o średnim stopniu trudności,
- umiejętnie posługuje się wiedzą i pojęciami przewidzianymi programem danej klasy,
- samodzielnie wykorzystuje wiedzę przewidzianą programem danej klasy z Wos-u oraz przedmiotów pokrewnych,
- wykorzystuje źródła informacji wskazane przez nauczyciela,
- podejmuje się (czasami niesamodzielnej oceny zjawisk),
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA DOBRA

UCZEŃ:

- samodzielnie rozwiązuje typowe zadania, a trudniejsze pod kierunkiem nauczyciela,
- rozwiązuje dodatkowe zadania przy pomocy nauczyciela,
- posługuje wiedzą i pojęciami w stopniu zadowalającym (wiadomości podstawowe uzupełnione o nieco trudniejszą wiedzę rozszerzającą),
- posługuje się tylko źródłami informacji poznanymi na lekcjach,
- posługuje się wiedzą o najważniejszych wydarzeniach oraz postaciach z lokalnego i krajowego środowiska politycznego i gospodarczego,
- posługuje się poprawną polszczyzną.

OCENA DOSTATECZNA

UCZEŃ:

- potrafi rozwiązać podstawowe problemy przy pomocy nauczyciela,
- korzysta z podstawowych źródeł informacji pod kierunkiem nauczyciela,

- zna podstawowe fakty i pojęcia, które pozwalają mu na rozumienie najważniejszych zagadnień przewidzianych programem danej klasy,
- wykazuje się znajomością niektórych wydarzeń, a także znajomością postaci lokalnego i krajowego środowiska politycznego i gospodarczego,
- popełnia błędy językowe i stylistyczne podczas odpowiedzi.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

UCZEŃ:

- przy pomocy nauczyciela potrafi wykonać proste polecenia wymagające zastosowania podstawowych wiadomości i umiejętności,
- zna podstawowe fakty, których znajomość jest niezbędna z punktu widzenia realizacji celów przedmiotu w danej klasie i nieodzowna do dalszego kształcenia,
- popełnia błędy językowe i stylistyczne.

OCENA NIEDOSTATECZNA

UCZEŃ:

- nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- nawet przy pomocy nauczyciela nie potrafi wykonać prostych poleceń.

VIII. ZADAWANIE I OCENA PRAC DOMOWYCH.

Celem zadawania i kontroli prac domowych z WOS-u jest zainteresowanie ucznia przedmiotem, pobudzenie jego aktywności twórczej, kreatywności, podtrzymanie chęci i gotowość do nauki, kształtowanie nawyku świadomego organizowania i planowania własnego uczenia się.

1. Obowiązkiem ucznia jest systematyczne odrabianie prac domowych.
2. Zadając pracę domową, nauczyciel określa wymagania formalne związane z jej wykonaniem - termin, sposób.
3. Uczeń ma obowiązek przestrzegać terminu i sposobu wykonania pracy domowej.
4. Prace domowe mogą mieć charakter krótkich zdań związanych z przygotowaniem do kolejnej lekcji lub ćwiczenia niezbędnego do utrwalenia nabytych na lekcji umiejętności i wiedzy.
5. Nauczyciel ma obowiązek wyznaczania odpowiedniego do trudności zadania czasu na jego realizację.
6. Nauczyciel sprawdza wykonanie wymienionych wyżej prac w określonym terminie.
7. Znak graficzny, tzw. „parafka” oznacza, że nauczyciel sprawdzał wykonanie pracy, ale nie sprawdzał jej zawartości merytorycznej.
8. Uczeń ma możliwość poprawienia oceny, po wykonaniu pracy, na następnej lekcji.
9. Ocenianie prac może nastąpić natychmiast po upływie terminu ich realizacji lub podczas kontroli zeszytów - zgodnie z umową dotyczącą konkretnej pracy.

IX. STOSOWANIE I OCENIANIE SPRAWDZIANÓW (TESTÓW) NAUCZYCIELSKICH.

1. Po każdym bloku tematycznym lub po kilku blokach nauczyciel przeprowadza pracę kontrolną.
2. Nauczyciel podaje uczniom zakres materiału na sprawdzian.
3. Nauczyciel sprawdza i ocenia prace pisemne uczniów w terminie nieprzekraczającym 14 dni od daty napisania prac przez uczniów.
4. Prace kontrolne oceniane są według zasad zapisanych w WSO (Statut szkoły).

X. WYMAGANIA EDUKACYJNE W STOSUNKU DO UCZNIĄ, U KTÓREGO STWIERDZONO SPECYFICZNE TRUDNOŚCI W UCZENIU SIĘ LUB DEFICYTY ROZWOJOWE:

1. Wobec uczniów z orzeczeniem o kształceniu specjalnym dysleksją, dysgrafią, dysortografią stosuje się zalecenia poradni zawarte w orzeczeniu.
2. Uczniowie z dysleksją, dysgrafią w czasie prac pisemnych otrzymują więcej czasu na jej wykonanie lub wykonują mniejszą ilość zadań w określonym czasie.
3. Prace pisemne uczniów z wymienionymi dysfunkcjami oceniane są tylko pod kątem merytorycznym.
4. Uczeń z dysfunkcjami może otrzymać dodatkową pomoc od nauczyciela w czasie prac pisemnych (zadania, polecenia są czytane głośno przez nauczyciela, który może udzielić dodatkowych objaśnień), jak i przy odpowiedziach ustnych.

5. Uczeń ma możliwość wykonania dodatkowych prac domowych w celu poprawienia oceny, po wcześniejszym uzgodnieniu z nauczycielem.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z BIOLOGII

1. Zgodnie z regulaminem Szkoły uczeń może uzyskać oceny od 1 do 6.
2. Uczeń może uzyskać ocenę za:
 - odpowiedź ustną z trzech ostatnich lekcji,
 - zapowiedziany co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem sprawdzian wiadomości z określonego działu (w przypadku krótkich działów połączonych),
 - kartkówkę zapowiedzianą z dwóch ostatnich lekcji,
 - aktywną pracę na lekcji (4 plusy ocena bardzo dobry),
 - wykonanie dodatkowych prac (referaty, doświadczenie z opisem i wnioskami, pomoce dydaktyczne),
- sprawdzian pisemny i kartkówka oceniane są zgodnie z procentowa punktacją obowiązującą wg regulaminu
 - poniżej 40% ocena niedostateczny
 - 40-50% ocena dopuszczający
 - 51-75% ocena dostateczny
 - 76-90% ocena dobry
 - 91-97% ocena bardzo dobry
 - 98%-100% ocena celujący
- sukcesy w konkursie przedmiotowym.
3. Przy odpowiedzi ustnej ocenie podlegają:
 - poziom merytoryczny (umiejętności doboru i zakres treści, wyjaśnianie zjawisk i procesów, poprawne stosowanie terminów i nazw biologicznych,
 - poprawność stylistyczna.
4. Uczeń może otrzymać minus za brak zadania(trzy minusy równa się ocenie niedostatecznej).

Wymagania edukacyjne z biologii w klasie pierwszej gimnazjalnej.

Ocena	Wymagania edukacyjne . Uczeń :
<u>Celujący</u>	<ul style="list-style-type: none"> • - dokonuje analizy lub syntezy obserwowanych zjawisk, • potrafi selekcjonować i hierarchizować wiadomości • za pomocą klucza oznacza nieznanne gatunki roślin i zwierząt, • samodzielnie analizuje problemy, omawia mechanizmy, dowodzi związki między budową, a funkcję tkanek, narządów, organów, organizmów, • wykonuje dodatkowe zadania wskazane przez nauczyciela o podwyższonym stopniu trudności, • objaśnia zasadę stopniowego komplikowania się poziomów organizacji życia, • wykazuje różnice między procesami życiowymi różnych organizmów(pobieranie pokarmu, trawienie, oddychanie, wydalanie, rozmnażanie) • wykazuje związek wskazanej tkanki z jej funkcją, • rozpoznaje i rysuje tkanki wskazane na przekrojach organów i narządów.
<u>Bardzo dobry</u>	<ul style="list-style-type: none"> • opanował w pełnym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem, • potrafi zastosować zdobytą wiedzę i umiejętności w nowych sytuacjach, • potrafi samodzielnie korzystać z właściwych źródeł wiedzy biologicznej(atlas, klucz, encyklopedia), • potrafi analizować i interpretować wyniki obserwacji i doświadczeń, • postrzega funkcjonowanie organizmu jako jedną całość, • interpretuje zależność między środowiskiem życia organizmu, a jego budową i funkcjonowaniem, • ocenia zmiany zachodzące w środowisku i ich wpływ na życie, • umie samodzielnie interpretować zjawiska oraz bronić swych poglądów, • analizuje przyczyny zakłóceń stanu zdrowia, • posługuje się kluczem do oznaczania gatunków, • ocenia sztuczne i naturalne systemy podziału organizmów, • omawia przebieg procesu fotosyntezy, • wyjaśnia rolę poszczególnych składników komórki, • analizuje cykle rozwojowe roślin, • omawia działania układów u różnych organizmów(pokarmowy, oddechowy, krwionośny), • określa charakterystyczne cech rozmnażania zwierząt.

<u>Dobry</u>	<ul style="list-style-type: none"> • opanował w dużym zakresie wiadomości i umiejętności przewidziane programem, • poprawnie stosuje zdobyte wiadomości do samodzielnego interpretowania zależności między budową i funkcją układów i narządów w organizmach, • właściwie stosuje terminologię biologiczną, • potrafi korzystać z właściwych źródeł wiedzy biologicznej, • kwalifikuje poznane gatunki roślin i zwierząt do określonych typów, • omawia zasady systemu klasyfikacji biologicznej, • interpretuje wyniki doświadczeń i obserwacji, • samodzielnie pracuje z podręcznikiem i materiałami źródłowymi, • podaje funkcje poszczególnych organelli, • dokonuje podziału tkanek, • omawia budowę wewnętrzną rośliny, • wymienia przystosowania roślin i zwierząt do życia (hibernacja), • omawia budowę układów wewnętrznych zwierząt i wyjaśnia ich znaczenie dla życia, • -omawia cykl rozwojowy żaby.
<u>Dostateczny</u>	<ul style="list-style-type: none"> • w podstawowym zakresie opanował wiadomości i umiejętności przewidziane programem, • poprawnie stosuje zdobyte wiadomości i umiejętności do rozwiązywania z pomocą nauczyciela typowych zadań, • zna podstawowe pojęcia biologiczne: tkanka, komórka, narząd, gatunek... • wskazuje elementy budowy komórki roślinnej i zwierzęcej, • z pomocą nauczyciela potrafi ocenić zmiany zachodzące w środowisku przyrodniczym i wskazać jego cechy charakterystyczne oraz organizmy w nim żyjące i ich cechy charakterystyczne, • analizuje podstawowe zależności między organizmami, próbuje porównywać, wnioskować i zajmować określone stanowisko, • określa czym jest oddychanie, odżywianie, rozmnażanie, • wyjaśnia czym zajmuje się systematyka, • podaje kryteria pięciu królestw, • rozpoznaje daną grupę organizmów spośród innych np płazy wśród gadów, • wymienia podstawowe funkcje korzenia, łodygi, liści, kwiatu, • omawia budowę układów wewnętrznych zwierząt.
<u>Dopuszczający</u>	<ul style="list-style-type: none"> • ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych programem, które nie sprawiają mu trudności w dalszym kształceniu, • zna podstawowe pojęcia, dziedziny biologiczne, • z pomocą nauczyciela wykazuje zależności między organizmem, a środowiskiem i odwrotnie, • wymienia organizmy charakterystyczne dla danego środowiska. • nie potrafi rozwiązać prostych zadań problemowych, • wymienia jednostki klasyfikacji biologicznej • wymienia elementy budowy komórki roślinnej i zwierzęcej, • wymienia elementy budowy poszczególnych układów organizmu zwierzęcego, • wymienia sposoby oddychania, odżywiania, rozmnażania, • rozpoznaje rodzaje korzenia, liści, • wymienia elementy budowy układów wewnętrznych.
<u>Niedostateczny</u>	<ul style="list-style-type: none"> • nie opanował wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, • nawet z pomocą nauczyciela nie potrafi interpretować zależności w organizmach i między organizmami, • nie dostrzega w otoczeniu przyrodniczym zjawisk i procesów, które są omawiane na lekcjach biologii, • - nie zna podstawowych pojęć z cytologii, anatomii, fizjologii, ekologii, • nie zna zależności między środowiskiem życia organizmu, a jego budową.

Wymagania edukacyjne z biologii w klasie drugiej gimnazjalnej.

Ocena	Wymagania edukacyjne. Uczeń:
Celujący	<ul style="list-style-type: none"> • za pomocą atlasu anatomicznego wyszukuje i wskazuje narządy ciała ludzkiego,

	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje analizy lub syntezy obserwowanych zjawisk, • wykonuje dodatkowe zadania wskazane przez nauczyciela, • proponuje rozwiązania nietypowe, • uczestniczy z sukcesem w konkursach o tematyce przyrodniczej.
Bardzo dobry	<ul style="list-style-type: none"> • opanował w pełnym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem nauczania, • potrafi samodzielnie korzystać z właściwych źródeł wiedzy biologicznej, • potrafi analizować i interpretować wyniki obserwacji i doświadczeń, • dostrzega funkcjonowanie organizmu jako jedną całość, • analizuje przyczyny zakłóceń stanu zdrowia, • posługuje się atlasem anatomicznym, • przedstawia schematy wybranych funkcji organizmu np. tworzenie się moczu ostatecznego, istota krążenia wrotnego, • omawia związane ze środowiskiem życia, zmiany układów bezkręgowców i kręgowców.
Dobry	<ul style="list-style-type: none"> • opanował w dużym stopniu wiadomości i umiejętności przewidziane programem, • interpretuje zależności między budową i funkcją układów oraz narządów w organizmie człowieka, • potrafi korzystać z różnych źródeł wiedzy biologicznej(atlasy, encyklopedie, czasopisma), • wykazuje podobieństwa i różnice w funkcjonowaniu innych organizmów i człowieka, • interpretuje wyniki doświadczeń i obserwacji, • dostrzega i omawia związek budowy tkanek z funkcjami, które pełnią, • szkicuje schematy budowy układów wewnętrznych, • pisze pełną reakcję oddychania i fotosyntezy, • wskazuje współdziałanie układu krwionośnego i limfatycznego w transporcie składników pokarmowych oraz obronie organizmu, • dokonuje analizy współdziałania narządów zmysłu, układu nerwowego i mięśniowego w tworzeniu odruchów warunkowych i bez warunkowych.
Dostateczny	<ul style="list-style-type: none"> • w podstawowym zakresie opanował wiadomości i umiejętności przewidziane programem nauczania, • omawia współdziałanie układów wewnętrznych oraz podaje rolę tych układów dla utrzymania homeostazy, • wyjaśnia rolę narządów i ich współdziałanie w pełnieniu określonych funkcji, • rozpoznaje zmiany w swoim organizmie związane z dojrzewaniem, • zauważa destruktywny wpływ nałogów na zdrowie, • wymienia najważniejsze pierwiastki i związki chemiczne budujące ciało człowieka, • omawia główne etapy rozwoju osobniczego człowieka, • wie na czym polega udzielanie pierwszej pomocy.
Dopuszczający	<ul style="list-style-type: none"> • ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, które nie sprawiają mu trudności w dalszym kształceniu, • zna podstawowe narządy układów wewnętrznych człowieka, • za pomocą nauczyciela wykazuje zależności między układami, • charakteryzuje ogólny przebieg procesów życiowych i doбира poprawnie przykłady np. odżywianie-pokarmowy, transport-krwionośny,

	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje szkodliwe produkty przemiany materii i sposoby pozbywania się ich z organizmu, podaje funkcje narządów zmysłów i skóry człowieka, wykazuje się znajomością zasad higieny, wie jak wezwać pomoc lekarską, dostrzega niebezpieczeństwo związane z wpływem dymu nikotynowego, zanieczyszczeń powietrza, alkoholu na pracę narządów.
Niedostateczny	<ul style="list-style-type: none"> nie opanował wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, nawet z pomocą nauczyciela nie potrafi interpretować zależności między budową, a funkcjami organizmu, nie zna podstawowych pojęć z anatomii i fizjologii(narząd, organ, układ, odżywianie, oddychanie.....) nie zna zależności między środowiskiem życia organizmu, a jego budową i funkcjonowaniem

Wymagania edukacyjne z biologii w klasie trzeciej gimnazjalnej.

Ocena	Wymagania edukacyjne. Uczeń:
Celujący	<ul style="list-style-type: none"> dowodzi, że cechy organizmów kształtują się dzięki materiałowi genetycznemu oraz są wynikiem wpływu środowiska, potrafi przewidywać wyniki krzyżowania znając genotyp rodziców, dokonuje analizy lub syntezy obserwowanych zjawisk, wykonuje dodatkowe zadania wskazane przez nauczyciela, analizuje schematy podziału komórek (mitoza, mejoza), korzysta z wiedzy geograficznej, fizycznej, chemicznej oraz informatycznej w celu wyjaśniania procesów biochemicznych i fizjologicznych np. przemiany zachodzące w układzie pokarmowym, oddechowym, uczestniczy z sukcesem w konkursach o tematyce przyrodniczej, ocenia znaczenie regulacji rzek, przewiduje skutki osuszania terenów, omawia schematy obiegu pierwiastków w ekosystemie, prezentuje postawę świadomego klienta.
Bardzo dobry	<ul style="list-style-type: none"> opanował w pełnym zakresie wiadomości i umiejętności określone programem nauczania, potrafi samodzielnie korzystać z właściwych źródeł wiedzy biologicznej, potrafi analizować i interpretować wyniki obserwacji i doświadczeń, dostrzega funkcjonowanie organizmu jako jedną całość analizuje przyczyny zakłóceń stanu zdrowia, wyjaśnia istotę procesu dziedziczenia, omawia sposoby podziału komórek, wykazuje uniwersalność kodu genetycznego, omawia I i II prawo Mendla, omawia choroby genetyczne człowieka i podaje ich przyczyny, określa możliwość wystąpienia konfliktu serologicznego, klasyfikuje dowody ewolucji, określa rolę doboru naturalnego w powstawaniu nowych gatunków, omawia warunki tworzenia upraw i gospodarstw ekologicznych, powstawanie nowych odmian i ras.
Dobry	<ul style="list-style-type: none"> opanował w dużym stopniu wiadomości i umiejętności przewidziane programem, zna kierunek przepływu informacji genetycznej, wie, że występują dwa rodzaje podziałów komórek, potrafi korzystać z różnych źródeł wiedzy biologicznej(atlasy, encyklopedie, czasopisma) wykazuje podobieństwa i różnice w funkcjonowaniu innych organizmów i człowieka, interpretuje wyniki doświadczeń i obserwacji,

	<ul style="list-style-type: none"> wymienia choroby dziedziczne, omawia sposób dziedziczenia grup krwi, przewiduje skutki niszczenia obszarów leśnych, podaje metody oczyszczania wód, uzasadnia wpływ zanieczyszczeń chemicznych wody, gleby i powietrza na wzrost zachorowań, wskazuje w terenie miejsca sukcesji wtórnej, wyjaśnia pojęcie recyklingu.
Dostateczny	<ul style="list-style-type: none"> w podstawowym zakresie opanował wiadomości i umiejętności przewidziane programem nauczania, poprawnie stosuje zdobyte wiadomości i umiejętności do rozwiązywania z pomocą nauczyciela zadań, operuje podstawowymi pojęciami z zakresu dziedziczności i ochrony środowiska (gen, chromosom, genetyka, dziedziczenie, klonowanie) potrafi scharakteryzować główne formy ochrony środowiska, rozpoznaje zmiany w swoim organizmie związane z dojrzewaniem, przedstawia ogólną budowę DNA oraz wie jak zapisana jest w nim informacja genetyczna, omawia sposoby determinacji płci u człowieka, wymienia prawne formy ochrony przyrody i wskazuje ich zastosowanie na najbliższym terenie, zauważa destruktywny wpływ nałogów na zdrowie.
Dopuszczający	<ul style="list-style-type: none"> ma braki w opanowaniu wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, które nie sprawiają mu trudności w dalszym kształceniu, zna podstawowe pojęcia z zakresu dziedziczenia (fenotyp, genotyp, gen, dziedziczenie, zmienność), wymienia cechy indywidualne i gatunkowe, wylicza elementy budowy DNA, podaje nazwy podziałów komórkowych, wymienia 4 główne grupy krwi, za pomocą nauczyciela wykazuje zależności między fenotypem rodziców, a ich potomstwem, definiuje pojęcie ewolucja, wylicza czynniki mutagenne, wie czym zajmuje się ekologia, definiuje pojęcia związane z ekologią, wymienia przykłady roślinożerców, mięsożerców, pasożytów, wyjaśnia co oznacza humanitarne traktowanie zwierząt, powinien postępować zgodnie z zasadami ochrony środowiska i rozumieć sens takiego postępowania.
Niedostateczny	<ul style="list-style-type: none"> nie opanował wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, nie dostrzega w środowisku przyrodniczym zjawisk i procesów, które związane są z problematyką omawianą na lekcji, nawet z pomocą nauczyciela nie potrafi interpretować zależności dziedziczenia, nie zna podstawowych pojęć z dziedziczności, ekologii, ewolucji,

	• nie zna zależności między środowiskiem życia organizmu, a jego budową i funkcjonowaniem.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z CHEMII

Stopień szkolny	Umiejętności ucznia	Wiadomości	Podstawy zachowania
Celujący	<ul style="list-style-type: none"> • Umiejętności ucznia • Pełni funkcje asystenta nauczyciela. • Z powodzeniem organizuje konkurs) dotyczące tematyki przyrodniczo-chemicznej dla uczniów klas młodszych • Przygotowuje zadania i ćwiczenia dla klasy sprawdzające stopień opanowania treści na kolejnych lekcjach chemii • Rozwiązuje ponadobowiązkowe stechiometryczne zadania * 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykazuje się szeroką wiedzą chemiczną na poziomie danej klasy Posługuje się prawidłowym chemicznym językiem. • Dyskutuje używając poprawnych merytorycznie argumentów na tematy związane z chemią i ochroną środowiska. • Dzieli się swoją wiedzą z innymi • Korzysta z wielu dodatkowych źródeł informacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sporządza materiały pomocnicze do realizacji zagadnień na lekcjach, z własnej inicjatywy organizuje pomoc koleżeńską. • Samodzielnie prowadzi fragmenty lekcji chemii. • Uczestniczy w konkursach o tematyce matematyczno-przyrodniczej na terenie szkoły i poza nią • inicjuje akcje propagujące styl życia w zgodzie ze środowiskiem przyrodniczym
Bardzo dobry	<ul style="list-style-type: none"> • W sposób jasny i precyzyjny formułuje swoje myśli. • Argumentuje rzeczowo swoje zdanie. • Samodzielnie formułuje problemy, stawia hipotezy. • Znajduje drogi prowadzące do rozwiązania problemu • Tworzy uogólnienia. • Wnioskuje prawidłowo, samodzielnie, wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach praktycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zna i rozumie wszystkie pojęcia i zagadnienia wprowadzane na lekcjach. • Posiada dodatkowe informacje, świadczące o zainteresowaniu tematyką zajęć i korzysta z dodatkowych źródeł informacji. Posługuje się poprawnym językiem naukowym. 	<ul style="list-style-type: none"> • Czynnie uczestniczy w zajęciach. • Chętnie bierze udział w konkursach i akcjach związanych z tematyką matematyczno-przyrodniczą. • Ma wiele ciekawych pomysłów i dzieli się nimi z grupą.
Dobry	<ul style="list-style-type: none"> •Samodzielnie argumentuje swoje odpowiedzi. •W sposób jasny i precyzyjny formułuje swoje myśli. •Opisuje sytuacje problemową i poszukuje dróg rozwiązań. •Wnioskuje w sposób prawidłowy •Stosuje zdobyta wiedze w praktyce 	<ul style="list-style-type: none"> •Zna i rozumie większość zagadnień i pojęć pojawiających się w podręczniku i na zajęciach. •Posiada dodatkową wiedzę na tematy, które go interesują w sposób szczególny. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wykonuje samodzielnie powierzone mu zadania. • Współpracuje umiejętnie z grupą. • Czynnie uczestniczy w zajęciach • Wykonuje polecenia w sposób prawidłowy.
Dostateczny	<p>Potrafi pod kierunkiem nauczyciela:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnić odpowiedzi i rozwiązania zadań, • rozwiązać proste, typowe problemy, • wyciągnąć wnioski, 	<ul style="list-style-type: none"> • Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zagadnienia omawiane na lekcji. • Orientuje się w najważniejszych problemach związanych z chemią. 	<ul style="list-style-type: none"> • Współpracuje z grupą przy realizacji zadań. • <u>korzysta z pomocy nauczyciela i kolegów</u>

	<ul style="list-style-type: none"> • zastosować zdobytą wiedzę w typowych sytuacjach życia codziennego. 		
Dopuszczający	<p><u>Przy dużej pomocy nauczyciela potrafi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • odtworzyć wnioski i argumenty podawane przez innych, • odwzorować zaprezentowane przez innych rozwiązania problemów i zadań, • zaprezentować po obserwacji niektóre z prezentowanych przez innych zastosowań praktycznych zdobywanej wiedzy. 	<p><u>Przy pomocy nauczyciela potrafi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić znaczenie niektórych (ważniejszych) pojęć i zagadnień omawianych na lekcjach, • w minimalnym stopniu orientuje się w problematyce poruszanej na zajęciach, • sporadycznie wykazuje się pewnymi wiadomościami na tematy chemiczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Jest biernym uczestnikiem zajęć, ale nie przeszkadza w ich prowadzeniu.
Niedostateczny	<p><u>Nawet przy dużej pomocy nauczyciela nie potrafi:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • odtworzyć podawanych przez innych rozwiązań, wiadomości, • odwzorować podanych zastosowań praktycznych wiedzy zdobywanej na lekcjach. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nie zna podstawowych pojęć i zagadnień omawianych na zajęciach. • Nie orientuje się w problematyce z zakresu chemii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nie włącza się do realizacji zadań na lekcjach. • Nie współpracuje z grupą, a wręcz przeciwnie, swoim zachowaniem przeszkadza innym w realizowaniu zadań.

1. Formy ustne:

- odpowiedź z 3 ostatnich lekcji,

2. Formy pisemne :

- testy sprawdzające wiadomości i umiejętności uczniów.

- kartkówki - obejmują wiedzę z 3 ostatnich lekcji,

- doświadczenia na forum klasy

- referaty

- projekty edukacyjne

Aktywność ucznia na lekcji jest punktowana plusami (+)

(+++)= ocena bdb

brak zadania lub ćwiczenia zaznacza się minusem (-)

(- - -) = ocena ndst

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z FIZYKI

W KLASIE I

I Zasady ogólne:

- Na **podstawowym** poziomie wymagań uczeń powinien wykonać zadania **obowiązkowe** (łatwe - na stopień dostateczny, i bardzo łatwe - na stopień dopuszczający); niektóre czynności ucznia mogą być **wspomagane** przez nauczyciela (np. wykonywanie doświadczeń, rozwiązywanie problemów, przy czym na stopień dostateczny uczeń wykonuje je pod kierunkiem nauczyciela, na stopień dopuszczający - przy pomocy nauczyciela lub innych uczniów).
- Czynności wymagane na poziomach wymagań **wyższych** niż poziom podstawowy uczeń powinien wykonać **samodzielnie** (na stopień dobry - niekiedy może jeszcze korzystać z niewielkiego wsparcia nauczyciela).
- W przypadku wymagań na stopnie **wyższe** niż dostateczny uczeń wykonuje zadania **dobrotkowe** (na stopień dobry - umiarkowanie trudne, na stopień bardzo dobry - trudne).
- Wymagania umożliwiające uzyskanie stopnia **celującego** obejmują wymagania na stopień bardzo dobry, a ponadto **wykraczające** poza obowiązujący program nauczania

(uczeń jest twórczy, rozwiązuje zadania problemowe w sposób niekonwencjonalny, potrafi dokonać syntezy wiedzy i na tej podstawie sformułować hipotezy badawcze oraz zaproponować sposób ich weryfikacji, samodzielnie prowadzi badania o charakterze naukowym, z własnej inicjatywy pogłębia swoją wiedzę, korzystając z różnych źródeł, poszukuje zastosowań wiedzy w praktyce, dzieli się swoją wiedzą z innymi uczniami, osiąga sukcesy w konkursach pozaszkolnych).

Wymagania ogólne - uczeń:

- wykorzystuje wielkości fizyczne do opisu poznanych zjawisk lub rozwiązania prostych zadań obliczeniowych,
- przeprowadza doświadczenia i wyciąga wnioski z otrzymanych wyników,
- wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą poznanych praw i zależności fizycznych,
- posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych).

Ponadto uczeń:

- wykorzystuje narzędzia matematyki oraz formułuje sądy oparte na rozumowaniu matematycznym,
- wykorzystuje wiedzę o charakterze naukowym do identyfikowania i rozwiązywania problemów, a także formułowania wniosków opartych na obserwacjach empirycznych dotyczących przyrody,
- wyszukuje, selekcjonuje i krytycznie analizuje informacje,
- potrafi pracować w zespole.

Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

1 Oddziaływania

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
Uczeń: <ul style="list-style-type: none">• odróżnia pojęcia: ciało fizyczne i substancja oraz podaje odpowiednie przykłady• odróżnia pojęcia wielkość fizyczna i jednostka danej wielkości• dokonuje prostego pomiaru (np. długości ołówka,	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">• klasyfikuje fizykę jako naukę przyrodniczą• podaje przykłady powiązań fizyki z życiem codziennym• wymienia podstawowe metody badawcze stosowane w naukach przyrodniczych• posługuje się symbolami długości, masy, czasu, siły i ich	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">• wyjaśnia, co to są wielkości fizyczne i podaje ich przykłady inne niż omawiane na lekcji• planuje doświadczenie lub pomiar• projektuje tabelę do zapisania wyników pomiaru• wyjaśnia, co to jest nie-	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">• charakteryzuje metodologię nauk przyrodniczych, wyjaśnia różnice między obserwacją a doświadczeniem (eksperymentem)• podaje przykłady laboratoriów i narzędzi współczesnych fizyków• szacuje niepewność po-

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>czasu)</p> <ul style="list-style-type: none"> • zapisuje wynik pomiaru w tabeli z uwzględnieniem jednostki • wybiera właściwe przyrządy pomiarowe (np. do pomiaru długości, czasu, siły) • dokonuje celowej obserwacji zjawisk i procesów fizycznych • wyodrębnia zjawisko fizyczne z kontekstu • wymienia i odróżnia rodzaje oddziaływań (mechaniczne, grawitacyjne, elektrostatyczne, magnetyczne) • podaje przykłady oddziaływań zachodzących w życiu codziennym • podaje przykłady skutków oddziaływań w życiu codziennym • obserwuje i porównuje skutki różnego rodzaju oddziaływań • podaje przykłady sił i rozpoznaje je w różnych sytuacjach praktycznych • dokonuje pomiaru wartości siły za pomocą siłomierza • odróżnia i porównuje cechy sił, stosuje jednostkę siły w Układzie SI (1 N) do zapisu wartości siły • odróżnia siłę wypadkową i siłę równoważącą • określa cechy siły wypadkowej dwóch sił działających wzdłuż tej samej prostej i siły równoważącej inną siłę 	<p>jednostkami w Układzie SI</p> <ul style="list-style-type: none"> • przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki: mikro-, mili-, centy-); przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) • szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru, np. długości, siły • wykonuje schematyczny rysunek obrazujący pomiar, np. długości, siły • wyjaśnia, w jakim celu powtarza się pomiar kilkakrotnie, a następnie z uzyskanych wyników oblicza średnią • oblicza wartość średnią kilku wyników pomiaru (np. długości, czasu, siły) • opisuje przebieg i wynik doświadczenia, posługując się językiem fizyki, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący wykorzystany układ doświadczalny w badaniu np. oddziaływań ciał, zależności wskazania siłomierza od liczby odważników • odróżnia zjawisko fizyczne od procesu fizycznego oraz podaje odpowiednie przykłady • bada doświadczalnie wzajemność i skutki różnego rodzaju oddziaływań • wykazuje na przykładach, że oddziaływania są wzajemne • wymienia i rozróżnia skutki oddziaływań (statyczne i dynamiczne) • odróżnia oddziaływania bezpośrednie i na odległość • posługuje się pojęciem siły do określania wielkości oddziaływań (jako ich miarą) 	<p>pewność pomiarowa oraz cyfry znaczące</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego wynik średni zaokrągla się do najmniejszej dziesiątki przyrządu pomiarowego • zapisuje wynik pomiaru jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 liczb znaczących) • wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku pomiaru lub doświadczenia • określa czynniki powodujące degradację środowiska przyrodniczego i wymienia sposoby zapobiegania tej degradacji • selekcjonuje informacje uzyskane z różnych źródeł, np. na lekcji, z podręcznika, z literatury popularnonaukowej, Internetu • opisuje różne rodzaje oddziaływań • wyjaśnia, na czym polega wzajemność oddziaływań • wykazuje doświadczalnie (demonstruje) wzajemność oddziaływań • wskazuje i nazywa źródło siły działającej na dane ciało • posługuje się pojęciem siły do porównania i opisu oddziaływań ciał • planuje doświadczenie związane z badaniami cech sił i wybiera właściwe narzędzia pomiaru • wyjaśnia na przykładach, że skutek działania siły zależy od jej 	<p>miarową dokonanego pomiaru, np. długości, siły</p> <ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia wyniki pomiarów • przewiduje skutki różnego rodzaju oddziaływań • podaje przykłady rodzajów i skutków oddziaływań (bezpośrednich i na odległość) inne niż poznane na lekcji • wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku pomiaru siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik • szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru, np. długości, siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik • sporządza wykres zależności wartości siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik od ich liczby na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli (oznacza wielkości i skale na osiach) • podaje przykład proporcjonalności prostej innej niż zależność badana na lekcji

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia siłę graficznie (rysuje wektor siły) • odróżnia wielkości skalarne (liczbowe) od wektorowych i podaje odpowiednie przykłady • zapisuje dane i wyniki pomiarów w formie tabeli • analizuje wyniki, formułuje wnioski z dokonanych obserwacji i pomiarów • opisuje zależność wskazania siłomierza od liczby zaczepionych obciążników • wyznacza (doświadczalnie) siłę wypadkową i siłę równoważącą za pomocą siłomierza • podaje przykłady sił wypadkowych i równoważących się z życia codziennego • znajduje graficznie wypadkową dwóch sił działających wzdłuż tej samej prostej oraz siłę równoważącą inną siłę • w danym układzie współrzędnych (opisane i wyskalowane osie) rysuje wykres zależności wartości siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik od ich liczby na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli • opisuje sytuacje, w których na ciało działają siły równoważące się, i przedstawia je graficznie 	<p>wartości, kierunku i zwrotu</p> <ul style="list-style-type: none"> • porównuje siły na podstawie ich wektorów • wyjaśnia, czym różnią się wielkości skalarne (liczbowe) od wektorowych • planuje doświadczenie związane z badaniami zależności wartości siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik od liczby tych obciążników • dobiera przyrządy i buduje zestaw doświadczalny • posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • rozpoznaje proporcjonalność prostą na podstawie wykresu zależności wartości siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie obciążnik od ich liczby lub wyników pomiarów (danych) zapisanych w tabeli oraz posługuje się proporcjonalnością prostą 	

Właściwości i budowa materii

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • odróżnia trzy stany skupienia substancji (w szczególności wody) • podaje przykłady ciał stałych, cieczy i gazów 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przykłady zjawisk świadczące o cząsteczkowej budowie materii • demonstruje doświadczalnie i opisuje zjawiska roz- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia podstawowe założenia teorii kinetyczno-cząsteczkowej budowy materii i wykorzystuje je do wyjaśnienia zjawiska dyfu- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zjawisko zmiany objętości cieczy w wyniku mieszania się, opierając się na doświadczeniu modelowym • wyjaśnia, dlaczego kro-

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zjawiska dyfuzji w przyrodzie i w życiu codziennym • przeprowadza doświadczenia związane z badaniem oddziaływań międzycząsteczkowych oraz opisuje wyniki obserwacji i wyciąga wnioski • odróżnia siły spójności i siły przylegania oraz podaje odpowiednie przykłady ich występowania i wykorzystywania • na podstawie widocznego menisku danej cieczy w cienkiej rurce określa, czy większe są siły przylegania, czy siły spójności <p>bada doświadczalnie i wyodrębnia z kontekstu zjawisko napięcia powierzchniowego</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady występowania napięcia powierzchniowego wody • podaje przykłady ciał stałych: plastycznych, sprężystych i kruchych • odróżnia przewodniki ciepła i izolatory cieplne oraz przewodniki prądu elektrycznego i izolatory elektryczne • określa właściwości cieczy i gazów • wskazuje stan skupienia substancji na podstawie opisu jej właściwości • posługuje się pojęciem masy ciała i wskazuje jej jednostkę w Układzie SI • rozróżnia pojęcia masy i ciężaru ciała • rozróżnia wielkości dane i szukane • posługuje się pojęciem gęstości ciała i podaje jej 	<p>puszczania i dyfuzji</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega dyfuzja i od czego zależy jej szybkość • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą oddziaływań międzycząsteczkowych (sił spójności i przylegania) • wykorzystuje pojęcia sił spójności i przylegania do opisu menisków • opisuje zjawisko napięcia powierzchniowego na wybranym przykładzie • wymienia sposoby zmniejszania napięcia powierzchniowego wody i wskazuje ich wykorzystanie w codziennym życiu człowieka • bada doświadczalnie (wykonuje przedstawione doświadczenia) właściwości ciał stałych, cieczy i gazów, opisuje wyniki obserwacji i wyciąga wnioski • posługuje się pojęciami: powierzchnia swobodna cieczy i elektrolity przy opisywaniu właściwości cieczy • porównuje właściwości ciał stałych, cieczy i gazów • omawia budowę kryształów na przykładzie soli kuchennej • analizuje różnice w budowie mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów • planuje doświadczenie związane z wyznaczeniem masy ciała za pomocą wagi laboratoryjnej • przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki: mikro-, mili-, kilo-, 	<p>zji</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje zjawisko dyfuzji w ciałach stałych • wyjaśnia na przykładach, czym różnią się siły spójności od sił przylegania oraz kiedy tworzy się menisk wklęsły, a kiedy menisk wypukły • opisuje znaczenie występowania napięcia powierzchniowego wody w przyrodzie na wybranym przykładzie • projektuje doświadczenia wykazujące właściwości ciał stałych, cieczy i gazów • wyjaśnia na przykładach, kiedy ciało wykazuje własności sprężyste, kiedy – plastyczne, a kiedy - kruche, i jak temperatura wpływa na te własności • wyjaśnia różnice w budowie ciał krystalicznych i ciał bezpostaciowych oraz czym różni się monokryształ od polikryształu • szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku wyznaczania masy danego ciała za pomocą szalkowej wagi laboratoryjnej • posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • rozpoznaje zależność proporcjonalną na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli lub na podstawie sporządzonego wykresu zależności wartości siły grawitacji działającej na zawieszony na sprężynie 	<p>ple wody tworzą się i przyjmują kształt kulisty</p> <ul style="list-style-type: none"> • teoretycznie uzasadnia przewidywane wyniki doświadczeń związanych z badaniem właściwości ciał stałych, cieczy i gazów • wyjaśnia, że podział na ciała sprężyste, plastyczne i kruche jest podziałem nieostrym • odróżnia rodzaje wag i wyjaśnia, czym one się różnią • wykorzystuje wzór na ciężar ciała do rozwiązywania złożonych zadań obliczeniowych wykorzystuje wzór na gęstość do rozwiązywania nietypowych zadań obliczeniowych

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>jednostkę w Układzie SI</p> <ul style="list-style-type: none"> wyznacza objętość dowolnego ciała za pomocą cylindra miarowego mierzy: długość, masę i objętość cieczy, zapisuje wyniki pomiarów w tabeli, opisuje przebieg doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów 	<p>mega-), przelicza jednostki masy i ciężaru</p> <ul style="list-style-type: none"> mierzy masę - wyznacza masę ciała za pomocą wagi laboratoryjnej, zapisuje wyniki pomiaru w tabeli, oblicza średnią zapisuje wynik pomiaru masy i obliczenia siły ciężkości jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących) oblicza wartość siły ciężkości działającej na ciało o znanej masie przelicza jednostki gęstości (także masy i objętości) planuje doświadczenia związane z wyznaczeniem gęstości ciał stałych (o regularnych i nieregularnych kształtach) oraz cieczy wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonano przedmiot w kształcie prostopadłościanu, walca lub kuli za pomocą wagi i linijki stosuje do obliczeń związek między masą, gęstością i objętością ciał stałych oraz cieczy, rozróżnia wielkości dane i szukane, zapisuje wynik obliczenia jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 liczb znaczących) 	<p>obciążniki od ich łącznej masy oraz posługuje się proporcjonalnością prostą</p> <ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje wzór na ciężar ciała do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych wyjaśnia, dlaczego ciała zbudowane z różnych substancji różnią się gęstością na podstawie wyników pomiarów wyznacza gęstość cieczy i ciał stałych, krytycznie ocenia wyniki pomiarów, doświadczenia lub obliczeń posługuje się tabelami wielkości fizycznych do określenia (odczytu) gęstości substancji 	

Elementy hydrostatyki i aerostatyki

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> posługuje się pojęciem parcia (siły nacisku na podłoże), podaje przykłady z życia codziennego obrazujące działanie siły nacisku bada, od czego zależy 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> określa, czym jest parcie i wskazuje jego jednostkę w Układzie SI wyjaśnia pojęcie ciśnienia, wskazując przykłady z życia codziennego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> interpretuje ciśnienie o wartości 1 paskal (1 Pa) rozwiązuje złożone zadania z wykorzystaniem wzoru na ciśnienie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> planuje i przeprowadza doświadczenie związane z badaniem parcia i ciśnienia (formułuje pytania badawcze, stawia hipotezy, proponuje sposób ich weryfikacji)

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>ciśnienie, opisuje przebieg i wynik doświadczenia, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się pojęciem ciśnienia i podaje jego jednostkę w Układzie SI • odróżnia wielkości fizyczne: parcie i ciśnienie • odróżnia pojęcia: ciśnienie hydrostatyczne i ciśnienie atmosferyczne • demonstruje zasadę naczyń połączonych, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny, formułuje wniosek • demonstruje doświadczenie obrazujące, że ciśnienie wywierane z zewnątrz jest przekazywane w gazach i w cieczach jednakowo we wszystkich kierunkach, analizuje wynik doświadczenia oraz formułuje prawo Pascala • posługuje się pojęciem siły wyporu oraz dokonuje pomiaru jej wartości za pomocą siłomierza (dla ciała wykonanego z jednorodnej substancji o gęstości większej od gęstości wody) • wskazuje przykłady występowania siły wyporu w życiu codziennym • formułuje treść prawa Archimedesesa dla cieczy i gazów 	<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystuje zależność między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni do rozwiązania prostych zadań obliczeniowych • posługuje się pojęciami ciśnienia hydrostatycznego i ciśnienia atmosferycznego, wskazuje przykłady zjawisk opisywanych za ich pomocą • bada, od czego zależy ciśnienie hydrostatyczne, opisuje przebieg doświadczenia, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny, formułuje wniosek, że ciśnienie w cieczy zwiększa się wraz z głębokością i zależy od rodzaju (gęstości) cieczy • wskazuje przykłady zastosowania naczyń połączonych • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą praw i zależności dotyczących ciśnień hydrostatycznego i atmosferycznego • stwierdza, że w naczyniu z cieczą jednorodną we wszystkich miejscach na tej samej głębokości ciśnienie jest jednakowe i nie zależy od kształtu naczynia • podaje przykłady zastosowania prawa Pascala • wykorzystuje prawa i zależności dotyczące ciśnienia w cieczach oraz gazach do rozwiązania prostych zadań obliczeniowych, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza wie- 	<ul style="list-style-type: none"> • posługuje się proporcjonalnością prostą (zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy i gęstości cieczy) • wyjaśnia, dlaczego poziom cieczy w naczyniach połączonych jest jednakowy • wykorzystuje zasadę naczyń połączonych do opisu działania wieży ciśnień i słuzy (innych urządzeń - wymaganie wykraczające) • wymienia nazwy przyrządów służących do pomiaru ciśnienia • wykorzystuje prawo Pascala do opisu zasady działania prasy hydraulicznej i hamulca hydraulicznego • wykazuje doświadczalnie, od czego zależy siła wyporu i że jej wartość jest równa ciężarowi wypartej cieczy • wymienia cechy siły wyporu, ilustruje graficznie siłę wyporu • wyjaśnia na podstawie prawa Archimedesesa, kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie w niej zanurzone • wykorzystuje zależność na wartość siły wyporu do rozwiązania prostych zadań obliczeniowych, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i ocenia na tej podsta- 	<p>cji, teoretycznie uzasadnia przewidywany wynik doświadczenia, analizuje wyniki i wyciąga wnioski z doświadczenia, krytycznie ocenia wyniki doświadczenia)</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia na przykładach znaczenie ciśnienia hydrostatycznego i ciśnienia atmosferycznego w przyrodzie oraz w życiu codziennym • uzasadnia, dlaczego w naczyniu z cieczą jednorodną we wszystkich miejscach na tej samej głębokości ciśnienie jest jednakowe i nie zależy od kształtu naczynia • projektuje i wykonuje model naczyń połączonych • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, w Internecie) dotyczących ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego oraz wykorzystywania w przyrodzie i w życiu codziennym zasady naczyń połączonych i prawa Pascala • rozwiązuje złożone zadania dotyczące ciśnienia w cieczach i gazach • przedstawia graficznie wszystkie siły działające na ciało, które pływa w cieczy, tkwi w niej zanurzone lub tonie • planuje i wykonuje doświadczenia związane z badaniem siły wypo-

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
	<p>lokrotności i podwielokrotności, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wynik obliczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • bada doświadczalnie warunki pływania ciał według przedstawionego opisu, opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • podaje warunki pływania ciał: kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie zanurzone w cieczy • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą prawa Archimedesesa i przykłady praktycznego wykorzystania prawa Archimedesesa • oblicza i porównuje wartość siły wyporu dla ciał zanurzonych w cieczy lub gazie 	<p>wie wartości obliczanych wielkości fizycznych,</p> <p>zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 liczb znaczących)</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z Internetu) dotyczących prawa Archimedesesa i pływania ciał 	<p>ru oraz warunków pływania ciał: przewiduje wyniki i teoretycznie je uzasadnia, wyciąga wnioski z doświadczeń, krytycznie ocenia wyniki</p> <p>wykorzystuje wzór na siłę wyporu oraz warunki pływania ciał do rozwiązywania zadań złożonych i nietypowych</p>

Kinematyka

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady ruchu • odróżnia pojęcia: tor, droga i wykorzystuje je do opisu ruchu • odróżnia ruch prostoliniowy od ruchu krzywoliniowego, podaje przykłady 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia na przykładach, kiedy ciało jest w spoczynku, a kiedy w ruchu względem ciał przyjętych za układy odniesienia • mierzy długość drogi (dokonuje kilkakrotnego pomiaru, oblicza średnią i podaje wynik 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega względność ruchów, podaje przykłady układów odniesienia i przykłady względności ruchu we Wszechświecie • posługuje się pojęciem przemieszczenia i wyjaśnia na przykładzie różnicę między drogą a 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • projektuje doświadczenie obrazujące względność ruchu, teoretycznie uzasadnia przewidywane wyniki, analizuje je i wyciąga wnioski • rysuje wykres zależności położenia ciała od czasu

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<ul style="list-style-type: none"> • wykorzystuje wielkości fizyczne: droga, prędkość, czas do opisu ruchu jednostajnego prostoliniowego, wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady tego ruchu • posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu, interpretuje wartość prędkości jako drogę przebytą przez poruszające się ciało w jednostce czasu, np. 1 s • posługuje się jednostką prędkości w Układzie SI, przelicza jednostki prędkości (przelicza wielokrotności i podwielokrotności) • odczytuje dane z tabeli oraz prędkość i przebytą odległość z wykresów zależności drogi i prędkości od czasu w ruchu jednostajnym prostoliniowym • wykorzystuje wielkości fizyczne: droga, prędkość, czas do opisu ruchu niejednostajnego prostoliniowego, wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady tego ruchu i odróżnia go od ruchu jednostajnego prostoliniowego • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady ruchu jednostajnie przyspieszonego prostoliniowego • posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego • odczytuje prędkość i przyspieszenie z wykresów zależności prędkości oraz przy- 	<ul style="list-style-type: none"> do 2-3 cyfr znaczących, krytycznie ocenia wynik) • posługuje się jednostką drogi w Układzie SI, przelicza jednostki drogi • przeprowadza przedstawione doświadczenie związane z wyznaczeniem prędkości ruchu pęcherzyka powietrza w zamkniętej rurce wypełnionej wodą: mierzy czas, zapisuje wyniki pomiaru w tabeli, opisuje przebieg i wynik doświadczenia, posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej, zapisuje wynik obliczenia jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 liczb znaczących) i wyciąga wnioski z otrzymanych wyników • na podstawie danych liczbowych lub na podstawie wykresu rozpoznaje, że w ruchu jednostajnym prostoliniowym droga jest wprost proporcjonalna do czasu oraz posługuje się proporcjonalnością prostą • na podstawie opisu słownego rysuje wykresy zależności drogi i prędkości od czasu w ruchu jednostajnym prostoliniowym • rozpoznaje zależność rosnącą i malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu zależności położenia ciała od czasu w ruchu prostoliniowym oraz wskazuje wielkości maksymalną i minimalną 	<p>przemieszczeniem</p> <ul style="list-style-type: none"> • analizuje wykres zależności położenia ciała od czasu i odczytuje z wykresu przebytą odległość • sporządza wykresy zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchu jednostajnego prostoliniowego na podstawie danych z tabeli (oznacza wielkości i skale na osiach) • planuje doświadczenie związane z wyznaczeniem prędkości przemieszczania się (np. w czasie marszu, biegu, jazdy rowerem), szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, wskazuje czynniki istotne i nieistotne, wyznacza prędkość, krytycznie ocenia wyniki doświadczenia • rozwiązuje zadania z zastosowaniem zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym prostoliniowym • analizuje wykres zależności prędkości od czasu, odczytuje dane z tego wykresu, wskazuje wielkości maksymalną i minimalną • rozpoznaje zależność proporcjonalną na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli lub na podstawie sporządzonego wykresu zależności drogi od kwadratu czasu oraz posługuje się proporcjonalnością prostą • na podstawie danych liczbowych lub na podstawie wykresu 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego w ruchu prostoliniowym kierunki i zwroty prędkości oraz przemieszczenia są zgodne • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących sposobów pomiaru czasu • sporządza wykres zależności prędkości od czasu na podstawie danych w tabeli (oznacza wielkości i skale na osiach, zaznacza punkty i rysuje wykres) oraz analizuje te dane i wykres, formułuje wnioski • planuje doświadczenie związane z badaniem ruchu jednostajnie zmiennego (formułuje pytania badawcze, stawia hipotezy oraz proponuje sposób ich weryfikacji, przewiduje wyniki i uzasadnia je teoretycznie, wskazując czynniki istotne i nieistotne), dokonuje pomiarów, analizuje wyniki i wyciąga wnioski, krytycznie ocenia wyniki pomiarów, posługując się pojęciem niepewności pomiarowej • sporządza wykres zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym na podstawie danych z tabeli • wyjaśnia, dlaczego w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym kierunki

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>spieszenia od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym</p> <ul style="list-style-type: none"> wyodrębnia ruch jednostajny prostoliniowy i ruch jednostajnie przyspieszony prostoliniowy z kontekstu 	<ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje wielkości fizyczne: droga, prędkość, czas do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych związanych z ruchem jednostajnym prostoliniowym rozdziela wielkości dane i szukane odróżnia prędkości średnią i chwilową w ruchu niejednostajnym wykorzystuje pojęcie prędkości średniej do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych, rozdziela wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności, przelicza jednostki czasu przeprowadza przedstawione doświadczenie związane z badaniem ruchu kulki swobodnie staczącej się po metalowych prętach (mierzy: czas, drogę, zapisuje wyniki pomiaru w tabeli i zaokrągla je), opisuje przebieg i wynik doświadczenia, oblicza wartości średniej prędkości w kolejnych sekundach ruchu, wyciąga wnioski z otrzymanych wyników rozpoznaje zależność rosnącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu (zależności drogi od kwadratu czasu lub prędkości od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym) oraz wskazuje wielkości maksymalną i minimalną określa wartość przyspieszenia jako przyrost wartości przyspieszenia 	<p>wyjaśnia, że w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym prędkość jest wprost proporcjonalna do czasu, a droga - wprost proporcjonalna do kwadratu czasu (wskazuje przykłady)</p> <ul style="list-style-type: none"> na podstawie wartości przyspieszenia określa, o ile zmienia się wartość prędkości w jednostkowym czasie, interpretuje jednostkę przyspieszenia w Układzie SI, przelicza jednostki przyspieszenia odczytuje przebytą odległość z wykresu zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym wykorzystuje wzory: <ul style="list-style-type: none"> $s = \frac{at^2}{2}$ i $a = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych, rozdziela wielkości dane i szukane, zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 liczb znaczących) analizuje wykresy zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu prostoliniowego (jednostajnego i jednostajnie zmiennego) rozwiązuje typowe zadania dotyczące ruchu jednostajnego prostoliniowego i ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego 	<ul style="list-style-type: none"> i zwroty prędkości oraz przyspieszenia są zgodne rozwiązuje złożone zadania z zastosowaniem wzorów $s = \frac{at^2}{2}$ i $a = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ sporządza wykresy zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu rozwiązuje zadania złożone, wykorzystując zależność drogi i prędkości od czasu dla ruchu jednostajnego prostoliniowego i ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
	<p>w jednostce czasu</p> <ul style="list-style-type: none"> • rysuje wykresy zależności prędkości i przyspieszenia od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym prostoliniowym na podstawie opisu słownego • porównuje ruch jednostajny prostoliniowy i ruch jednostajnie przyspieszony prostoliniowy (wskazuje podobieństwa i różnice) • wykorzystuje prędkość i przyspieszenie do rozwiązania prostych zadań obliczeniowych, rozróżnia wielkości dane i szukane 		

Przedmiotowy system oceniania z fizyki w klasie II

Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

Dynamika

R – treści nadprogramowe

Ocena			
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dokonuje pomiaru siły za pomocą siłomierza • posługuje się symbolem siły i jej jednostką w układzie SI • odróżnia statyczne i dynamiczne skutki oddziaływań, podaje przykłady skutków oddziaływań w życiu codziennym • bada doświadczalnie dynamiczne skutki oddziaływań ciał • posługuje się pojęciami: tarcia, oporu powietrza • przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki: mili-, centy-, kilo-, mega-); przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) • rozpoznaje zależność rosnącą i malejącą na podstawie danych z tabeli; wskazuje wielkość maksymalną i minimalną • rozróżnia siły akcji i siły reakcji 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie siły wypadkowej, podaje przykłady • wyznacza doświadczalnie wypadkową dwóch sił działających wzdłuż tej samej prostej • podaje cechy wypadkowej sił działających wzdłuż tej samej prostej • posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • zapisuje wynik pomiaru jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) • wnioskuje na podstawie obserwacji, że zmiana prędkości ciała może nastąpić wskutek jego oddziaływania z innymi ciałami • opisuje przebieg i wynik doświadczenia (badanie dynamicznych skutków oddziaływań, badanie, od czego zależy tarcie, badanie zależności wartości przyspieszenia ruchu ciała pod działaniem niezerównoważonej siły od wartości działającej siły i masy ciała, badanie swobodnego spadania ciał, badanie sił akcji i reakcji), wyciąga wnioski, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • opisuje wpływ oporów ruchu na poruszające się ciała • wymienia sposoby 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru siły • przedstawia graficznie wypadkową sił działających wzdłuż tej samej prostej • przewiduje i nazywa skutki opisanych oddziaływań • planuje i przeprowadza doświadczenia związane z badaniem, od czego zależy tarcie, i obrazujące sposoby zmniejszania lub zwiększania tarcia • rozróżnia tarcie statyczne i kinetyczne, wskazuje odpowiednie przykłady • rysuje siły działające na klocek wprawiany w ruch (lub poruszający się) • wykazuje doświadczalnie istnienie bezwładności ciała, opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyciąga wnioski i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • przeprowadza doświadczenia związane z badaniem zależności wartości przyspieszenia ruchu ciała pod działaniem niezerównoważonej siły od wartości działającej siły i masy ciała (m.in. wybiera właściwe narzędzia pomiaru; mierzy: czas, długość i siłę grawitacji, zapisuje wyniki pomiarów w formie tabeli, analizuje wyniki, wyciąga wnioski) oraz związane z bada- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznacza kierunek i zwrot wypadkowej sił działających wzdłuż różnych prostych • przewiduje i wyjaśnia skutki oddziaływań na przykładach innych niż poznane na lekcji • wyjaśnia na przykładach, kiedy tarcie i inne opory ruchu są pożyteczne, a kiedy niepożądane • przedstawia i analizuje siły działające na opadającego spadochroniarza • planuje doświadczenia związane z badaniem zależności wartości przyspieszenia ruchu ciała pod działaniem niezerównoważonej siły od wartości działającej siły i masy ciała (m.in. formułuje pytania badawcze i przewiduje wyniki doświadczenia, wskazuje czynniki istotne i nieistotne, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru czasu i siły) oraz związane z badaniem swobodnego spadania ciał • Rwykorzystuje wiedzę naukową do przedstawienia i uzasadnienia różnic ciężaru ciała w różnych punktach kuli ziemskiej • rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe, stosując do obliczeń związki między masą ciała, przyspieszeniem i siłą oraz wzór na przyspieszenie i odczytuje dane z wykresu prędkości od czasu • demonstruje zjawisko

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
	<p>zmniejszenia lub zwiększenia tarcia</p> <ul style="list-style-type: none"> • formułuje I zasadę dynamiki Newtona • opisuje zachowanie się ciał na podstawie I zasady dynamiki Newtona • posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego oraz pojęciami siły ciężkości i przyspieszenia ziemskiego • rozpoznaje zależność proporcjonalną na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli, posługuje się proporcjonalnością prostą • formułuje treść II zasady dynamiki Newtona; definiuje jednostki siły w układzie SI (1 N) • rozwiązuje proste zadania obliczeniowe, stosując do obliczeń związek między masą ciała, przyspieszeniem i siłą; rozróżnia wielkości dane i szukane • podaje przykłady sił akcji i sił reakcji • formułuje treść III zasady dynamiki Newtona 	<p>niem swobodnego spadania ciał</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje przyczyny niepewności pomiarowych, posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • opisuje zachowanie się ciał na podstawie II zasady dynamiki Newtona • rozwiązuje umiarkowanie trudne zadania obliczeniowe, stosując do obliczeń związek między masą ciała, przyspieszeniem i siłą oraz posługując się pojęciem przyspieszenia • planuje i przeprowadza doświadczenie wykazujące istnienie sił akcji i reakcji; zapisuje wyniki pomiarów, analizuje je i wyciąga wnioski • opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się III zasadą dynamiki Newtona • opisuje zjawisko odrzutu i jego zastosowanie w technice • Rposługuje się pojęciem pędu i jego jednostką w układzie SI • Rformułuje treść zasady zachowania pędu • Rstosuje zasadę zachowania pędu w prostych przykładach 	<p>odrzutu</p> <ul style="list-style-type: none"> • poszukuje, selekcjonuje i wykorzystuje wiedzę naukową do przedstawienia przykładów wykorzystania zasady odrzutu w przyrodzie i w technice • Rrozwiązuje zadania obliczeniowe z zastosowaniem zasady zachowania pędu

2. Praca, moc, energia

R – treści nadprogramowe

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się pojęciem energii, podaje przykłady różnych jej form • odróżnia pracę w sensie fizycznym od pracy w języku potocznym, wskazuje w otoczeniu przykła- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się pojęciami pracy i mocy oraz ich jednostkami w układzie SI • interpretuje moc urządzenia o wartości 1 W • Rrozpoznaje zależność 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia na przykładach, kiedy – mimo działania na ciało siły – praca jest równa zero • Ropisuje przebieg i wynik doświadczenia (wyznaczenie pracy), wyja- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rplanuje doświadczenie związane z badaniem zależności wartości siły powodującej przemieszczenie obciążnika na sprężynie od wartości jego przemieszczenia, szacuje

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>dy wykonania pracy mechanicznej</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia pojęcia: praca i moc • porównuje moc różnych urządzeń • posługuje się pojęciem energii mechanicznej, wyjaśnia na przykładach, kiedy ciało ma energię mechaniczną • posługuje się pojęciem energii potencjalnej grawitacji (ciężkości) • posługuje się pojęciem energii kinetycznej, wskazuje przykłady ciał mających energię kinetyczną, odróżnia energię kinetyczną od innych form energii • podaje przykłady przemian energii (przekształcania i przekazywania) • wymienia rodzaje maszyn prostych, wskazuje odpowiednie przykłady • bada doświadczalnie, kiedy blok nieruchomy jest w równowadze • opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego (prostego) doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący prosty układ doświadczalny 	<p>proporcjonalną (rosnącą) na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu, wskazuje wielkość maksymalną i minimalną, posługuje się proporcjonalnością prostą</p> <ul style="list-style-type: none"> • R zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących), posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • rozwiązuje proste zadania obliczeniowe dotyczące pracy mechanicznej i mocy, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki: mili-, centy-, kilo-, mega-), szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wynik obliczeń • planuje i wykonuje doświadczenia związane z badaniem, od czego zależy energia potencjalna ciężkości, przewiduje wyniki i teoretycznie je uzasadnia, wyciąga wnioski z doświadczeń • stosuje zależność między energią potencjalną ciężkości, masą i wysokością, na której ciało się znajduje, do porównywania energii potencjalnej ciał • wykorzystuje związek między przyrostem energii i pracą i zależnością opisującą energię potencjalną ciężkości oraz związek między przyrostem energii kinetycznej i pracą do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych • bada doświadczalnie, od czego zależy energia kinetyczna ciała, przewiduje wyniki i teoretycznie je 	<p>śnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny</p> <ul style="list-style-type: none"> • R sporządza wykres na podstawie wyników pomiarów zapisanych w tabeli (oznaczenie wielkości i skali na osiach), odczytuje dane z wykresu • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z Internetu), dotyczących mocy różnych urządzeń oraz życia i dorobku Jamesa Prescottta Joule'a • opisuje związek pracy wykonanej podczas podnoszenia ciała na określoną wysokość (zmiany wysokości) ze zmianą energii potencjalnej ciała • stosuje zależność między energią kinetyczną ciała, jego masą i prędkością do porównania energii kinetycznej ciał • opisuje związek pracy wykonanej podczas zmiany prędkości ciała ze zmianą energii kinetycznej ciała • formułuje zasadę zachowania energii mechanicznej, posługując się pojęciem układu izolowanego • wykorzystuje zasadę zachowania energii mechanicznej do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 	<p>rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru siły grawitacji działającej na obciążnik, wybiera właściwe narzędzia pomiaru; mierzy: długość i siłę grawitacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • R rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe dotyczące pracy i mocy, wykorzystując geometryczną interpretację pracy • posługuje się pojęciem energii potencjalnej sprężystości • wykorzystuje związek między przyrostem energii i pracą oraz zależność opisującą energię potencjalną ciężkości i zależność opisującą energię kinetyczną do rozwiązywania zadań złożonych i nietypowych, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i ocenia na tej podstawie wartości obliczanych wielkości fizycznych, zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z Internetu), dotyczących praktycznego wykorzystania wzajemnej zamiany energii potencjalnej i kinetycznej • wykorzystuje zasadę zachowania energii mechanicznej do rozwiązywania złożonych zadań, np. dotyczących przemian energii ciała rzuconego pionowo • R wyjaśnia i demonstrowa zasadę działania dźwigni jednostronnej, bloku ruchomego i równi pochy-

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
	<p>uzasadnia, wykonuje pomiary, wyciąga wnioski, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje na przykładach przemiany energii, stosując zasadę zachowania energii • posługuje się pojęciem energii mechanicznej jako sumy energii kinetycznej i potencjalnej • stosuje zasadę zachowania energii mechanicznej do opisu jej przemian, np. analizując przemiany energii podczas swobodnego spadania ciała • bada doświadczalnie, kiedy dźwignia dwustronna jest w równowadze: wykonuje pomiary, wyciąga wniosek, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • formułuje warunek równowagi dźwigni dwustronnej • wyjaśnia zasadę działania dźwigni dwustronnej, wykonując odpowiedni schematyczny rysunek • wyznacza masę ciała za pomocą dźwigni dwustronnej, innego ciała o znanej masie i linijki: mierzy długość, zapisuje wyniki pomiarów • stosuje warunek równowagi dźwigni dwustronnej do bloku nieruchomego i kołowrotu • wykorzystuje warunek równowagi dźwigni dwustronnej do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych 	<p>2–3 cyfr znaczących)</p> <ul style="list-style-type: none"> • planuje doświadczenie związane z wyznaczeniem masy ciała za pomocą dźwigni dwustronnej: wybiera właściwe narzędzia pomiaru, przewiduje wyniki i teoretycznie je uzasadnia, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru masy danego ciała • wyjaśnia zasadę działania bloku nieruchomego i kołowrotu, wykonuje odpowiedni schematyczny rysunek • wykorzystuje warunek równowagi dźwigni dwustronnej do rozwiązywania zadań złożonych i nietypowych • wskazuje maszyny proste w różnych urządzeniach, posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z Internetu), dotyczących praktycznego wykorzystania dźwigni dwustronnych jako elementów konstrukcyjnych różnych narzędzi i jako części maszyn 	<p>łej, formułuje warunki równowagi i wskazuje przykłady wykorzystania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rprojektuje i wykonuje model maszyny prostej • Rposługuje się pojęciem sprawności urządzeń (maszyn), rozwiązuje zadania z zastosowaniem wzoru na sprawność

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	Bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wykorzystuje pojęcie energii i wymienia różne formy energii wskazuje w otoczeniu przykłady zmiany energii wewnętrznej spowodowane wykonaniem pracy rozdziela pojęcia: ciepło i temperatura planuje pomiar temperatury, wybiera właściwy termometr, mierzy temperaturę wskazuje w otoczeniu przykłady zmiany energii wewnętrznej spowodowanej przekazaniem (wymianą) ciepła, podaje warunek przepływu ciepła rozdziela przewodniki ciepła i izolatory, wskazuje przykłady ich wykorzystania w życiu codziennym Rodczytuje dane z tabeli – porównuje przyrosty długości ciał stałych wykonanych z różnych substancji i przyrosty objętości różnych cieczy przy jednakowym wzroście temperatury Rwymienia termometr cieczowy jako przykład praktycznego zastosowania zjawiska rozszerzalności cieplnej cieczy opisuje przebieg i wynik doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, posługuje się proporcjonalnością prostą posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania ciepła właściwego, porównuje wartości ciepła właściwego różnych substancji rozdziela zjawiska: topnienia, krzepnięcia, parowania, skraplania, wrze- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> posługuje się pojęciami pracy, ciepła i energii wewnętrznej, podaje ich jednostki w układzie SI opisuje wyniki obserwacji i doświadczeń związanych ze zmianą energii wewnętrznej spowodowaną wykonaniem pracy lub przekazaniem ciepła, wyciąga wnioski analizuje jakościowo zmiany energii wewnętrznej spowodowane wykonaniem pracy i przepływem ciepła wyjaśnia, czym różni się ciepło i temperatura wyjaśnia przepływ ciepła w zjawisku przewodnictwa cieplnego oraz rolę izolacji cieplnej formułuje I zasadę termodynamiki wymienia sposoby przekazywania energii wewnętrznej, podaje przykłady Rplanuje i przeprowadza doświadczenia związane z badaniem zjawiska rozszerzalności cieplnej ciał stałych, cieczy i gazów, opisuje wyniki obserwacji i wyciąga wnioski Rna podstawie obserwacji i wyników doświadczeń opisuje zmiany objętości ciał stałych, cieczy i gazów pod wpływem ogrzewania Rrozdziela rozszerzalność liniową ciał stałych i rozszerzalność objętościową Rwyjaśnia na przykładach, w jakim celu stosuje się przerwy dylatacyjne Rrozdziela rodzaje termometrów, wskazuje przykłady ich zastosowa- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wskazuje inne niż poznane na lekcji przykłady z życia codziennego, w których wykonywaniu pracy towarzyszy efekt cieplny planuje i przeprowadza doświadczenie związane z badaniem zmiany energii wewnętrznej spowodowanej wykonaniem pracy lub przepływem ciepła, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia wyjaśnia związek między energią kinetyczną cząsteczek a temperaturą odróżnia skale temperatur: Celsjusza i Kelvina, posługuje się nimi wykorzystuje związki $\Delta E_w = W$ i $\Delta E_w = Q$ oraz I zasadę termodynamiki do rozwiązywania prostych zadań związanych ze zmianą energii wewnętrznej opisuje ruch cieczy i gazów w zjawisku konwekcji Rwyjaśnia, dlaczego ciała zwiększają objętość ze wzrostem temperatury Ropisuje znaczenie zjawiska rozszerzalności cieplnej ciał w przyrodzie i technice Rprzedstawia budowę i zasadę działania różnych rodzajów termometrów planuje doświadczenie związane z badaniem zależności ilości ciepła potrzebnego do ogrzania ciała od przyrostu temperatury i masy ogrzewanego ciała oraz z wyznaczeniem ciepła właściwego wody za pomocą czajnika elektrycznego lub grzałki o znanej mocy (przy za- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> Rprzedstawia zasadę działania silnika wysoko- prężnego, demonstruje to na modelu tego silnika, opisuje działanie innych silników cieplnych i podaje przykłady ich zastosowania posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych), dotyczących historii udoskonalania (ewolucji) silników cieplnych i tzw. <i>perpetuum mobile</i> (R) oraz na temat wykorzystania (w przyrodzie i w życiu codziennym) przewodnictwa cieplnego (przewodników i izolatorów ciepła), zjawiska konwekcji (np. prądy konwekcyjne) oraz promieniowania słonecznego (np. kolektory słoneczne) Ropisuje zjawisko anomalnej rozszerzalności wody Rwyjaśnia znaczenie zjawiska anomalnej rozszerzalności wody w przyrodzie Rprojektuje i przeprowadza doświadczenia prowadzące do wyznaczenia ciepła właściwego danej substancji, opisuje doświadczenie Joule'a wykorzystuje wzory na ciepło właściwe i Rbilans $c = \frac{Q}{m \cdot \Delta T}$ cieplny do rozwiązywania złożonych zadań obliczeniowych wyjaśnia, co dzieje się z energią pobieraną (lub oddawaną) przez mieszaninę substancji w

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	Bardzo dobra
<p>nia, sublimacji, resublimacji, wskazuje przykłady tych zjawisk w otoczeniu</p> <ul style="list-style-type: none"> wyznacza temperaturę topnienia i wrzenia wybranej substancji; mierzy czas, masę i temperaturę, zapisuje wyniki pomiarów w formie tabeli jako przybliżone (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) analizuje tabele temperatury topnienia i wrzenia substancji, posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania ciepła topnienia i ciepła parowania, porównuje te wartości dla różnych substancji 	<p>nia</p> <ul style="list-style-type: none"> przeprowadza doświadczenie związane z badaniem zależności ilości ciepła potrzebnego do ogrzania wody od przyrostu temperatury i masy ogrzewanej wody, wyznacza ciepło właściwe wody za pomocą czajnika elektrycznego lub grzałki o znanej mocy (przy założeniu braku strat), odczytuje moc czajnika lub grzałki, mierzy czas, masę i temperaturę, zapisuje wyniki i dane w formie tabeli zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących), posługuje się niepewnością pomiarową posługuje się pojęciem ciepła właściwego, interpretuje jego jednostkę w układzie SI posługuje się kalorymetrem, przedstawia jego budowę, wskazuje analogię do termosu i wyjaśnia rolę izolacji cieplnej opisuje na przykładach zjawiska topnienia, krzepnięcia, parowania (wrzenia), skraplania, sublimacji i resublimacji opisuje przebieg i wynik doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej posługuje się pojęciami: ciepło topnienia i ciepło krzepnięcia oraz ciepło parowania i ciepło skraplania, interpretuje ich jednostki w układzie SI rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane ze zmianami stanu skupienia ciał, rozróżnia 	<p>łożeniu braku strat), wybiera właściwe narzędzia pomiaru, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku</p> <ul style="list-style-type: none"> analizuje dane w tabeli – porównuje wartości ciepła właściwego wybranych substancji, interpretuje te wartości, w szczególności dla wody wykorzystuje zależność $Q = c \cdot m \cdot \Delta T$ do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności wyszukuje informacje dotyczące wykorzystania w przyrodzie dużej wartości ciepła właściwego wody (związek z klimatem) i korzysta z nich planuje doświadczenie związane z badaniem zjawisk topnienia, krzepnięcia, parowania i skraplania, wybiera właściwe narzędzia pomiaru, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru sporządza wykres zależności temperatury od czasu ogrzewania (oziebiania) dla zjawisk: topnienia, krzepnięcia, na podstawie danych z tabeli (oznaczenie wielkości i skali na osiach); odczytuje dane z wykresu posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych), dotyczących 	<p>stanie stałym i ciekłym (np. wody i lodu) podczas topnienia (lub krzepnięcia) w stałej temperaturze, analizuje zmiany energii wewnętrznej</p> <ul style="list-style-type: none"> Wykorzystuje wzór na ciepło przemiany fazowej $\left(c_t = \frac{Q}{m} \text{ i } c_p = \frac{Q}{m} \right)$ <p>do rozwiązywania zadań obliczeniowych wymagających zastosowania bilansu cieplnego</p>

Ocena

dopuszczająca	dostateczna	dobra	Bardzo dobra
	wielkości dane i szukane, przelicza wielokrotności i podwielokrotności, podaje wynik obliczenia jako przybliżony	zmian stanu skupienia wody w przyrodzie (związek z klimatem)	

4 Elektrostatyka

R — treści nadprogramowe

Ocena			
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady elektryzowania ciał przez tarcie i dotyk opisuje sposób elektryzowania ciał przez tarcie oraz własności ciał naelektryzowanych w ten sposób wymienia rodzaje ładunków elektrycznych i odpowiednio je oznacza rozdziela ładunki jednoimiennie i różnoimiennie posługuje się symbolem ładunku elektrycznego i jego jednostką w układzie SI opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia związanego z badaniem wzajemnego oddziaływania ciał naładowanych, wyciąga wnioski i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny formułuje jakościowe prawo Coulomba odróżnia przewodniki od izolatorów, podaje odpowiednie przykłady podaje treść zasady zachowania ładunku elektrycznego bada elektryzowanie ciał przez dotyk za pomocą elektroskopu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> planuje doświadczenie związane z badaniem właściwości ciał naelektryzowanych przez tarcie i dotyk oraz wzajemnym oddziaływaniem ciał naładowanych demonstruje zjawiska elektryzowania przez tarcie oraz wzajemnego oddziaływania ciał naładowanych opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia związanego z badaniem elektryzowania ciał przez tarcie i dotyk, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny opisuje jakościowo oddziaływanie ładunków jednoimiennych i różnoimiennych opisuje budowę atomu odróżnia kation od anionu planuje doświadczenie związane z badaniem wzajemnego oddziaływania ciał naładowanych, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia bada doświadczalnie, od czego zależy siła oddziaływania ciał naładowanych stosuje jakościowe prawo Coulomba w prostych zadaniach, posługując się proporcjonalnością prostą wyszukuje i selekcjonuje informacje dotyczące życia i dorobku Coulomba 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wyodrębnia z kontekstu zjawisko elektryzowania ciał przez tarcie, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia wskazuje sposoby sprawdzenia, czy ciało jest naelektryzowane i jak jest naładowane posługuje się pojęciem ładunku elektrycznego jako wielokrotności ładunku elektronu (ładunku elementarnego) wyjaśnia, jak powstają jony dodatni i ujemny szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych podaje treść prawa Coulomba "wyjaśnia znaczenie pojęcia pola elektrostatycznego, wymienia rodzaje pól elektrostatycznych R rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z zastosowaniem prawa Coulomba porównuje sposoby elektryzowania ciał przez tarcie i dotyk (wyjaśnia, że oba polegają na przepływie elektronów) R bada doświadczalnie elektryzowanie ciał przez indukcję 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> opisuje budowę i działanie maszyny elektrostatycznej wyszukuje i selekcjonuje informacje dotyczące ewolucji poglądów na temat budowy atomu "projektuje i przeprowadza doświadczenia przedstawiające kształt linii pola elektrostatycznego R rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe z zastosowaniem prawa Coulomba przeprowadza doświadczenie wykazujące, że przewodnik można naelektryzować R wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady elektryzowania ciał przez indukcję R posługuje się pojęciem dipola elektrycznego R opisuje wpływ elektryzowania ciał na organizm człowieka

	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia podział na przewodniki i izolatory na podstawie ich budowy wewnętrznej • wskazuje przykłady wykorzystania przewodników i izolatorów w życiu codziennym • opisuje sposoby elektryzowania ciał przez tarcie i dotyk • stosuje zasadę zachowania ładunku elektrycznego • wyjaśnia, na czym polega zubożenie i uziemienie 	<p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje elektryzowanie ciał przez indukcję, stosując zasadę zachowania ładunku elektrycznego i prawo Coulomba • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych), dotyczących m.in. występowania i wykorzystania zjawiska elektryzowania ciał, wykorzystania przewodników i izolatorów, powstania pioruna i działania piorunochronu 	
--	---	---	--

5 Prąd elektryczny

R — treści nadprogramowe

Ocena			
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się (intuicyjnie) pojęciem napięcia elektrycznego i jego jednostką w układzie SI • podaje warunki przepływu prądu elektrycznego w obwodzie elektrycznym • posługuje się pojęciem natężenia prądu elektrycznego i jego jednostką w układzie SI • wymienia przyrządy służące do pomiaru napięcia i natężenia prądu elektrycznego • rozróżnia sposoby łączenia elementów obwodu elektrycznego: szeregowy i równoległy • stosuje zasadę zachowania ładunku elektrycznego • opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • odczytuje dane z tabeli; zapisuje dane w formie tabeli • rozpoznaje zależność rosnącą oraz proporcjonal- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje przepływ prądu w przewodnikach jako ruch elektronów swobodnych, analizuje kierunek przepływu elektronów • wyodrębnia zjawisko przepływu prądu elektrycznego z kontekstu • buduje proste obwody elektryczne • podaje definicję natężenia prądu elektrycznego • informuje, kiedy natężenie prądu wynosi 1 A • wyjaśnia, czym jest obwód elektryczny, wskazuje: źródło energii elektrycznej, przewody, odbiornik energii elektrycznej, gałąź i węzeł • rysuje schematy prostych obwodów elektrycznych (wymagana jest znajomość symboli elementów: ogniwa, żarówki, wyłącznika, woltomierza, amperomierza) • buduje według schematu proste obwody elektryczne • formułuje I prawo Kirchhoffa • rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z wyko- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • planuje doświadczenie związane z budową prostego obwodu elektrycznego • rozwiązuje proste zadania rachunkowe, stosując do obliczeń związki między natężeniem prądu, wielkością ładunku elektrycznego i czasem; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych • planuje doświadczenie związane z budową prostych obwodów elektrycznych oraz pomiarem natężenia prądu i napięcia elektrycznego, wybiera właściwe narzędzia pomiaru, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru • mierzy natężenie prądu elektrycznego, włączając amperomierz do obwodu szeregowo, oraz napięcie, włączając woltomierz do obwodu równoległe; poda- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje złożone zadania rachunkowe z wykorzystaniem wzoru na natężenie prądu elektrycznego • posługuje się pojęciem potencjału elektrycznego jako ilorazu energii potencjalnej ładunku i wartości tego ładunku • wyszukuje, selekcjonuje i krytycznie analizuje informacje, np. o zwierzętach, które potrafią wytwarzać napięcie elektryczne, o dorobku G.R. Kirchhoffa R • planuje doświadczenie związane z badaniem przepływu prądu elektrycznego przez ciecze R • wyjaśnia, na czym polega dysocjacja jonowa i dlaczego w doświadczeniu wzrost stężenia roztworu soli powoduje jaśniejsze świecenie żarówki R • wyjaśnia działanie ogniwa Volty R • opisuje przepływ prądu elektrycznego przez gazy

<p>ność prostą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu; posługuje się proporcjonalnością prostą</p> <ul style="list-style-type: none"> • przelicza podwielokrotności i wielokrotności (przedrostki mili-, kilo-); przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) • wymienia formy energii, na jakie zamieniana jest energia elektryczna we wskazanych urządzeniach, np. używanych w gospodarstwie domowym • posługuje się pojęciami pracy i mocy prądu elektrycznego • wskazuje niebezpieczeństwa związane z użytkowaniem domowej instalacji elektrycznej 	<p>rzystaniem I prawa Kirchhoffa (gdy do węzła dochodzą trzy przewody)</p> <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia ogniwo, baterię i akumulator • wyznacza opór elektryczny opornika lub żarówki za pomocą woltomierza i amperomierza • formułuje prawo Ohma • posługuje się pojęciem oporu elektrycznego i jego jednostką w układzie SI • sporządza wykres zależności natężenia prądu od przyłożonego napięcia na podstawie danych z tabeli (oznaczenie wielkości i skali na osiach); odczytuje dane z wykresu • stosuje prawo Ohma w prostych obwodach elektrycznych • posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu wyszukania oporu właściwego • rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z wykorzystaniem prawa Ohma • podaje przykłady urządzeń, w których energia elektryczna jest zamieniana na inne rodzaje energii; wymienia te formy energii • oblicza pracę i moc prądu elektrycznego (w jednostkach układu SI) • przelicza energię elektryczną podaną w kilowatogodzinach na dżule i odwrotnie • wyznacza moc żarówki (zasilanej z baterii) za pomocą woltomierza i amperomierza • rozwiązuje proste zadania obliczeniowe z wykorzystaniem wzorów na pracę i moc prądu elektrycznego <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • oblicza opór zastępczy dwóch oporników połączonych szeregowo lub 	<p>je wyniki z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących; przelicza podwielokrotności (przedrostki mikro-, mili-)</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe z wykorzystaniem I prawa Kirchhoffa (gdy do węzła dochodzi więcej przewodów niż trzy) <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • demonstruje przepływ prądu elektrycznego przez cieczę <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje przebieg i wynik doświadczenia związanego z badaniem przepływu prądu elektrycznego przez cieczę <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje warunki przepływu prądu elektrycznego przez cieczę, wymienia nośniki prądu elektrycznego w elektrolicie <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • buduje proste źródło energii elektrycznej (ogniwo Volty lub inne) <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia i opisuje chemiczne źródła energii elektrycznej • posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • wyjaśnia, od czego zależy opór elektryczny • posługuje się pojęciem oporu właściwego • wymienia rodzaje oporników • szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych • przedstawia sposoby wytwarzania energii elektrycznej i ich znaczenie dla ochrony środowiska przyrodniczego • opisuje zamianę energii elektrycznej na energię (pracę) mechaniczną 	<ul style="list-style-type: none"> • planuje doświadczenie związane z wyznaczaniem oporu elektrycznego opornika za pomocą woltomierza i amperomierza, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia • bada zależność oporu elektrycznego od długości przewodnika, pola jego przekroju poprzecznego i materiału, z jakiego jest on zbudowany • rozwiązuje złożone zadania rachunkowe z wykorzystaniem prawa Ohma i zależności między oporem przewodnika a jego długością i polem przekroju poprzecznego • demonstruje zamianę energii elektrycznej na pracę mechaniczną <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się pojęciem sprawności odbiornika energii elektrycznej, oblicza sprawność silniczka prądu stałego • rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe z wykorzystaniem wzorów na pracę i moc prądu elektrycznego; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych • buduje według schematu obwody złożone z oporników połączonych szeregowo lub równolegle <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznacza opór zastępczy dwóch oporników połączonych równolegle <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • oblicza opór zastępczy układu oporników, w którym występują połączenia szeregowo i równoległe
---	---	---	---

	<p>równoległe</p> <ul style="list-style-type: none"> rozwiązując zadania obliczeniowe, rozróżnia wielkości dane i szukane, przelicza podwielokrotności i wielokrotności (przedrostki mikro-, mili-, kilo-, mega-), zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2-3 cyfr znaczących) opisuje zasady bezpiecznego użytkowania domowej instalacji elektrycznej wyjaśnia rolę bezpiecznika w domowej instalacji elektrycznej, wymienia rodzaje bezpieczników 	<ul style="list-style-type: none"> planuje doświadczenie związane z wyznaczaniem mocy żarówki (zasilanej z baterii) za pomocą woltomierza i amperomierza posługując się pojęciami natężenia i pracy prądu elektrycznego, wyjaśnia, kiedy między dwoma punktami obwodu elektrycznego panuje napięcie 1 V posługuje się pojęciem oporu zastępczego wyznacza opór zastępczy dwóch oporników połączonych szeregowo oblicza opór zastępczy większej liczby oporników połączonych szeregowo lub równoległe opisuje wpływ prądu elektrycznego na organizmy żywe 	
--	--	--	--

6 Magnetyzm

R — treści nadprogramowe

Ocena			
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> podaje nazwy biegunów magnetycznych magnesu trwałego i Ziemi opisuje charakter oddziaływania między biegunami magnetycznymi magnesów opisuje zachowanie igły magnetycznej w obecności magnesu opisuje działanie przewodnika z prądem na igłę magnetyczną buduje prosty elektromagnes wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady wykorzystania elektromagnesu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> demonstruje oddziaływanie biegunów magnetycznych opisuje zasadę działania kompasu opisuje oddziaływanie magnesów na żelazo, podaje przykłady wykorzystania tego oddziaływania wyjaśnia, czym charakteryzują się substancje ferromagnetyczne, wskazuje przykłady ferromagnetyków demonstruje działanie prądu płynącego w przewodzie na igłę magnetyczną (zmiany kierunku wychylenia przy zmianie kierunku przepływu prądu, zależność wychylenia igły od pierwotnego jej ułożenia względem przewodu), 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> planuje doświadczenie związane z badaniem oddziaływania między biegunami magnetycznymi magnesów sztabkowych posługuje się pojęciem pola magnetycznego przedstawia kształt linii pola magnetycznego magnesów sztabkowego i podkowiastego planuje doświadczenie związane z badaniem działania prądu płynącego w przewodzie na igłę magnetyczną określa biegunowość magnetyczną przewodnika kołowego, przez który płynie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, na czym polega magnesowanie ferromagnetyka, posługując się pojęciem domen magnetycznych bada doświadczalnie kształt linii pola magnetycznego magnesów sztabkowego i podkowiastego formułuje definicję 1 A demonstruje i określa kształt i zwrot linii pola magnetycznego za pomocą reguły prawej dłoni posługuje się wzorem na wartość siły elektrodynamicznej bada doświadczalnie zachowanie się zwojnicy,

<ul style="list-style-type: none"> • posługuje się pojęciem siły elektrodynamicznej • przedstawia przykłady zastosowania silnika elektrycznego prądu stałego 	<p>opisuje przebieg i wynik doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje (jakościowo) wzajemne oddziaływanie przewodników, przez które płynie prąd elektryczny • zauważa, że wokół przewodnika, przez który płynie prąd elektryczny, istnieje pole magnetyczne • opisuje działanie elektromagnesu i rolę rdzenia w elektromagnesie • demonstruje działanie elektromagnesu i rolę rdzenia w elektromagnesie, opisuje przebieg i wynik doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia • opisuje przebieg doświadczenia związanego z wzajemnym oddziaływaniem magnesów z elektromagnesami, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny i formułuje wnioski (od czego zależy wartość siły elektrodynamicznej) • opisuje wzajemne oddziaływanie magnesów z elektromagnesami • wyjaśnia działanie silnika elektrycznego prądu stałego • demonstruje wzbudzenie prądu indukcyjnego • posługuje się pojęciem prądu indukcyjnego 	<p>prąd elektryczny</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje pole magnetyczne wokół i wewnątrz zwojnicy, przez którą płynie prąd elektryczny • planuje doświadczenie związane z demonstracją działania elektromagnesu • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych), wyszukuje, selekcjonuje i krytycznie analizuje informacje na temat wykorzystania elektromagnesu • demonstruje wzajemne oddziaływanie magnesów z elektromagnesami • wyznacza kierunek i zwrot siły elektrodynamicznej za pomocą reguły lewej dłoni • demonstruje działanie silnika elektrycznego prądu stałego <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje zjawisko indukcji elektromagnetycznej <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa kierunek prądu indukcyjnego <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega wytwarzanie i przesyłanie energii elektrycznej <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykorzystuje zależność między ilorazem napięcia na uzwojeniu wtórnym i napięcia na uzwojeniu pierwotnym a ilorazem natężenia prądu w uzwojeniu pierwotnym i natężenia prądu w uzwojeniu wtórnym do rozwiązywania prostych zadań obliczeniowych 	<p>przez którą płynie prąd elektryczny, w polu magnetycznym</p> <ul style="list-style-type: none"> • planuje doświadczenie związane z badaniem zjawiska indukcji elektromagnetycznej • opisuje działanie prądnicy prądu przemiennego i wskazuje przykłady jej wykorzystania, charakteryzuje prąd przemienny • opisuje budowę i działanie transformatora, podaje przykłady zastosowania transformatora • demonstruje działanie transformatora, bada doświadczalnie, od czego zależy iloraz napięcia na uzwojeniu wtórnym i napięcia na uzwojeniu pierwotnym; bada doświadczalnie związki pomiędzy tym ilorazem a ilorazem natężenia prądu w uzwojeniu pierwotnym i natężenia prądu w uzwojeniu wtórnym <p>R</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących odkrycia zjawiska indukcji elektromagnetycznej, wyszukuje, selekcjonuje i krytycznie analizuje informacje na temat wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej
--	---	--	---

Przedmiotowy system oceniania z fizyki w klasie III

Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

▪Drgania i fale

R – treści nadprogramowe

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady ruchu drgającego • opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • stosuje do obliczeń związek okresu z częstotliwością drgań, rozróżnia wielkości dane i szukane, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych, przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki mikro-, mili-, centy-), przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina), zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) • wyodrębnia ruch falowy (fale mechaniczne) z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyodrębnia ruch drgający z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia • wyznacza okres i częstotliwość drgań ciężarka zawieszzonego na sprężynie oraz okres i częstotliwość drgań wahadła matematycznego, mierzy: czas i długość, posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej • zapisuje dane w formie tabeli • posługuje się pojęciami: amplituda drgań, okres, częstotliwość do opisu drgań, wskazuje położenie równowagi drgającego ciała • wskazuje położenie równowagi oraz odczytuje amplitudę i okres z wykresu $x(t)$ dla drgającego ciała • opisuje mechanizm przekazywania drgań z jednego punktu ośrodka do drugiego w przypadku fal na napiętej linie • planuje doświadczenie związane z badaniem ruchu falowego • posługuje się pojęciami: amplituda, okres i częstotliwość, prędkość i długość fali do opisu fal harmoniczych (mechanicznych) • stosuje do obliczeń związku między okresem, częstotliwością, prędkością i długością fali, rozróżnia wielkości dane i szukane, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku, a na tej podstawie ocenia wartości obliczanych wielkości fizycznych, zapisuje wynik obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokład- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • planuje doświadczenie związane z badaniem ruchu drgającego, w szczególności z wyznaczaniem okresu i częstotliwości drgań ciężarka zawieszzonego na sprężynie oraz okresu i częstotliwości drgań wahadła matematycznego • opisuje ruch ciężarka na sprężynie i ruch wahadła matematycznego • analizuje przemiany energii w ruchu ciężarka na sprężynie i w ruchu wahadła matematycznego • ^Rodróżnia fale podłużne od fal poprzecznych, wskazując przykłady • ^Rdemonstruje i opisuje zjawisko rezonansu mechanicznego • wyszukuje i selekcjonuje informacje dotyczące fal mechanicznych, np. skutków działania fal na morzu lub oceanie lub ^Rskutków rezonansu mechanicznego • opisuje mechanizm przekazywania drgań z jednego punktu ośrodka do drugiego w przypadku fal dźwiękowych w powietrzu • planuje doświadczenie związane z badaniem cech fal dźwiękowych, w szczególności z badaniem zależności wysokości i głośności dźwięku od częstotliwości i amplitudy drgań źródła tego dźwięku • przedstawia skutki oddziaływania hałasu i drgań na organizm człowieka oraz sposoby ich łagodzenia • ^Rrozróżnia zjawiska echa i pogłosu • opisuje zjawisko powsta- 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych i internetu) dotyczącymi pracy zegarów wahadłowych, w szczególności wykorzystania w nich zależności częstotliwości drgań od długości wahadła i zjawiska izochronizmu • ^Ropisuje mechanizm rozchodzenia się fal podłużnych i poprzecznych • ^Rdemonstruje i opisuje zjawiska: odbicia, załamania, dyfrakcji i interferencji fal, podaje przykłady występowania tych zjawisk w przyrodzie • ^Rposługuje się pojęciem barwy dźwięku • ^Rdemonstruje i opisuje zjawisko rezonansu akustycznego, podaje przykłady skutków tego zjawiska • ^Rdemonstruje drgania elektryczne • ^Rwyjaśnia wpływ fal elektromagnetycznych o bardzo dużej częstotliwości (np. promieniowania nadfioletowego i rentgenowskiego) na organizm człowieka • ^Rrozwiązuje złożone zadania obliczeniowe z zastosowaniem zależności i wzorów do-

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<ul style="list-style-type: none"> demonstruje wytwarzanie fal na sznurze i na powierzchni wody wyodrębnia fale dźwiękowe z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia odczytuje dane z tabeli (diagramu) rozpoznaje zależność rosnącą i malejącą na podstawie wykresu $x(t)$ dla drgającego ciała i wykresów różnych fal dźwiękowych, wskazuje wielkość maksymalną i minimalną nazywa rodzaje fal elektromagnetycznych 	<p>nością do 2–3 cyfr znaczących)</p> <ul style="list-style-type: none"> opisuje mechanizm wytwarzania dźwięku w instrumentach muzycznych, głośnikach itp. posługuje się pojęciami: amplituda, okres i częstotliwość, prędkość i długość fali do opisu fal dźwiękowych wytwarza dźwięk o większej i mniejszej częstotliwości niż częstotliwość danego drgającego przedmiotu lub instrumentu muzycznego posługuje się pojęciami: wysokość i głośność dźwięku, podaje wielkości fizyczne, od których zależą wysokość i głośność dźwięku wykazuje na przykładach, że w życiu człowieka dźwięki spełniają różne role i mają różnoraki charakter rozdziela dźwięki, infradźwięki i ultradźwięki, posługuje się pojęciami infradźwięki i ultradźwięki, wskazuje zagrożenia ze strony infradźwięków oraz przykłady wykorzystania ultradźwięków porównuje (wymienia cechy wspólne i różnice) mechanizmy rozchodzenia się fal mechanicznych i elektromagnetycznych podaje i opisuje przykłady zastosowania fal elektromagnetycznych (np. w telekomunikacji) 	<p>wania fal elektromagnetycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych), m.in. dotyczących dźwięków, infradźwięków i ultradźwięków oraz wykorzystywania fal elektromagnetycznych w różnych dziedzinach życia, a także zagrożeń dla człowieka stwarzanych przez niektóre fale elektromagnetyczne 	<p>tyczących drgań i fal</p>

2. Optyka

R – treści nadprogramowe

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> wymienia i klasyfikuje źródła światła, podaje przykłady odczytuje dane z tabeli (prędkość światła w danym ośrodku) 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> porównuje (wymienia cechy wspólne i różnice) mechanizmy rozchodzenia się fal mechanicznych i elektromagnetycznych podaje przybliżoną wartość prędkości światła w próżni, wskazuje prędkość światła 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> planuje doświadczenie związane z badaniem rozchodzenia się światła wyjaśnia powstawanie obszarów cienia i półcienia za pomocą prostoliniowego rozchodzenia się światła w ośrodku jednorodnym 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> opisuje zjawiska dyfrakcji i interferencji światła, wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady występowania tych zjawisk opisuje zjawisko

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady prostoliniowego rozchodzenia się światła • demonstruje doświadczalnie zjawisko rozproszenia światła • opisuje przebieg i wynik przeprowadzonego doświadczenia, wyjaśnia rolę użytych przyrządów i wykonuje schematyczny rysunek obrazujący układ doświadczalny • wymienia i rozróżnia rodzaje zwierciadeł, wskazuje w otoczeniu przykłady różnych rodzajów zwierciadeł • bada doświadczalnie skupianie równoległej wiązki światła za pomocą zwierciadła kulistego wklęsłego • demonstruje zjawisko załamania światła (zmiany kąta załamania przy zmianie kąta padania – jakościowo) • opisuje (jakościowo) bieg promieni przy przejściu światła z ośrodka rzadszego do ośrodka gęstszego optycznie i odwrotnie, posługując się pojęciem kąta załamania • wymienia i rozróżnia rodzaje soczewek 	<p>jako maksymalną prędkość przepływu informacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • bada doświadczalnie rozchodzenie się światła • opisuje właściwości światła, posługuje się pojęciami: promień optyczny, ośrodek optyczny, ośrodek optycznie jednorodny • stosuje do obliczeń związek między długością i częstotliwością fali: rozróżnia wielkości dane i szukane, szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i ocenia na tej podstawie wartości obliczanych wielkości fizycznych, przelicza wielokrotności i podwielokrotności (przedrostki mikro-, mili-, centy-); przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina), zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) • demonstruje zjawiska cienia i półcienia, wyodrębnia zjawiska z kontekstu • formułuje prawo odbicia, posługując się pojęciami: kąt padania, kąt odbicia • opisuje zjawiska: odbicia i rozproszenia światła, podaje przykłady ich występowania i wykorzystania • wyjaśnia powstawanie obrazu pozornego w zwierciadle płaskim, wykorzystując prawo odbicia • rysuje konstrukcyjnie obrazy wytworzone przez zwierciadła wklęsłe • określa cechy obrazów wytworzone przez zwierciadła wklęsłe, posługując się pojęciem powiększenia obrazu, rozróżnia obrazy rzeczywiste i pozorne oraz odwrócone i proste • rozwiązuje zadania rachunkowe z zastosowaniem wzoru na powiększenie obrazu, zapisuje wielkości dane i szuka- 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje zjawisko zaćmienia Słońca i Księżycy • ^Rbada zjawiska dyfrakcji i interferencji światła, wyodrębnia je z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia • ^Rwyszukuje i selekcjonuje informacje dotyczące występowania zjawisk dyfrakcji i interferencji światła w przyrodzie i życiu codziennym, a także ewolucji poglądów na temat natury światła • opisuje skupianie promieni w zwierciadle kulistym wklęsłym, posługując się pojęciami ogniska i ogniskowej oraz wzorem opisującym zależność między ogniskową a promieniem krzywizny zwierciadła kulistego • ^Rdemonstruje rozproszenie równoległej wiązki światła na zwierciadle kulistym wypukłym, posługuje się pojęciem ogniska pozornego • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z internetu) dotyczącymi zjawisk odbicia i rozproszenia światła, m.in. wskazuje przykłady wykorzystania zwierciadeł w różnych dziedzinach życia • ^Rformułuje prawo załamania światła • opisuje zjawisko całkowitego wewnętrznego odbicia, podaje przykłady jego zastosowania • ^Rrozwiązuje zadania rachunkowe z zastosowaniem prawa załamania światła • planuje i demonstruje doświadczenie związane z badaniem biegu promieni przechodzących przez soczewkę skupiającą i wyznaczeniem jej ogniskowej • planuje doświadczenie związane z wytwarzaniem za- 	<p>fotoelektryczne, podaje przykłady jego zastosowania</p> <ul style="list-style-type: none"> • ^Rwyjaśnia, dlaczego mówimy, że światło ma dwoistą naturę • ^Rrysuje konstrukcyjnie obrazy wytworzone przez zwierciadła wklęsłe • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z internetu) dotyczącymi źródeł i właściwości światła, zasad ochrony narządu wzroku, wykorzystania światłowodów, laserów i pryzmatów, powstawania tęczy • ^Rrozwiązuje zadania, korzystając z wzorów na powiększenie i zdolność skupiającą oraz rysując konstrukcyjnie obraz wytworzony przez soczewkę • ^Rwymienia i opisuje różne przyrządy optyczne (mikroskop, lupa, luneta itd.) • ^Rrozwiązuje zadania rachunkowe z zastosowaniem wzoru na zdolność skupiającą układu soczewek, np. szkieł okularowych i oka

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry
	<p>ne</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady załamania światła, wyodrębnia zjawisko załamania światła z kontekstu, wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku doświadczenia • planuje doświadczenie związane z badaniem przejścia światła z ośrodka rzadszego do ośrodka gęstszego optycznie i odwrotnie • demonstruje i opisuje zjawisko rozszczepienia światła za pomocą pryzmatu • opisuje światło białe jako mieszaninę barw, a światło lasera – jako światło jednobarwne • opisuje bieg promieni przechodzących przez soczewkę skupiającą (biegnących równoległe do osi optycznej), posługując się pojęciami ogniska, ogniskowej i zdolności skupiającej soczewki • wytwarza za pomocą soczewki skupiającej ostry obraz przedmiotu na ekranie, dobierając doświadczalnie położenie soczewki i przedmiotu • opisuje powstawanie obrazów w oku ludzkim, wyjaśnia pojęcia krótkowzroczności i dalekowzroczności oraz opisuje rolę soczewek w ich korygowaniu • odczytuje dane z tabeli i zapisuje dane w formie tabeli, posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej, zapisuje wynik pomiaru lub obliczenia fizycznego jako przybliżony (z dokładnością do 2–3 cyfr znaczących) 	<p>pomocą soczewki skupiającej ostrego obrazu przedmiotu na ekranie</p> <ul style="list-style-type: none"> • rysuje konstrukcyjnie obrazy wytworzone przez soczewki, rozróżnia obrazy rzeczywiste, pozorne, proste, odwrócone, powiększone, pomniejszone • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z internetu), m.in. dotyczącymi narządu wzroku i korygowania zaburzeń widzenia • ^Ropisuje przykłady zjawisk optycznych w przyrodzie • ^Rposługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych, z internetu), m.in. opisuje przykłady wykorzystania przyrządów optycznych w różnych dziedzinach życia 	

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wiadomości i umiejętności w co najmniej 98% wymaganych na ocenę bardzo dobrą.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z GEOGRAFII

1. Korelacja Systemu Oceniania:

Przedmiotowy System Oceniania w zakresie nauczania geografii w gimnazjum skorelowany jest z Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania

2. Środki dydaktyczne do indywidualnej pracy ucznia

Każdy uczeń w poszczególnych klasach powinien posiadać następujący zestaw środków dydaktycznych do pracy indywidualnej:

- podręcznik
- zeszyt przedmiotowy
- atlas geograficzny
- przyrządy do wykonywania rysunków i pomiarów na mapie (ołówek, kolorowe kredki, cyrkiel, linijka, ekierka, kątomierz).

6. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych (zasady, narzędzia)

Sprawdzanie osiągnięć uczniów obejmuje następujące wskaźniki:

- sprawdzanie pisemne,
- odpowiedzi ustne i pisemne,
- prace domowe,
- aktywności dodatkowe (projekty, plansze tematyczne, gazetki geograficzne, aktywność na lekcji),
- aktywny udział w geograficznych zajęciach pozalekcyjnych,
- obserwacja i ocena ucznia pracującego w grupie (w szkole i w terenie np. wycieczki),
- kontrola zeszytów przedmiotowych,
- udział w konkursach geograficznych.

6. Wiadomości i umiejętności nabyte w trakcie realizacji programu nauczania podlegają ocenie. Oceny bieżące (częstkowe), półroczne i roczne wyrażone są w stopniach .

- celujący (6, cel.),
- bardzo dobry (5, bdb.),
- dobry (4, db.)
- dostateczny (3, dst.),
- dopuszczający (2, dop.)
- niedostateczny (1, ndst),

6. Formy i metody sprawdzania osiągnięć ucznia.

Kompetencje w edukacji geograficznej będą sprawdzane poprzez:

g) sprawdziany pisemne:

- sprawdzian po każdym dziale nauczania- praca klasowa całogodzinna,
- kartkówki (max. z trzech ostatnich lekcji),
- referaty (nieobowiązkowe),
- prace wykonywane na mapach konturowych.
- ocena prac domowych.

f) sprawdzanie ustne:

- ocena aktywnego uczestniczenia w lekcji,
- sprawdzenie wiadomości z 3 ostatnich lekcji.

f) udział w konkursach geograficznych:

- organizowanych przez kuratorium
- wewnątrzszkolnych i międzyszkolnych,
- organizowanych przez inne organizacje.

f) prezentacje multimedialne itp.

Przy ocenianiu prac pisemnych będzie stosowana następująca punktacja:

- 0 -39% niedostateczny
- 40-50% dopuszczający
- 51-75% dostateczny
- 76-90% dobry
- 91-97% bardzo dobry
- 98-100% celujący
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie lub brak zadania domowego na początku lekcji (za wyjątkiem zapowiedzianych prac pisemnych i powtórzenia wiadomości) za co otrzymuje nieprzygotowanie (zapis w dzienniku **np.**). Trzy minusy to ocena niedostateczna.
- Praca klasowa po każdym dziale nauczania – obowiązuje każdego ucznia. W razie nieobecności uczeń może zaliczyć sprawdzian w formie pisemnej lub ustnej w terminie ustalonym przez nauczyciela. Uczeń może podwyższyć ocenę zgłaszając chęć poprawy w dniu rozdania prac. Poprawa musi odbyć się do 2 tygodni od oddania pracy klasowej. Przy poprawie obie oceny są wstawiane do dziennika, a nauczyciel bierze pod uwagę ostatnią ocenę.
- Uczeń nieobecny na pracy klasowej zalicza jej materiał w terminie ustalonym przez nauczyciela, ale nieprzekraczającym 2 tygodni od powrotu do szkoły.
- Prace klasowe są przechowywane w szkole do końca roku szkolnego
- Wszystkie notatki i prace domowe realizowane podczas nieobecności uczeń powinien uzupełnić w ciągu 1 tygodnia.
- Nauczyciel podaje termin pracy klasowej z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem.
- Nauczycielowi przysługuje czas 2 tygodni na sprawdzenie prac pisemnych i podanie oceny.
- Kartkówki – trwające nie dłużej niż 15 – 20 min., sprawdzające wiadomości i umiejętności z trzech ostatnich lekcji, mogą być niezapowiedziane i nie można ich poprawiać.
- Praca domowa – praktyczna lub pisemna (oceniana przynajmniej raz w semestrze).
- Rodzice i uczniowie mają prawo wglądu do prac.
- Przewidziane są również prace domowe dla chętnych.

Ocena prac innych niż sprawdziany, kartkówki tj. referaty, prezentacje, projekty odbywa się według następujących kryteriów:

- Poprawność merytoryczna i językowa
- Zgodność treści z tematem, jej przejrzystość i porządek, z uwzględnieniem wstępu, rozwinięcia i zakończenia;
- Dobór treści i materiału ilustracyjnego, umiejętność oceny wiarygodności i selekcji informacji;
- Estetyka i staranność wykonania, czytelność i funkcjonalność rozwiązań graficznych;
- Jakość bibliografii, różnorodność wykorzystywanych źródeł informacji, umiejętność powoływania się na literaturę źródłową.

Obserwacja i ocena ucznia pracującego w grupie:

Obserwacja i ocena ucznia pracującego w grupie ma na celu wzmocnienie u uczniów zachowań pozytywnych z punktu widzenia funkcjonowania grupy i eliminowanie działań destrukcyjnych.

Za prace na lekcji uczeń otrzymuje plusy. Trzy plusy to ocena bardzo dobra.

6. Procedura ustalania oceny półrocznej i rocznej.

Oceny ze sprawdzianów, uczestnictwa w konkursach przedmiotowych i odpowiedzi ustnych mają znaczenie kluczowe, pozostałe oceny mają wartość korygującą.

Ocena roczna może być maksymalnie o dwie oceny wyższa od oceny uzyskanej w I semestrze

7. Kluczowe kompetencje w edukacji geograficznej:

- a) czytanie map o różnej treści,
- b) rozumienie i wyjaśnianie prawidłowości występujących w cyklach, geograficznych, społecznych, astronomicznych i gospodarczych,
- c) umiejętność posługiwania się słownictwem i odpowiednią terminologią oraz symboliką geograficzną,
- d) umiejętność dokonywania obserwacji w terenie,
- e) umiejętność posługiwania się przyrządami i modelami geograficznymi,
- f) umiejętność graficznego przedstawiania zjawisk geograficznych,
- g) umiejętność zastosowania wiedzy geograficznej w praktyce

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z INFORMATYKI

Przedmiotowy system oceniania został skonstruowany w oparciu o następujące dokumenty:

- Wewnątrzszkolny System Oceniania w Zespole Szkół w Pawłowicach
- Podstawę programową z informatyki.
- Realizowany materiał wg programu nauczania

Ocenianie ma na celu:

- poinformowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie,
- pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu własnego rozwoju,
- motywowanie ucznia do dalszej pracy,
- dostarczenie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia,
- umożliwienie nauczycielom doskonalenia organizacji i metod pracy dydaktyczno — wychowawczej.

Ocenianie ucznia w procesie kształcenia informatyki powinno wiązać się z szukaniem odpowiedzi na pytanie, w jakim stopniu w obrębie danego konkretnego zagadnienia programowego uczeń:

1. rozumie pojęcia z nim związane, potrafi podać dla nich przykłady i kontrprzykłady, zna definicje, potrafi uczestniczyć w klasyfikowaniu i definiowaniu pojęć;
2. zna podstawowe algorytmy postępowania przy rozwiązywaniu standardowych problemów;
3. umie rozwiązywać problemy o wyższym stopniu trudności;
4. opanował materiał nauczania z danego semestru, czy roku;
5. aktywnie uczestniczy w zajęciach;
6. uczestniczy w pracy pozalekcyjnej, konkursach, olimpiadach;
7. umie posługiwać się językiem informatyki, umie stosować swoje wiadomości i umiejętności z informatyki w rozwiązywaniu problemów z innych dziedzin.

Ogólne składniki stanowiące przedmiot oceny to:

- zakres wiadomości i umiejętności,
- rozumienie materiału naukowego,
- umiejętność stosowania wiedzy,
- kultura przekazywania wiadomości.

Oceny są jednocześnie informacją dla rodziców, wychowawcy, dyrektora szkoły i nadzoru pedagogicznego o:

- efektywności procesu nauczania i uczenia się,
- wkładzie uczniów w pracę nad własnym rozwojem,
- postępach uczniów

Jawność ocen

1. Nauczyciel na początku każdego roku szkolnego poinformuje uczniów i ich rodziców (prawnych opiekunów) o wymaganiach edukacyjnych wynikających z realizowanego przez niego programu nauczania oraz o sposobach sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
2. Na prośbę ucznia lub jego rodziców (prawnych opiekunów) nauczyciel jest zobowiązany do uzasadnienia wystawionej oceny.
3. Przed końcoworocznym (semestralnym) klasyfikacyjnym posiedzeniem rady pedagogicznej nauczyciel na wniosek rodziców (prawnych opiekunów) informuje o przewidywanej ocenie klasyfikacyjnej.

I.Cele edukacyjne:

- Rozwijanie zainteresowań technikami informatycznymi.
- Kształtowanie umiejętności wykorzystywania poznanych wiadomości i umiejętności informatycznych w życiu codziennym i przyszłej pracy zawodowej.
- WYROBIENIE nawyków stosowania programów multimedialnych oraz Internetu do pogłębiania wiedzy z różnych dziedzin nauki i rozwoju osobistego ucznia.
- Umiejętne współdziałanie w zespole. Integrowanie wiedzy informatycznej z innymi przedmiotami.
- Kształtowanie zasad ergonomicznej pracy przy komputerze.

II.Obszary podlegające ocenie:

Badanie kompetencji ucznia z informatyki odbywa się przy komputerze, dlatego każdy sprawdzian lub test planowany jest jako praktyczny — uczeń wykonuje zadania korzystając z komputera i odpowiedniego oprogramowania; forma zadań nie odbiega od ćwiczeń, które uczniowie wykonują na zajęciach.

Sprawdzanie umiejętności dotyczy:

- Rozwiązywania problemów za pomocą komputera,
- Łączenia umiejętności praktycznych z wiedzą teoretyczną oraz znajomości podstawowych metod pracy na komputerze,
- Znajomości wspólnych dla różnych programów mechanizmów i podstawowych pojęć i metod informatyki,
- Aktywności na lekcjach,
- Praca twórcza wkraczająca poza zakres programowy (praca własna),
- Udział w konkursach,
- Ze względu na specyfikę przedmiotu (wymagania sprzętowe) ocena pracy domowej nie jest bezpośrednia a uwzględniana jest w innych obszarach oceniania.

III.Sposoby sprawdzania osiągnięć uczniów:

- Ocenianie bieżącej pracy ucznia na lekcji,
- Ocenianie pracy samodzielnej,
- Ocena projektu grupowego,
- Ocenianie prac dodatkowych,
- Sprawdzian praktyczny.
- Uczeń może poprawić tylko oceny niedostateczne uzyskane ze sprawdzianu praktycznego
- Uczeń nieobecny, wykonuje pracę lub sprawdzian praktyczny w terminie ustalonym przez nauczyciela.

IV.Tryb oceniania:

Rok szkolny dzieli się na dwa semestry. Oceny bieżące, oceny klasyfikacyjne śródroczne i oceny klasyfikacyjne końcoworoczne w stopniu wg skali 1-6. W stopniach szkolnych (1-6). Oceny są jawne.

V.Ocenie podlegają:

1. praca na lekcji, ćwiczenia praktyczne, wykonywane podczas zajęć i analizowane pod kątem osiągnięcia celów operacyjnych lekcji, odpowiedzi ustne, jakość pracy i aktywność na lekcji, współpraca w grupie;
2. sprawdziany wiadomości i umiejętności po każdym zrealizowanym dziale, zapowiedziane tydzień wcześniej,
3. prace domowe bieżące - utrwalające lub przygotowujące do opracowania nowej lekcji, długoterminowe - stanowiące pracę nad projektem tematycznym.
4. inne osiągnięcia ucznia.

VI.Zasady ustalania oceny

1. Sprawdziany oraz ćwiczenia praktyczne oceniane są według ustalonych każdorazowo zasad podanych przez nauczyciela przed sprawdzianem osiągnięć ucznia.
2. Odpowiedzi ustne oraz prace domowe oceniane są w zależności od obszerności i poziomu prezentowanych wiadomości i umiejętności.

VII.Sposób ustalania oceny semestralnej i końcoworocznej

Przy ustalaniu oceny semestralnej i końcoworocznej nauczyciel bierze pod uwagę stopnie ucznia z poszczególnych obszarów działalności ucznia według następującej kolejności:

1. prace klasowe
2. kartkówki
3. prace domowe, aktywność na lekcji i poza nią, praca w grupach
4. prace dodatkowe

Przy wystawianiu tych ocen nauczyciel bierze również pod uwagę:

1. rozwój ucznia (jakie czyni postępy w danym czasie);
2. wkład pracy w stosunku do zdolności;

Ocenę celującą otrzymuje również uczeń, który otrzymał ocenę bardzo dobrą i zajął wysokie miejsce w konkursie informatycznym.

VIII.Postanowienia końcowe

1. Uczniowie informowani są o zasadach przedmiotowego systemu oceniania na pierwszych zajęciach lekcyjnych, natomiast zainteresowani rodzice na indywidualnych spotkaniach lub poprzez stronę internetową szkoły.
2. W czasie pracy z uczniami uwzględnia się zawsze zalecenia Poradni Psychologiczno — Pedagogicznej a uczniowie mający orzeczenia otrzymują ćwiczenia o niższym stopniu trudności mogą liczyć na szczególną pomoc nauczyciela mogą przeznaczyć na realizację zadań dłuższy odcinek czasu.
3. Uczniowie zwolnieni z zajęć informatyki na podstawie orzeczenia lekarskiego w dokumentacji zamiast oceny klasyfikacyjnej mają wpisane «zwolniony».

Kryteria oceny – wymagania na poszczególne oceny szkolne

1. Komputer i grafika komputerowa

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
Posługiwanie się komputerem i jego oprogramowaniem				
<p>podaje kilka zastosowań komputera;</p> <p>wymienia części składowe zestawu komputerowego;</p> <p>posługuje się komputerem i urządzeniami TI w podstawowym zakresie;</p> <p>podaje kilka przykładów urządzeń współpracujących z komputerem;</p> <p>wie, że nadmierna ilość czasu spędzonego przy komputerze zagraża zdrowiu psychicznemu i fizycznemu;</p> <p>zdaje sobie sprawę, że można uzależnić się od komputera;</p> <p>zna i stosuje sposoby zapobiegania uzależnieniu się od komputera</p>	<p>wskazuje kilka przykładów zastosowania komputera, np. w szkole, zakładach pracy i życiu społecznym;</p> <p>definiuje komputer jako zestaw urządzeń elektronicznych i określa ich przeznaczenie;</p> <p>zna jednostki pojemności pamięci;</p> <p>wymienia i omawia różne typy komputerów oraz budowę i działanie wybranych urządzeń współpracujących z komputerem</p>	<p>omawia zastosowanie komputera w różnych dziedzinach życia, nauki i gospodarki;</p> <p>zna pojęcia: program komputerowy, pamięć, system dwójkowy, bit, bajt, RAM;</p> <p>omawia podstawowe układy mieszczące się na płycie głównej;</p> <p>wymienia i omawia różne typy komputerów oraz budowę i działanie wybranych urządzeń współpracujących z komputerem, np. skanera, aparatu cyfrowego</p>	<p>omawia schemat działania komputera, m.in. przekształcanie informacji w dane, przetwarzanie danych oraz wyjaśnia funkcje procesora odpowiedzialnego za te procesy;</p> <p>wyjaśnia, czym jest BIOS;</p> <p>podaje przykłady kart rozszerzeń, które można zainstalować w komputerze;</p> <p>omawia różne typy komputerów oraz budowę i działanie wybranych urządzeń współpracujących z komputerem, np. kamery cyfrowej i internetowej</p>	<p>potrafi określić podstawowe parametry części składowych komputera i urządzeń współpracujących z komputerem;</p> <p>opisuje wybrane zastosowania informatyki, z uwzględnieniem swoich zainteresowań, oraz ich wpływ na osobisty rozwój, rynek pracy i rozwój ekonomiczny;</p> <p>samodzielnie wyszukuje w Internecie informacje o nowych urządzeniach współpracujących z komputerem;</p> <p>korzysta z dokumentacji urządzeń komputerowych</p>
<p>zna podstawowe zasady pracy z programem komputerowym (uruchamianie, wybór opcji z menu, kończenie pracy z programem)</p>	<p>omawia przeznaczenie poszczególnych rodzajów programów użytkowych, podając przykłady konkretnych programów;</p> <p>wie, na czym polega uruchamianie i instalowanie programów;</p> <p>podaje przykłady nośników pamięci</p>	<p>umieszcza skrót programu na pulpicie,</p> <p>wybiórczo korzysta z pomocy do programów;</p> <p>wyjaśnia rolę pamięci operacyjnej w czasie uruchamiania programu;</p> <p>wie, jak odinstalować program komputerowy</p>	<p>potrafi skorzystać w razie potrzeby z pomocy do programu;</p> <p>wyjaśnia procesy zachodzące w czasie uruchamiania i instalowania programu;</p> <p>potrafi zainstalować i odinstalować prosty program, np. edukacyjny, grę</p>	<p>określa pojemność pamięci, ilość wolnego i zajętego miejsca na dysku;</p> <p>wyszukuje w Internecie lub innych źródłach informacje na temat nowych programów użytkowych i nośników pamięci</p>
<p>wie, jaka jest rola systemu operacyjnego</p>	<p>zna podstawowe funkcje systemu operacyjnego</p>	<p>podaje przykłady systemów operacyjnych</p>	<p>omawia cechy wybranych systemów operacyjnych, m.in.: Windows, Linux, Mac OS</p>	<p>porównuje wybrane systemy operacyjne, podając różnice</p>

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
<p>wie, że należy posiadać licencję na używany program komputerowy;</p> <p>wie, na czym polega piractwo komputerowe i jakie grożą sankcje za nielegalne uzyskanie programu komputerowego w celu osiągnięcia korzyści majątkowych</p>	<p>wie, co to jest licencja na program i wymienia jej rodzaje;</p> <p>wymienia przykłady przestępczości komputerowej</p>	<p>zna pojęcie: prawo autorskie,</p> <p>omawia przykładowe rodzaje darmowych licencji</p>	<p>wyjaśnia różnicę między różnymi rodzajami licencji;</p> <p>potrafi ze zrozumieniem przeczytać treść licencji na używany program</p>	<p>korzystając z Internetu lub innych źródeł, odszukuje więcej informacji na temat darmowych licencji</p>

Opracowywanie za pomocą komputera rysunków

<p>przy użyciu wybranego edytora grafiki tworzy prosty rysunek, używając podstawowych narzędzi graficznych;</p> <p>potrafi zapisać dokument komputerowy w pliku w określonym miejscu (dysku, folderze); odczytuje rysunek zapisany w pliku, wprowadza zmiany i zapisuje ponownie</p>	<p>zna zasady tworzenia dokumentu komputerowego na przykładzie tworzenia rysunku w programie graficznym;</p> <p>rozumie, dlaczego należy zapisać dokument na nośniku pamięci masowej;</p> <p>przy użyciu wybranego edytora grafiki tworzy rysunki, stosując operacje na obrazie i jego fragmentach, przekształca obrazy; umieszcza napisy na obrazie;</p> <p>tworzy proste animacje komputerowe</p>	<p>zna podstawowe formaty plików graficznych;</p> <p>posługuje się narzędziami malarskimi trzech wybranych programów graficznych do tworzenia kompozycji z figur;</p> <p>wykonuje operacje na obrazie i jego fragmentach, m.in.: zaznacza, kopiuje i wkleja fragmenty rysunku i zdjęcia, stosując wybrane programy graficzne;</p> <p>tworzy animacje komputerowe;</p> <p>drukuje rysunek</p>	<p>przekształca formaty plików graficznych;</p> <p>umieszcza napisy na obrazie, porównując możliwości trzech wybranych programów graficznych;</p> <p>tworzy rozbudowane animacje komputerowe;</p> <p>zmienia kolory i inne efekty na zdjęciu, stosując wybrane programy graficzne;</p> <p>drukuje obraz, ustalając samodzielnie wybrane parametry wydruku</p>	<p>samodzielnie wyszukuje możliwości trzech wybranych programów graficznych, porównując je;</p> <p>przygotowuje animacje według własnego pomysłu, korzystając z różnych możliwości wybranego programu do tworzenia animacji</p>
<p>kopiuje, przenosi i kasuje pliki wybraną przez siebie metodą;</p> <p>rozumie, jakie szkody może wyrządzić wirus komputerowy</p>	<p>rozumie, dlaczego należy wykonywać kopie dokumentów;</p> <p>potrafi kopiować, przenosić i usuwać pliki i foldery metodą przez Schowek oraz metodą przeciągnij i upuść;</p> <p>stosuje podstawowe zasady ochrony</p>	<p>pakuje i rozpakowuje pliki lub foldery;</p> <p>omawia ogólne zasady działania wirusów komputerowych;</p> <p>zna zasady ochrony przed złośliwymi programami;</p> <p>posługuje się pro-</p>	<p>omawia inne rodzaje zagrożeń (konie trojańskie, programy szpiegujące);</p> <p>wie, jak ochronić się przed włamaniem się do komputera; wyjaśnia czym jest firewall</p>	<p>utrzymuje na bieżąco porządek w zasobach komputerowych; pamięta o tworzeniu kopii ważniejszych plików na innym nośniku;</p> <p>korzystając z dodatkowych źródeł, wyszukuje informacje na temat programów</p>

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
	przed wirusami komputerowymi	gramem antywirusowym w celu wykrycia wirusów		szpiegujących określanych jako adware i spyware

2. Praca z dokumentem tekstowym

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
Opracowywanie tekstu przy użyciu edytora tekstu				
<p>tworzy prosty dokument tekstowy;</p> <p>stosuje wyróżnienia w tekście, korzystając ze zmian parametrów czcionki;</p> <p>wykonuje podstawowe operacje na fragmentach tekstu – kopiowanie, wycinanie, wklejanie;</p> <p>ozdabia tekst gotowymi rysunkami, obiektami z galerii obrazów, stosując wybraną przez siebie metodę;</p> <p>zapisuje dokument w pliku</p>	<p>zna i stosuje podstawowe zasady formatowania i redagowania tekstu;</p> <p>formatuje tekst: wybiera atrybuty tekstu, sposób wyrównywania tekstu między marginesami, parametry czcionek;</p> <p>formatuje rysunek (obiekt) wstawiony do tekstu; zmienia jego rozmiary, oblewa tekstem lub stosuje inny układ rysunku względem tekstu;</p> <p>wstawia tabelę i wykonuje podstawowe operacje na jej komórkach</p>	<p>zna ogólne możliwości edytorów tekstu i zasady pracy z dokumentem tekstowym;</p> <p>zna i stosuje podstawowe zasady redagowania tekstu; dostosowuje formatowanie tekstu do jego przeznaczenia;</p> <p>wykorzystuje możliwości automatycznego wyszukiwania i zamiany znaków;</p> <p>stosuje tabulacje, wcięcia, interlinie;</p> <p>stosuje automatyczną numerację i wypunktowanie;</p> <p>wykorzystuje edytor równań do pisania prostych wzorów;</p> <p>zna podstawowe zasady pracy z długim tekstem (redaguje nagłówek, stopkę wstawia numery stron);</p> <p>potrafi podzielić tekst na kolumny</p>	<p>zna i stosuje sposoby usprawniające pracę nad tekstem (m.in. stosowanie gotowych szablonów, wbudowanych słowników);</p> <p>stosuje różne typy tabulatorów, potrafi zmienić ich ustawienia w całym tekście;</p> <p>wstawia dowolne wzory, wykorzystując edytor równań;</p> <p>osadza obraz w dokumencie tekstowym, wstawia obraz do dokumentu tekstowego z zachowaniem połączenia oraz omawia różnice między tymi dwoma metodami;</p> <p>stosuje przypisy;</p> <p>zna rodzaje tabulatorów i potrafi je właściwie zastosować;</p> <p>stosuje odpowiednio spacje nierozdzielającą;</p> <p>drukuje dokumenty tekstowe, dobierając odpowiednie parametry drukowania</p>	<p>samodzielnie wyszukuje opcje menu potrzebne do rozwiązania dowolnego problemu;</p> <p>przygotowuje profesjonalny tekst – pismo, sprawozdanie, z zachowaniem poznanych zasad redagowania i formatowania tekstów;</p> <p>rozumie działanie mechanizmu „łącz z plikiem” i omawia różnicę między obiektem osadzonym a połączonym</p>

3. Internet i multimedia

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
Komputer jako źródło informacji				

2	3	4	5	6
Uczeń: wymienia kilka zastosowań Internetu; otwiera stronę o podanym adresie; wyszukuje informacje w Internecie według prostego hasła; porusza się po stronie WWW	Uczeń: zna podstawowe zasady pracy w szkolnej (lokalnej) sieci komputerowej; zna pojęcia: Internet, strona internetowa, WWW; omawia wybrane usługi internetowe; potrafi wyszukiwać informacje w Internecie: korzysta z wyszukiwarek	Uczeń: wymienia zalety łączenia komputerów w sieć; zna pojęcia: witryna, strona główna, serwer internetowy, hiperłącze, hipertekst; potrafi wyszukiwać informacje w Internecie: korzysta z katalogów stron WWW; wyszukuje informacje w internetowych zasobach danych	Uczeń: opisuje sieci lokalne i globalne oraz podstawowe klasy sieci; potrafi udostępniać zasoby, np. foldery; wie, jak uzyskać dostęp do Internetu; potrafi zastosować różne narzędzia do wyszukiwania informacji; stosuje złożony sposób wyszukiwania; porządkuje najczęściej odwiedzane strony	Uczeń: potrafi formułować własne wnioski i spostrzeżenia dotyczące rozwoju Internetu, jego znaczenia dla różnych dziedzin gospodarki i dla własnego rozwoju; potrafi właściwie zawęzić obszar poszukiwań, aby szybko odszukać informacje
redaguje i wysyła prosty list elektroniczny, korzystając z podstawowych zasad netykiety; potrafi skorzystać z wybranych form komunikacji, np. z komunikatora, stosując zasady netykiety	dołącza załączniki do listu; korzysta z książki adresowej; zna i stosuje zasady netykiety pocztowej; omawia inne sposoby komunikowania się przez Sieć	dba o formę listu i jego pojemność; ozdabia listy, załączając rysunek, dodaje tło; stosuje podpis automatyczny; zakłada książkę adresową; potrafi założyć konto pocztowe, korzystając z programu do obsługi poczty i przez stronę WWW; podaje i omawia przykłady usług internetowych oraz różnych form komunikacji	omawia wybrane usługi internetowe (m.in.: nauka i praca w Internecie, książki czasopisma, muzea, banki, zakupy i aukcje, podróże, rozrywka); uczestniczy w dyskusji na forum dyskusyjnym, stosując zasady netykiety	potrafi znaleźć interesującą grupę dyskusyjną i przejrzeć dyskusję na dany temat; zapisuje się do grupy i uczestniczy w dyskusji, stosując zasady netykiety
zna zagrożenia i ostrzeżenia dotyczące korzystania z komunikacji za pomocą Internetu; zdaje sobie sprawę z anonimowości kontaktów w Sieci	stosuje przepisy prawa związane z pobieraniem materiałów z Internetu; zdaje sobie sprawę z konieczności racjonalnego gospodarowania czasem spędzonym w Sieci	zna podstawowe przepisy dotyczące korzystania z e-usług	na przykładach uzasadnia zalety i zagrożenia wynikające z pojawienia się Internetu	potrafi przedstawić własne wnioski z analizy zalet i wad uzależniania różnych dziedzin życia od Internetu
zna ogólne zasady projektowania stron WWW i wie, jakie narzędzia umożliwiają ich tworzenie; wie, w jaki sposób	potrafi, korzystając z podstawowych znaczników HTML, tworzyć prostą strukturę strony; umie tworzyć akapi-	zna funkcje i zastosowanie najważniejszych znaczników HTML; potrafi wstawiać obrazy do utworzo-	formatuje tekst na stronie, wstawia tabele, publikuje utworzone strony w Internecie; wie, jak założyć in-	zna większość znaczników HTML; posługuje się wybranym programem przeznaczonym do tworzenia stron

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
zbudowane są strony WWW	ty i wymuszać podział wiersza, dodawać nagłówki do tekstu, zmieniać krój i wielkość czcionki	nnych stron; umie tworzyć listy wypunktowane i numerowane i wstawić hiperłącza	ternetowy dziennik – blog; umieszcza informacje w odpowiednich serwisach internetowych; współpracuje w grupie przy tworzeniu projektu, wykonując samodzielnie zadania szczegółowe	WWW; potrafi tworzyć proste witryny składające się z kilku połączonych ze sobą stron; dba o poprawność merytoryczną i redakcyjną tekstów; publikuje stronę WWW w Internecie

Opracowywanie za pomocą komputera prezentacji multimedialnych

wie, co to jest prezentacja multimedialna i posługuje się programem do jej tworzenia; zna podstawowe zasady tworzenia prezentacji; tworzy prezentację składającą się z kilku slajdów z zastosowaniem animacji niestandardowych; wstawia do slajdu tekst i grafikę; zapisuje prezentację, potrafi uruchomić pokaz slajdów	zna cechy dobrej prezentacji; podaje przykładowe programy do tworzenia prezentacji; wykonuje przejścia między slajdami; stosuje tło we wszystkich slajdach; potrafi ustawić tło inne dla każdego slajdu; zmienia kolejność slajdów; usuwa niepotrzebne slajdy	przygotowuje plan prezentacji; planuje wygląd slajdów; korzysta z szablonów; dobiera odpowiedni szablon do danej prezentacji; potrafi ustawić tło jednakowe dla wszystkich slajdów; wstawia na slajd hiperłącza, umieszcza przyciski akcji; dba o poprawność redakcyjną tekstów	umieszcza w prezentacji efekty dźwiękowe; przygotowuje prezentację w postaci albumu fotograficznego; współpracuje w grupie przy tworzeniu projektu, wykonując samodzielnie zadania szczegółowe	potrafi samodzielnie zaprojektować i przygotować multimedialną prezentację na wybrany temat, cechującą się ciekawym ujęciem zagadnienia, interesującym układem slajdów
---	---	---	--	--

4. Obliczenia w arkuszu kalkulacyjnym

Opracowywanie za pomocą komputera danych liczbowych

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
zna zastosowania arkusza kalkulacyjnego i omawia budowę dokumentu arkusza; pisze formułę wykonującą jedno z czterech podstawowych działań arytmetycznych (dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie); potrafi zastosować	zna i stosuje zasadę adresowania względnego; potrafi tworzyć formuły wykonujące bardziej zaawansowane obliczenia; stosuje funkcje arkusza kalkulacyjnego, tj.: SUMA, ŚREDNIA; modyfikuje tabele w	potrafi prawidłowo zaprojektować tabelę arkusza kalkulacyjnego (m.in.: wprowadza opisy do tabeli, formatuje komórki arkusza; ustala format danych, dostosowując go do wprowadzanych informacji); rozdzieli zasady adresowania względnego	potrafi układać zbudowane formuły z zastosowaniem funkcji JEŻELI; potrafi samodzielnie zastosować adres bezwzględny lub mieszany, aby ułatwić obliczenia; wykonuje w arkuszu proste obliczenia z dziedziny fizyki,	zna działanie i zastosowanie wielu funkcji dostępnych w arkuszu kalkulacyjnym; wyjaśnia różnicę między tabelą osadzoną a połączoną; samodzielnie wyszukuje opcje menu potrzebne do rozwiązania określone-

<p>kopiowanie i wklejanie formuł;</p> <p>zna ogólne zasady przygotowania wykresu w arkuszu kalkulacyjnym;</p> <p>korzysta z kreatora wykresów do utworzenia prostego wykresu;</p> <p>zapisuje utworzony arkusz we wskazanym folderze docelowym</p>	<p>celu usprawnienia obliczeń, m.in.: wstawia i usuwa wiersze (kolumny); zmienia szerokość kolumn i wysokość wierszy tabeli; wie, jak wprowadzić do komórek długie teksty i duże liczby;</p> <p>tworzy wykres składający się z dwóch serii danych, potrafi dodać do niego odpowiednie opisy</p>	<p>nego, bezwzględniego i mieszanego;</p> <p>stosuje arkusz do kalkulacji wydatków i do obliczania ceny z podatkiem VAT; dostosowuje odpowiednio rodzaj adresowania;</p> <p>zna zasady doboru typu wykresu do danych i wyników; drukuje tabelę arkusza, dobierając odpowiednie parametry drukowania; różni linie siatki i obramowania</p>	<p>matematyki, geografii, np. tworzy tabelę do obliczania wartości funkcji liniowej i tworzy odpowiedni wykres;</p> <p>tworzy, zależnie od danych, różne typy wykresów: XY (punktowy), liniowy, kołowy;</p> <p>wstawia tabelę arkusza do dokumentu tekstowego jako obiekt osadzony i jako obiekt połączony;</p> <p>wstawia tabelę arkusza kalkulacyjnego do dokumentu tekstowego z pliku</p>	<p>go problemu;</p> <p>projektuje samodzielnie tabelę arkusza z zachowaniem poznanych zasad wykonywania obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym</p>
--	---	---	--	--

5. Bazy danych

Opracowywanie za pomocą komputera bazy danych				
2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
<p>podaje przykłady baz danych ze swojego otoczenia, np. w szkolnym sekretariacie, bibliotece;</p> <p>na przykładzie gotowego pliku bazy danych potrafi omówić jej strukturę – określić, jakie informacje są w niej pamiętane i wyjaśnić pojęcia: tabela, rekord, pole;</p> <p>korzystając z gotowego formularza, potrafi zaktualizować dane w rekordzie i dopisać nowy rekord;</p> <p>potrafi wyświetlić wynik gotowego zapytania i omówić czego zapytanie dotyczyło;</p>	<p>podaje przykłady zbiorów informacji, które mogą być gromadzone w bazach danych;</p> <p>podaje przykłady oprogramowania do tworzenia baz danych; wymienia obiekty, jakie może zawierać plik bazy danych;</p> <p>wyjaśnia pojęcie klucza; potrafi ustalić porządek malejący lub rosnący w bazie według podanych przez nauczyciela kluczy;</p> <p>wyjaśnia funkcję formularzy i raportów;</p> <p>tworzy proste zapytanie na podstawie gotowej tabeli, korzystając z kreatora</p>	<p>wyjaśnia, na czym polega przetwarzanie danych w bazach danych;</p> <p>projektuje tabelę, stosując podstawowe zasady tworzenia tabel;</p> <p>tworzy prosty formularz za pomocą kreatora zadań;</p> <p>tworzy kwerendy w widoku projektu; w zapytaniach stosuje proste kryterium wyboru (dotyczące jednego lub dwóch pól);</p> <p>przygotowuje raporty na podstawie tabeli lub kwerendy;</p> <p>drukuj raporty</p>	<p>tworzy formularze, dostosowując formularz do wprowadzanych danych; potrafi skorzystać z kreatora zadań i modyfikować formularz w widoku projektu;</p> <p>umieszcza w raporcie podsumowania, określające dane statystyczne (minimum, maksimum), porządkuje dane w raporcie według zadanych kryteriów;</p> <p>wymienia i omawia etapy projektowania systemów informacyjnych;</p> <p>współpracuje w grupie, wykonując samodzielnie zadania szczegółowe</p>	<p>potrafi samodzielnie zaprojektować poprawną strukturę bazy danych na wybrany przez siebie temat, w tym ustalić pola, zaprojektować formularz, zaplanować odpowiednie zapytania i raporty oraz je utworzyć;</p> <p>podaje przykłady systemów informacyjnych z otoczenia i wyjaśnia ich zastosowanie;</p> <p>rozumie różnicę między wynikiem wyszukiwania dowolnego ciągu znaków z wykorzystaniem opcji Znajdź i z użyciem zapytania;</p> <p>potrafi skorzystać z tego samego raportu</p>

prezentuje informacje, korzystając z przygotowanych raportów	zadań			do wydrukowania danych na podstawie różnych zapytań
--	-------	--	--	---

6. Algorytmika

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
Rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji z wykorzystaniem komputera, stosowanie podejścia algorytmicznego				
<p>zapisuje prosty algorytm liniowy w postaci listy kroków;</p> <p>zna podstawowe zasady prezentacji algorytmów w postaci schematów blokowych (zna podstawowe bloki potrzebne do budowania schematu blokowego);</p> <p>analizuje gotowy schemat blokowy prostego algorytmu</p>	<p>wyjaśnia pojęcie algorytmu;</p> <p>określa dane do zadania oraz wyniki i zapisuje prosty algorytm liniowy w postaci listy kroków;</p> <p>określa sytuacje warunkowe, tj. takie, które wyprowadzają różne wyniki – zależnie od spełnienia narzuconych warunków;</p> <p>buduje schemat blokowy prostego algorytmu liniowego, korzystając z programu edukacyjnego; analizuje schemat blokowy algorytmu z rozgałęzieniami</p>	<p>omawia etapy rozwiązywania problemu (zadania);</p> <p>wie, na czym polega iteracja;</p> <p>analizuje algorytmy, w których występują powtórzenia i określa, od czego zależy liczba powtórzeń;</p> <p>buduje schemat blokowy algorytmu z warunkiem prostym, korzystając z programu edukacyjnego;</p> <p>realizuje algorytm liniowy i z warunkami w arkuszu kalkulacyjnym</p>	<p>wyjaśnia pojęcie specyfikacja problemu;</p> <p>prezentuje algorytmy iteracyjne za pomocą listy kroków i schematu blokowego, korzystając z programu edukacyjnego;</p> <p>realizuje algorytm z warunkami w arkuszu kalkulacyjnym</p>	<p>potrafi samodzielnie napisać specyfikację określonego zadania;</p> <p>potrafi samodzielnie zapoznać się z programem edukacyjnym przeznaczonym do konstrukcji schematów blokowych;</p> <p>buduje schemat blokowy algorytmu, w których wystąpią złożone sytuacje warunkowe;</p> <p>określa, kiedy może nastąpić zapętlenie w algorytmie iteracyjnym i potrafi rozwiązać ten problem;</p> <p>buduje schemat blokowy określonego algorytmu iteracyjnego, np. algorytmu Euklidesa, korzystając z programu edukacyjnego</p>
<p>pisze proste programy w Logo, używając podstawowych poleceń</p>	<p>pisze proste programy w Logo, używając podstawowych poleceń,</p> <p>realizuje proste algorytmy w programie Baltie</p>	<p>definiuje procedury w Logo z parametrami i bez parametrów oraz wywołuje je;</p> <p>realizuje prostą sytuację warunkową w Logo;</p> <p>realizuje algorytmy iteracyjne w programie Baltie</p>	<p>zna pojęcia: translacja, kompilacja, interpretacja;</p> <p>wyjaśnia, na czym polega prezentacja algorytmu w postaci programu;</p> <p>wyjaśnia pojęcia: parametr formalny i aktualny; zapisuje algorytmy iteracyjne w Logo</p>	<p>wyjaśnia zasady programowania i kompilowania oraz wie, jak są pamiętane wartości zmiennych; rozróżnia kompilację od interpretacji;</p> <p>pisze programy w języku Logo, stosując procedury</p>
opisuje algorytm,	opisuje algorytm,	omawia algorytm	opisuje algorytm	tworzy schematy

2	3	4	5	6
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
znajdowania wybranego elementu w zbiorze nieuporządkowanym, na przykładzie wyboru najwyższego ucznia spośród pięciu	znajdowania wybranego elementu w zbiorze nieuporządkowanym, na przykładzie wyboru największej liczby spośród n liczb – stosuje przeszukiwanie liniowe; stosuje algorytm poszukiwania przez połowienie w zabawie w zgadywanie liczby	sortowania przez wybór na konkretnym przykładzie; analizuje gotową listę kroków tego algorytmu; omawia algorytm sortowania bąbelkowego na konkretnym przykładzie	znajdowania wybranego elementu w zbiorze uporządkowanym – stosuje algorytm poszukiwania przez połowienie; analizuje gotowy schemat blokowy algorytmu sortowania bąbelkowego, korzystając z programu ELI	blokowe wybranych algorytmów, korzystając z programu edukacyjnego
ogląda, korzystając z gotowych plików, modele zjawisk	analizuje i omawia gotowe modele różnych zjawisk, np. przyrodniczych	wyjaśnia, na czym polega modelowanie rzeczywistości; omawia, korzystając z gotowego przykładu, np. modelu rzutu kostką sześcienną do gry, na czym polega modelowanie	wykonuje prosty model, np. rzutu monetą, korzystając z arkusza kalkulacyjnego	korzystając z dodatkowych źródeł, np. Internetu, wyszukuje informacje na temat modelowania

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z MUZYKI

1. Specyfika oceniania

Dokonując oceny osiągnięć uczniów pod uwagę będzie brane przede wszystkim:

- ▲ poziom uzdolnień i predyspozycji artystycznych ucznia,
- ▲ indywidualny wkład pracy ucznia, potrzebny do realizacji określonych działań artystycznych,
- ▲ postawę i zaangażowanie ucznia wobec stawianych mu zadań,
- ▲ uzyskany poziom wiedzy i umiejętności, w zakresie różnych form aktywności artystycznych,
- ▲ postawę ucznia wobec dóbr kultury i wytworów sztuki,
- ▲ podejmowanie przez ucznia dodatkowych zadań, włączanie się w życie artystyczne szkoły i środowiska,
- ▲ uczestnictwo ucznia w zajęciach,

Ocena semestralna będzie wystawiona z uwzględnieniem kryteriów wewnątrzszkolnego i przedmiotowego systemu oceniania. Odzwierciedla postawę ucznia wobec przedmiotu i wykonywanych zadań oraz wysiłek, jaki uczeń wkłada w ich realizację. Jest wykładnikiem osiągniętych umiejętności, poziomu uzyskanej wiedzy w danym okresie.

Ocena roczna uwzględniać będzie wiedzę oraz umiejętności ucznia zdobyte i utrwalone w ciągu całego roku.

2. KRYTERIA OCENY

1. **Ocenę celującą** otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności objętych podstawą programową stopniu bardzo dobrym i dodatkowo:
 - ▲ czynnie uczestniczy w zajęciach lekcyjnych,
 - ▲ wykazuje zainteresowanie sztuką,
 - ▲ podejmuje dodatkowe zadania (zdobywa informacje z innych źródeł, angażuje się w życie artystyczne klasy i szkoły),
 - ▲ reprezentuje szkołę w konkursach artystycznych.
2. **Ocenę bardzo dobrą** otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiedzy i umiejętności w wysokim stopniu, a ponadto:
 - ▲ wykazuje aktywną postawę w pracach indywidualnych i zespołowych,
 - ▲ wyróżniająco wywiązuje się z wszelkich zadań i powierzonych mu ról,
 - ▲ uzyskuje bardzo dobre i dobre oceny częściowe,
 - ▲ starannie wykonuje ćwiczenia artystyczne,
 - ▲ potrafi obronić swój pogląd i postawę twórczą.
3. **Ocenę dobrą** otrzymuje uczeń, który opanował zakres programowej wiedzy i umiejętności w stopniu średnim, a także:
 - ▲ zwykle pracuje systematycznie i efektywnie, indywidualnie i w grupie,
 - ▲ poprawnie formułuje wnioski i udaje mu się bronić swoich poglądów,
 - ▲ odpowiednio wywiązuje się z części zadań oraz powierzonych ról,
 - ▲ najczęściej uzyskuje dobre oceny częściowe.
4. **Ocenę dostateczną** otrzymuje uczeń, który opanował zakres programowej wiedzy i umiejętności w stopniu poprawnym, oraz:
 - ▲ nie zawsze pracuje systematycznie i niezbyt chętnie podejmuje wszelkie działania,
 - ▲ rzadko uczestniczy w dyskusjach i pracach zespołowo-grupowych,
 - ▲ czasami poprawnie formułuje wnioski,
 - ▲ ma problemy z obroną swoich poglądów,
 - ▲ najczęściej uzyskuje dostateczne oceny częściowe.
5. **Ocenę dopuszczającą** otrzymuje uczeń, który opanował zakres programowej wiedzy i umiejętności na poziomie elementarnym, a także:
 - ▲ nie pracuje systematycznie i niezbyt chętnie podejmuje działania,
 - ▲ biernie uczestniczy w dyskusjach,
 - ▲ niestarannie wykonuje ćwiczenia,

⤴ nie formułuje własnych wniosków.

6. **Ocenę niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nawet w stopniu elementarnym nie opanował materiału i nie nabył umiejętności wykazanych w programie nauczania, oraz:

⤴ nie wykazuje zainteresowania przedmiotem,

⤴ nie bierze udziału w działaniach twórczych,

⤴ nie prowadzi zeszytu przedmiotowego,

⤴ nie wykazuje żadnej chęci do poprawy swojej oceny.

Ocena ta nie wynika z możliwości, czy z braku uzdolnień ucznia, lecz z całkowitej niechęci do przedmiotu oraz pracy na lekcjach.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z PLASTYKI

Na początku każdego roku szkolnego uczniowie i ich rodzice są zapoznani z *przedmiotowym systemem ocenia-*
nia na lekcjach plastyki.

Ocenianie jest procesem ciągłym i systematycznym, dostarczającym nauczycielowi, uczniom, ich rodzicom informacji o wiedzy, umiejętnościach i postawie wobec przedmiotu. Podlegające ocenie osiągnięcia pozwalają nauczycielowi na weryfikację metod i form pracy oraz dobór właściwych środków dydaktycznych.

1 Ocenie podlegają:

- przygotowanie ucznia do zajęć
- uczestnictwo w zajęciach, konkursach
- zaangażowanie ucznia w działania plastyczne
- umiejętność formułowania problemów, wyciągania wniosków oraz poszukiwania własnych poglądów.

2 Zasady oceniania:

- ocena zależy od poziomu wymagań na dany stopień, sposobu rozwiązania, prezentacji rozwiązania, estetyki, systematyczności (wywiązanie się w terminie);
- po długiej usprawiedliwionej nieobecności uczeń może być nieprzygotowany do lekcji;
- w ciągu półroczna uczeń ma prawo zgłoszenia jeden raz nieprzygotowania do lekcji(N), bez podania powodu;
- za zgłoszony przed lekcją brak zeszytu lub materiałów uczeń otrzymuje kropkę.
- sprawdziany (testy) będą zapowiadane z dwutygodniowym wyprzedzeniem i oceniane do dwóch tygodni;
- czas trwania sprawdzianu (testu) wynosi 40 min;
- sprawdziany oceniane są na podstawie liczby uzyskanych punktów, według Szkolnego Systemu Oceniania
- 100% -98% ocena celująca
- 97% – 91% ocena bardzo dobra
- 90% – 76% ocena dobra
- 75% – 51% ocena dostateczna
- 50% –40% ocena dopuszczająca
- mniej niż 39% ocena niedostateczna.
- prace pisemne z materiału bieżącego, obejmującego trzy ostatnie tematy lekcyjne, nie będą zapowiadane we wcześniejszym terminie;

3 Ocenianie dokonywane jest poprzez:

- ćwiczenia plastyczne-rysunkowe, malarskie, budowania kompozycji, formułowanie kształtu, przestrzeni
- prace plastyczne - ilustracje, rysunki, kompozycje graficzne, rzeźby...
- odpowiedź ustną (znajomość podstawowych terminów plastycznych, epok i stylów w plastyce oraz wybitnych przedstawicieli świata artystycznego)
- pracę domową

Ocena semestralna i końcoworoczna jest wystawiana z uwzględnieniem WSO. Jest ona wykładnikiem osiągniętych umiejętności, poziomu uzyskanej wiedzy. Odzwierciedla ona postawę ucznia wobec przedmiotu i wykonywanych zadań oraz wysiłek, jaki uczeń wkłada w ich realizację.

4 W systemie oceniania uwzględnione zostały następujące oceny bieżące:

- § niedostateczny
- § dopuszczający

§ dostateczny

§ dobry

§ bardzo dobry

§ celujący

5 KRYTERIA OCEN:

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nawet na poziomie elementarnym nie opanował wiadomości i umiejętności oraz:

- nie wykazuje zainteresowania przedmiotem
- nie bierze udziału w działaniach twórczych
- nie prowadzi zeszytu przedmiotowego
- nie wykazuje chęci poprawy swojej oceny

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności na poziomie elementarnym, a także:

- nie pracuje systematycznie i niezbyt chętnie podejmuje działania
- biernie uczestniczy w dyskusjach
- niestarannie wykonuje ćwiczenia i działania twórcze

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności w stopniu poprawnym oraz:

- nie zawsze systematycznie pracuje na zajęciach
- niezbyt chętnie podejmuje wszelkie działania
- rzadko uczestniczy w dyskusjach i pracach zespołowo-grupowych
- najczęściej uzyskuje dostateczne oceny cząstkowe

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności objętych programem w stopniu średnim, a ponadto

- zwykle pracuje systematycznie i efektywnie, indywidualnie i w grupie
- poprawnie formułuje wnioski
- odpowiednio wywiązuje się z części zadań i powierzonych ról
- najczęściej uzyskuje dobre oceny cząstkowe

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności objętych programem w stopniu wysokim a ponad - wykazuje aktywną postawę w pracach indywidualnych i zespołowych

- wyróżniająco wywiązuje się z wszelkich zadań
- otrzymuje bardzo dobre i dobre oceny cząstkowe
- starannie wykonuje prace plastyczne
- potrafi bronić swój pogląd i postawę twórczą

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował zakres wiadomości i umiejętności programowe w stopniu bardzo dobrymi dodatkowo:

- czynnie uczestniczy w zajęciach lekcyjnych
- wykazuje zainteresowanie sztuką (bierze udział w wystawach, czyta książki z zakresu sztuki)
- podejmuje dodatkowe zadania zdobywając informacje z różnych źródeł
- angażuje się w życie artystyczne klasy i szkoły
- reprezentuje szkołę w konkursach

6 Wobec uczniów posiadających specyficzne trudności w nauce stosuje się zalecenia poradni zawarte w orze-

czeniu. Uczniowie ci otrzymują mniejszą ilość prac bądź o mniejszym stopniu trudności. Przy wystawianiu oceny nauczyciel zwraca uwagę na wkład pracy włożony w wykonanie prac i rysunków.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z ZAJĘĆ TECHNICZNYCH

Na początku każdego roku szkolnego uczniowie i ich rodzice są zapoznani z *przedmiotowym systemem ocenia-*
nia na lekcjach zajęć technicznych.

1 Przedmiotowe zasady oceniania opracowane przez nauczyciela powinny zawierać:

- zasady bieżącego oceniania uczniów,
- warunki i zasady poprawiania oceny bieżącej,
- zasady klasyfikowania śródrocznego i rocznego,
- warunki i zasady uzyskania oceny wyższej niż przewidywana,
- sposób informowania uczniów i ich rodziców o postępach w nauce,
- przewidywane osiągnięcia uczniów na poszczególne oceny.

2 Obszary aktywności oceniane na lekcjach zajęć technicznych:

- aktywność na lekcjach,
- prace wytwórcze wykonywane na lekcjach,
- zadania dodatkowe,
- odpowiedzi ustne,
- testy, sprawdziany
- zadania domowe,
- przygotowanie uczniów do zajęć.

3 Zasady oceniania:

- na lekcjach zajęć technicznych oceniane są wyżej wymienione obszary;
- ocena zależy od poziomu wymagań na dany stopień, sposobu rozwiązania, prezentacji rozwiązania, estetyki, systematyczności (wywiązanie się w terminie);
- uczeń ma obowiązek systematycznego i estetycznego prowadzenia zeszytu przedmiotowego, który również podlega ocenie;
- po długiej usprawiedliwionej nieobecności uczeń może być nieprzygotowany do lekcji;
- w ciągu półrocza uczeń ma prawo zgłoszenia jeden raz nieprzygotowania do lekcji, bez podania powodu (N);
- za zgłoszony przed lekcją brak zeszytu lub materiałów uczeń otrzymuje kropkę.
- sprawdziany (testy) będą zapowiadane z dwutygodniowym wyprzedzeniem i oceniane do dwóch tygodni;
- czas trwania sprawdzianu (testu) wynosi 40 min;
- sprawdziany oceniane są na podstawie liczby uzyskanych punktów, według Szkolnego Systemu Oceniania
 - 100% -98% ocena celująca
 - 97% – 91% ocena bardzo dobra
 - 90% – 76% ocena dobra
 - 75% – 51% ocena dostateczna
 - 50% –40% ocena dopuszczająca
 - mniej niż 39% ocena niedostateczna.
- prace pisemne z materiału bieżącego, obejmującego trzy ostatnie tematy lekcyjne, nie będą zapowiadane we wcześniejszym terminie;
- przy realizacji zadań oceniane będą:
 - przedstawianie rozwiązań problemów w postaci planu działania, schematu,

- umiejętność zarządzania informacją,
- umiejętność korzystania z różnych źródeł informacji,
- przestrzeganie praw i zasad współżycia,
- umiejętność współpracy w grupie, dyscyplina pracy;

– każdy uczeń ma prawo do otrzymania dodatkowych ocen, które może uzyskać, biorąc udział w konkursach, wykonując i przygotowując referat na temat określony przez nauczyciela lub stworzy własny projekt pracy (po uzgodnieniu z nauczycielem);

– nieobecność na lekcji nie zwalnia ucznia od obowiązku sporządzenia zadania domowego oraz opanowania wiadomości i umiejętności.

Aktywność na lekcjach oraz jej brak zostaną ocenione następująco:

– uczeń otrzymuje „+” z aktywności na lekcji za:

- właściwe i szybkie rozwiązanie bieżącego problemu,
- gotowość do wykonywania ćwiczeń i zadań zaleconych do wykonania w trakcie zajęć,
- podejmowanie merytorycznej dyskusji,
- szybkość i trafność spostrzeżeń trudnych do wykrycia,
- dodatkowe przygotowanie materiałów do lekcji,
- wykazanie się szczególnymi wiadomościami lub umiejętnościami,
- pomoc kolegom w przyswajaniu wiedzy i umiejętności technicznych,
- wykonanie pomocy do pracowni,
- inne,

– uczeń otrzymuje „-” za brak aktywności na lekcji, gdy:

- zajmuje się na lekcji czynnościami nie związanymi z realizowanym tematem,
- wykazuje brak oczywistych umiejętności,
- niszczy prace kolegów,
- nie przestrzega regulaminu pracowni,
- inne,
- za ++++++ - ocena bardzo dobra
- za - - - - - ocena niedostateczna

Ocena uczniów z zaleceniami PPP

– nauczyciel obniża wymagania w zakresie wiedzy i umiejętności w stosunku do ucznia, u którego stwierdzono deficyty rozwojowe i choroby uniemożliwiające sprostanie wymaganiom programowym, potwierdzone orzeczeniem Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej lub opinią lekarza – specjalisty.

– w ocenianiu uczniów z dysfunkcjami uwzględnione zostają zalecenia poradni:

- wydłużenie czasu wykonywania ćwiczeń praktycznych,
 - możliwość rozbicia ćwiczeń złożonych na prostsze i ocenienie ich wykonania etapami,
 - konieczność odczytania poleceń otrzymywanych przez innych uczniów w formie pisemnej,
 - branie pod uwagę poprawności merytorycznej wykonanego ćwiczenia, a nie jego walorów estetycznych,
 - możliwość (za zgodą ucznia) zamiany pracy pisemnej na odpowiedź ustną (sprawdzian),
 - podczas odpowiedzi ustnych zadawanie większej ilości prostych pytań zamiast jednego złożonego,
- obniżenie wymagań dotyczących

Przewidywane osiągnięcia uczniów na poszczególne oceny.

Ocenę celującą uczeń otrzymuje, gdy:

- biegłe posługuje się zdobytymi wiadomościami i umiejętnościami w sytuacjach praktycznych oraz wiedzą znacznie wykracza poza program nauczania
- osiąga sukcesy w konkursach przedmiotowych
- systematycznie korzysta z wielu źródeł informacji
- twórczo rozwija własne uzdolnienia
- śledzi najnowsze osiągnięcia nauki i techniki
- swoje uzdolnienia racjonalnie wykorzystuje na każdych zajęciach
- stosuje rozwiązania nietypowe
- biegłe i właściwie posługuje się urządzeniami w najbliższym otoczeniu
- wykonuje dokumentację ciekawych rozwiązań technicznych

Ocenę bardzo dobrą uczeń otrzymuje, gdy:

- opanował pełny zakres wiedzy określonej w programie nauczania
- rozwiązuje samodzielnie problemy teoretyczne
- prezentuje wzorowe cechy i postawy podczas zajęć
- potrafi współdziałać w grupie podczas realizacji zadań zespołowych
- ambitnie realizuje zadania indywidualne
- bardzo chętnie i często prezentuje swoje zainteresowania techniczne
- jest świadomy zasad bhp podczas pracy
- poprawnie rozpoznaje materiały, określa ich cechy
- sprawnie posługuje się narzędziami i przyborami
- cechuje się systematycznością, konsekwencją działania
- systematycznie korzysta z różnych źródeł informacji
- systematycznie, poprawnie i estetycznie prowadzi dokumentację
- właściwie posługuje się urządzeniami w najbliższym otoczeniu
- bierze udział w konkursach przedmiotowych

Ocenę dobrą uczeń otrzymuje, gdy:

- nie opanował w pełni zakresu wiedzy określonej w programie nauczania
- rozwiązuje samodzielnie zadania teoretyczne
- wykorzystuje czas zaplanowany przez nauczyciela
- sporadycznie prezentuje swoje zainteresowania techniczne
- zna i stosuje zasady bhp
- poprawnie rozpoznaje materiały, określa ich cechy
- poprawnie posługuje się narzędziami i przyborami
- właściwie posługuje się urządzeniami w najbliższym otoczeniu
- czasami korzysta z różnych źródeł informacji
- systematycznie i poprawnie prowadzi dokumentację

Ocenę dostateczną uczeń otrzymuje, gdy:

- opanował minimum zakresu wiedzy określonej w programie nauczania
- rozwiązuje zadania o średnim stopniu trudności
- poprawnie posługuje się przyrządami i narzędziami
- poprawnie rozpoznaje materiały, określa ich podstawowe cechy
- stosuje zasady organizacji i bezpieczeństwa pracy
- mało efektywnie wykorzystuje czas pracy
- rzadko korzysta z różnych źródeł informacji
- systematycznie prowadzi dokumentację, jednak nie zawsze poprawnie

Ocenę dopuszczającą uczeń otrzymuje, gdy:

- ma braki w opanowaniu minimum wiedzy określonej w programie nauczania
- rozwiązuje zadania o niewielkim stopniu trudności
- posługuje się prostymi przyrządami i narzędziami
- w nieznacznym stopniu potrafi posługiwać się urządzeniami z najbliższego otoczenia
- posługuje się urządzeniami w najbliższym otoczeniu
- wykazuje trudności w organizowaniu pracy, wymaga kierowania
- nie korzysta z żadnych źródeł informacji
- prowadzi dokumentację niesystematycznie i niestarannie

Ocenę niedostateczną uczeń otrzymuje, gdy:

- nie opanował minimum wiedzy określonej w programie nauczania
- nie jest w stanie rozwiązać podstawowych zadań
- nieumiejętnie używa prostych narzędzi i przyborów
- posługuje się niektórymi urządzeniami w najbliższym otoczeniu
- nie potrafi organizować pracy
- jest niesamodzielny
- nie korzysta z żadnych źródeł informacji
- nie prowadzi dokumentacji

Ważną rzeczą podczas realizacji programu zajęć technicznych jest rozbudzenie u uczniów zainteresowania techniką, twórczej aktywności oraz umiejętności rozwiązywania problemów technicznych. Niewątpliwie zajęcia techniczne w znacznej mierze przyczyniają się do określenia przez ucznia mocnych i słabych stron oraz wyboru dalszej drogi kształcenia, a co za tym idzie – przyszłego zawodu.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z EDUKACJI DLA BEZPIECZEŃSTWA

Przedmiotowy system oceniania opracowany w oparciu o:

- 1) Podstawę programową;
- 2) Rozporządzenie MEN z dnia 30.04.2007r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów;
- 3) Statut i WSO gimnazjum;
- 4) Program nauczania edukacji dla bezpieczeństwa w gimnazjum wydawnictwa Nowa Era.

1. Ocenianie wiadomości i umiejętności:

Oceniamy:

a. wiadomości przedmiotowe:

- Zgodnie z programem nauczania i kryteriami wynikającymi z podstaw programowych.

b. umiejętności przedmiotowe:

- gromadzenie danych,
- dostrzeganie związków przyczynowo – skutkowych,
- porównywanie i wnioskowanie,
- wykonywanie prostych wykresów, diagramów i ich interpretowanie,
- posługiwanie się środkami technicznymi,
- korzystanie z różnych źródeł informacji.

c. postawę ucznia i jego aktywność:

- pracę w grupie,
- dyskusję,
- aktywność na lekcji,
- odpowiedzialność za podjęte zadania,
- kreatywność.

1. Formy podlegające ocenie:

a. odpowiedzi ustne (przynajmniej raz w semestrze)

b. formy pisemne:

1. kartkówki obejmujące materiał z trzech ostatnich lekcji (nie muszą być wcześniej zapowiedziane),
2. testy, sprawdziany podsumowujące poszczególne działy (zapowiedziane z dwutygodniowym wyprzedzeniem),

Przyłapanie ucznia na niesamodzielnej pracy podczas kartkówki, na sprawdzianie lub teście wiąże się z otrzymaniem oceny niedostatecznej oraz zakończeniem pracy. Przez niesamodzielną pracę należy rozumieć min.: odwracanie się, rozmawianie, odpisywanie, przepisywanie, itp.

c. wkład pracy w przyswojenie wiedzy na lekcji bieżącej (krótkie wypowiedzi na lekcji, praca w grupie, obserwacja doświadczeń i wyciąganie wniosków itp.).

Będą oceniane za pomocą tzw. „plusów” zapisanych w zeszytcie. Uczeń otrzyma ocenę bardzo dobrą, gdy zgromadzi trzy plusy (przy jednej godzinie w tygodniu) bądź pięć

(przy dwóch godzinach w tygodniu). W przypadku dużego wkładu pracy na lekcji uczeń otrzymuje ocenę bardzo dobrą lub dobrą.

d). umiejętności doskonalone w domu (praca domowa).

Za brak zadania domowego uczeń otrzymuje „minus”. W przypadku, gdy uczeń zostanie przyłapany na odpisywaniu pracy domowej (np. na przerwie), zostaje ukarany wpisem w postaci oceny niedostatecznej do dziennika. Osoba, która udostępniła materiał do przepisania otrzymuje negatyw w formie uwagi do dziennika oraz minus.

e). zeszyt przedmiotowy (obowiązkowy)– może być sprawdzany jeden raz w ciągu semestru. Na ocenę za prowadzenie zeszytu przedmiotowego wpływają: poprawność i systematyczność w zapisie notatek, wklejanie kserówek z lekcji, bieżące zapisy stanowiące odpowiedzi na zadane treści z prac domowych, walory estetyczne, zapis tematów lekcji, numerów jednostek lekcyjnych oraz dat, opracowania graficzne oraz zadania domowe z danego miesiąca. Brak zeszytu przedmiotowego w przypadku, gdy była zadana praca domowa, zostaje odnotowany jako „minus” za brak zadania domowego. W przypadku otrzymania kserówki podczas zajęć uczeń ma obowiązek wklejenia jej pod tematem lekcji. Brak wklejonej kserówki zostaje odnotowany jako „minus”.

Otrzymanie przez ucznia trzech minusów jest równoznaczne z oceną niedostateczną wpisywaną do dziennika.

f). prace dodatkowe (opracowanie referatu, pomocy multimedialnych na zadany temat, opracowania oparte na innych źródłach niż podręcznik, plansze, rysunki, okazy wzbogacające zbiory itp.) – uczeń otrzymuje ocenę w skali celującej – bardzo dobry – dobry – dostateczny – dopuszczający.

g). za czynny udział w zajęciach pozalekcyjnych związanych z poszerzaniem i gruntowaniem wiadomości uczeń otrzymuje dodatkowe oceny (także celujące).

3. Kryteria oceniania:

a). W przypadku wypowiedzi pisemnych przyjmuje się skalę przeliczaną na oceny wg kryteriów, zgodną w Wewnętrzny System Oceniania (WSO):

niedostateczny	0 – 32 %
dopuszczający	33 – 55 %
dostateczny	56 – 75 %
dobry	76 – 89 %
bardzo dobry	90 – 100 %
celujący	(ponad 100 %)

b). Ocenę celującą z pracy pisemnej uczeń uzyskuje w przypadku, gdy osiągnie 100% punktów i wykona zadanie dodatkowe.

c). Uczeń ma prawo do zgłoszenia przed lekcją, bez żadnych konsekwencji raz w semestrze tzw. nieprzygotowanie do lekcji (z wyjątkiem zaplanowanych sprawdzianów, kartkówek oraz lekcji powtórzeniowych). **Nieprzygotowanie musi być zgłoszone na początku zajęć.**

d). Klasyfikacji semestralnej i rocznej dokonuje się na podstawie ocen cząstkowych, przy czym większe znaczenie mają oceny ze sprawdzianów i testów, w drugiej kolejności są odpowiedzi ustne i kartkówki. Inne oceny mają charakter wspomagający. Przyjęty został współczynnik: testy 40% (przelicznik 0,4), sprawdziany 30% (przelicznik 0,3), kartkówki + odpowiedzi ustne 20% (0,2), aktywność + ćwiczenia + praca domowa 10%. Ocena roczna opiera się na średniej arytmetycznej ze średnich semestralnych (dodatkowo brane będzie pod uwagę zaangażowanie i wkład pracy ucznia).

4. Wymagania ogólne na poszczególne stopnie:

- **celujący**, gdy uczeń opanował treści dopełniające oraz posiada wiedzę i umiejętności wykraczające poza program nauczania dla danej klasy, potrafi selekcjonować i hierarchizować wiadomości, z powodzeniem bierze udział w konkursach i olimpiadach przedmiotowych, pod okiem nauczyciela prowadzi własne prace badawcze, aktywnie uczestniczy w zajęciach oraz stosuje wiadomości w sytuacjach bardzo trudnych.
- **bardzo dobry**, gdy uczeń opanował treści dopełniające obejmujące pełen zakres kształcenia, umie samodzielnie interpretować zjawiska, odpowiedź jest wyczerpująca, bezbłędna, samodzielna, uwzględniająca język przedmiotowy i adekwatna do poziomu wymagań na ocenę bardzo dobrą, aktywnie uczestniczy w zajęciach oraz stosuje wiadomości w sytuacjach trudniejszych.

- **dobry**, gdy odpowiedź jest samodzielna, z niewielkimi usterkami językowymi, zgodna z wymaganiami na ocenę dobrą, uczeń właściwie stosuje terminologię przedmiotową, aktywnie uczestniczy w zajęciach oraz stosuje wiadomości w sytuacjach typowych, rozwiązuje typowe problemy z wykorzystaniem poznanych metod, samodzielnie pracuje z podręcznikiem i materiałami źródłowymi,
- **dostateczny**, gdy zawiera małe błędy, jest samodzielna, lecz niepełna, zgodna z wymaganiami podstawowymi, uczeń opanował wiadomości podstawowe i z niewielką pomocą nauczyciela potrafi rozwiązywać podstawowe zależności, próbuje porównywać, wnioskować i zajmować określone stanowisko.
- **dopuszczający**, gdy odpowiedź jest zgodna z wymaganiami koniecznymi, obejmuje wiedzę i umiejętności proste, łatwe do opanowania i zapamiętania dla każdego ucznia, niezbędne do dalszej edukacji, często przydatne w życiu,
- **niedostateczny**, gdy odpowiedź zawiera poważne błędy merytoryczne, jest niesamodzielna i pomija najważniejsze kwestie.

5. Zasady poprawiania ocen:

- Uczeń może poprawić ocenę niedostateczną ze sprawdzianu lub testu w terminie 14 dni od otrzymania pracy.
- Uczeń może poprawić ewentualnie oceny wyższe od niedostatecznej, ale po uzgodnieniu z nauczycielem.
- Uczeń, który był nieobecny na zapowiadanej sprawdzianie lub teście musi napisać pracę zaliczeniową (pod warunkiem, że jego nieobecność została usprawiedliwiona). Uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną, jeśli był nieobecny w dniu pisania testu (sprawdzianu) i nie przedstawił usprawiedliwienia, a także gdy odmówił pisania pracy.
- W przypadku, gdy uczeń zgłosi chęć uzupełnienia braków z przedmiotu, nauczyciel chętnie udzieli pomocy;
- Oceny uzyskane z kartkówki nie podlegają poprawie;
- Jeżeli uczeń z przyczyn losowych nie może napisać sprawdzianu lub testu w określonym terminie, wówczas ma obowiązek napisać sprawdzian (test) w innym terminie, ustalonym z nauczycielem;
- Nauczyciel może wyrazić zgodę na poprawę ocen z kartkówki lub zadań domowych.

6. Sposoby informowania uczniów i rodziców.

1. Na pierwszej godzinie lekcyjnej uczniowie zostają zapoznani z powyższym PSO oraz wymaganiami na poszczególne oceny.
2. Oceny cząstkowe są jawne, oparte o kryteria oceniania.
3. Wszystkie prace pisemne nauczyciel przechowuje w szkole, przy czym są one do wglądu dla uczniów i ich rodziców. Prace pisemne są przechowywane w szkole do końca bieżącego roku szkolnego.
4. O ocenach cząstkowych z przedmiotu informuje rodziców wychowawca (zeszyt kontaktów). O ocenach cząstkowych lub końcowych za pierwszy semestr informuje się rodziców na zebraniach rodzicielskich, udostępniając zestawienie ocen lub w czasie indywidualnych spotkań z rodzicami.
5. Miesiąc przed końcem semestru (roku szkolnego) nauczyciel informuje ucznia o przewidywanej ocenie.

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

Schemat:

1. Cele wychowania fizycznego
2. Kryteria oceniania z wychowania fizycznego
3. Wymagania programowe na poszczególne stopnie szkolne
4. Częstotliwość oceniania
5. Sposób oceniania
6. Ocena za postęp sprawności (rozwój motoryczności)
7. Ocena za wiadomości
8. Ocena za aktywność
9. Ocena za strój
10. Ocena za frekwencję
11. Zasady egzaminu poprawkowego
12. Zasady egzaminu klasyfikującego
13. Zasady odwołania od oceny
14. Zwolnienie z wychowania fizycznego

Przy ustalaniu oceny z wychowania fizycznego, należy w szczególności brać pod uwagę wysiłek wkładany przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki tych zajęć.

I Cele Wychowania Fizycznego:

1. Wszechstronny rozwój fizyczny i motoryczny, ogólne usprawnienie ruchowe i uodpornienie na niekorzystne bodźce środowiska.
2. Rozbudzenie zainteresowań różnymi formami aktywności ruchowej: zdrowotnej, użytecznej, sportowej, rekreacyjnej oraz wyposażenie uczniów w wiedzę i umiejętności umożliwiające im aktywne uczestnictwo w tych formach ruchowych.
3. Ukształtowanie odpowiedzialnej postawy za rozwój i sprawność oraz potrzeby ustawicznego działania dla zachowania i pomnożenia zdrowia, harmonijnego rozwoju fizycznego i sprawności fizycznej.

II Kryteria oceniania:

Postawa wobec Kultury Fizycznej – uczestnictwo w różnych formach Kultury Fizycznej (sport, rekreacja, turystyka,) organizowanych przez szkołę i ośrodki pozaszkolne. Rozumienie potrzeby zdrowego stylu życia (zachowania prozdrowotne, hartowanie organizmu) ,dyscyplina i aktywność na lekcji, wzorowa frekwencja oraz postępowanie według zasady „fair play”. Posiadanie umiejętności samooceny.

Sprawność motoryczna – poziom sprawności ucznia z uwzględnieniem postępu na danym etapie kształcenia (rozwoju).

Umiejętności – poziom umiejętności ucznia z zakresu realizowanych form aktywności ruchowej (z uwzględnieniem postępu).

Wiadomości – stan wiedzy dotyczący sprawności motorycznej, troski o zdrowie, umiejętności sędziowania . Wiadomości z zakresu treści wychowania fizycznego, działań pro zdrowotnych oraz własnych wiadomości z uwzględnieniem właściwego doboru i praktycznego zastosowania odpowiednich sprawdzianów umiejętności i testów sprawności fizycznej. Znajomość przepisów gry i zachowań.

Opanowanie treści programowych z określonego poziomu wymagań – treści:

Konieczne	- ocena dopuszczająca
Podstawowe	- ocena dostateczna
Dopełniające	- ocena dobra

Rozszerzające	- ocena bardzo dobra
Wykraczające	- ocena celująca

III Wymagania programowe:

Niedostateczny - Uczeń ma lekceważący stosunek do przedmiotu, nauczyciela i kolegów. Na zajęciach ćwiczy wybiórczo, często jest nieprzygotowany. Nie chce wykonywać żadnych ćwiczeń, prób i testów mimo zachęty ze strony nauczyciela. Wykazuje znaczne braki w opanowaniu treści programowych.

Dopuszczający – Uczeń nie wykazuje zainteresowania poprawą swojej sprawności fizycznej i umiejętności, nie stosuje zasad zdrowego stylu życia. W zajęciach uczestniczy niesystematycznie, opuszcza lekcje (duża ilość nieobecności nieusprawiedliwionych). Wykonuje niechętnie najprostsze ćwiczenia. Wykazuje duże braki w opanowaniu treści programowych.

Dostateczny – Uczeń niesystematycznie podejmuje działania na rzecz poprawy swojej sprawności fizycznej i nabycia umiejętności. Zajęcia opuszcza sporadycznie (ma nieobecności nieusprawiedliwione). Zadania i ćwiczenia wykonuje niepewnie i z dużymi błędami. Opanował treści programowe w zakresie podstawowym.

Dobry – Uczeń podejmuje działania na rzecz poprawy swojej sprawności fizycznej i nabycia umiejętności, rozumie potrzebę zdrowego stylu życia. Jest obecny na zajęciach (dopuszcza się nieobecności nieusprawiedliwione). Chętnie uczestniczy w lekcjach oraz zajęciach pozalekcyjnych. Opanował materiał programowy.

Bardzo dobry – Uczeń systematycznie działa na rzecz poprawy swojej sprawności fizycznej i umiejętności, biorąc czynny udział w zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych. Zna zasady zdrowego stylu życia i świadomie samodzielnie próbuje je wdrażać w życiu rodzinnym. Jego zaangażowanie i stosunek do wychowania fizycznego nie budzi zastrzeżeń. Swoją postawą zachęca innych do udziału w zajęciach. Opanował całkowicie materiał podstawy programowej.

Celujący – Uczeń spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą. Jest wzorem do naśladowania na zajęciach w szkole i środowisku. Reprezentuje szkołę w rozgrywkach sportowych. Świadomie i systematycznie stosuje zasady zdrowego stylu życia oraz je promuje. Opanował materiał programowy w zakresie treści wykraczających.

IV Częstotliwość oceniania:

1. Minimalna ilość ocen w semestrze (zgodnie z WSO).
2. Aktywność na każdej lekcji (udział w zajęciach pozalekcyjnych na koniec semestru lub roku).
3. Frekwencja sprawdzana na każdej lekcji (ocena na koniec semestru lub roku).
4. Postęp sprawności fizycznej (2-3 razy w roku).
5. Umiejętności, nie mniej niż jeden raz w miesiącu.
6. Wiadomości, na bieżąco.

V Sposób oceniania:

1. Zgodnie z WSO wg skali 1 – 6.
stopień celujący – 6;
stopień bardzo dobry – 5;
stopień dobry – 4;
stopień dostateczny – 3;
stopień dopuszczający – 2;
stopień niedostateczny – 1,
2. Graficznie (+) (-).

VI Ocena za postęp sprawności (rozwój motoryczności):

1. Cechy motoryczne podlegające ocenie np. siła, szybkość, wytrzymałość, skoczność, zwinność. Mierzymy je wybranymi testami.

- 6 – wybitna poprawa wyniku,
- 5 – lepszy wynik od diagnozy wstępnej,

- 4 – tendencja do poprawy, brak stałej poprawy,
- 3 – wynik utrzymany na poziomie diagnozy wstępnej,
- 2 – wynik słabszy od diagnozy wstępnej,
- 1 – odszukać przyczyny.

2. Ocena semestralna lub roczna jest wynikiem analizy postępu określonych cech motorycznych (w wyniku długotrwałej choroby ucznia możemy odstąpić od regulaminu).

VII Ocena za wiadomości:

- 6 – uczeń posiada wiadomości nadprogramowe z zakresu kultury fizycznej i wykorzystuje je w praktyce,
- 5 – uczeń posiada duże wiadomości z zakresu kultury fizycznej i wykorzystuje je w praktycznym działaniu,
- 4 - uczeń posiada wiadomości, umie wykorzystać w praktyce inspirowany przez nauczyciela,
- 3 - uczeń posiada liczne braki w wiadomościach, a tych, które posiada nie umie wykorzystać w praktyce,
- 2 - uczeń posiada małe wiadomości z zakresu kultury fizycznej, nie potrafi dokonać samooceny,
- 1 - uczeń charakteryzuje się niewiedzą z zakresu kultury fizycznej.

VIII Ocena za aktywność:

- 6 – bardzo duża ilość plusów,
- 5 – bardzo duża ilość plusów z nielicznymi minusami,
- 4 – przewaga plusów nad minusami (równowaga – czyste konto),
- 3 – przewaga minusów nad plusami,
- 2 – kilka minusów bez plusów,
- 1 – duża ilość minusów bez plusów.

„Plusy” uczniowie zdobywają za: przejawy zaangażowania, wykonywanie ćwiczeń w sposób zbliżony do swoich maksymalnych możliwości, inwencję twórczą, aktywny udział w zajęciach i współuczestnictwo w ich realizacji, pracę na rzecz swojego zdrowia, stosowanie zabiegów higienicznych, zdyscyplinowanie i udział w rozgrywkach.

„Minusy” uczniowie otrzymują za: niechętny lub negatywny stosunek do uczestnictwa w zajęciach, brak dyscypliny, brak stosowania zabiegów higienicznych.

IX Ocena za strój:

- 6 – uczestnictwo we wszystkich zajęciach,
- 5 – brak stroju na jednych zajęciach,
- 4 – brak stroju na dwóch zajęciach,
- 3 – brak stroju na trzech zajęciach,
- 2 – brak czterech zajęciach,
- 1 – brak stroju na pięciu zajęciach.

X Ocena za frekwencję:

- 6 – uczestnictwo we wszystkich zajęciach,
- 5 – wszystkie nieobecności usprawiedliwione,
- 4 – jedna nieobecność nieusprawiedliwiona,
- 3 – kilka nieobecności nieusprawiedliwionych,
- 2 – duża ilość nieobecności nieusprawiedliwionych,
- 1 – bardzo duża ilość nieobecności nieusprawiedliwionych.

XI Zasady egzaminu poprawkowego:

1. Począwszy od klasy IV szkoły podstawowej, uczeń, który w wyniku klasyfikacji rocznej (semestralnej) uzyskał ocenę niedostateczną z wychowania fizycznego, może zdawać egzamin poprawkowy.

2. Egzamin poprawkowy z wychowania fizycznego ma przede wszystkim formę zadań praktycznych i odbywa się zgodnie z WSO

XII Zasady egzaminu klasyfikującego:

1. Uczeń może nie być klasyfikowany z wychowania fizycznego, jeżeli brak jest podstaw do ustalenia śródrocznej lub rocznej (semestralnej) oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie nauczania.

2. Uczeń nie klasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny, zgodnie z WSO

3. Egzamin klasyfikacyjny z wychowania fizycznego ma przede wszystkim formę zadań praktycznych.

XIII Zasady odwołania od oceny:

1. Uczeń lub jego rodzice (prawni opiekunowie) mogą zgłosić zastrzeżenia do dyrektora szkoły, jeżeli uznają, że roczna (semestralna) ocena klasyfikacyjna z wychowania fizycznego została ustalona niezgodnie z przepisami prawa dotyczącymi trybu ustalania tej oceny.

2. Zastrzeżenia mogą być zgłoszone w terminie do 7 dni po zakończeniu zajęć dydaktyczno-wychowawczych.

3. W przypadku stwierdzenia, że roczna (semestralna) ocena klasyfikacyjna z została ustalona niezgodnie z przepisami prawa dotyczącymi trybu ustalania tej oceny, dyrektor szkoły powołuje komisję, zgodnie z WSO

XIV Zwolnienie z wychowania fizycznego:

1. Dyrektor szkoły zwalnia ucznia z zajęć z wychowania fizycznego, na podstawie opinii o ograniczonych możliwościach uczestniczenia ucznia w tych zajęciach, wydanej przez lekarza, oraz na czas określony w tej opinii.

2. W przypadku zwolnienia ucznia z zajęć z wychowania fizycznego, w dokumentacji przebiegu nauczania zamiast oceny klasyfikacyjnej wpisuje się „zwolniony”.

Spis treści

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII.....	1
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO.....	4
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z MATEMATYKI.....	25
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z HISTORII.....	30
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z WOS.....	36
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z BIOLOGII.....	42
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z CHEMII.....	48
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z FIZYKI.....	50
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z GEOGRAFII.....	75
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z INFORMATYKI.....	78
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z MUZYKI.....	88
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z PLASTYKI.....	90
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z ZAJĘĆ TECHNICZNYCH.....	93
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z EDUKACJI DLA BEZPIECZEŃSTWA.....	97
PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z WYCHOWANIA FIZYCZNEGO.....	100